

17
1a
2.
3.
4.
5.
6.
11
1.

287.

Q. D. B. V.
 DISPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA
 DE
ELECTIONE
CERTÆ PERSONÆ
INDUSTRIÆ

1715, 3.

M

QUAM
 JUSSU SENATUS AMPLISSIMI
 ADSTIPULANTE NOBILISS. JCTORUM ORDINE.

IN
 PERILLUSTRI ET PER-ANTIQUA
 UNIVERSITATE TUBINGENSI.

III

PRO LOCO.

IN FACULTATE JURIDICA

EX MORE JAM DIU RECEPTO RITE ET LEGITIME OBTINENDO
 SOLENNI ERUDITORUM GENSURÆ EXPONIT

JACOBUS DAVIDES MOEGLING,

U. J. D. ET INSTIT. IMPER. PROF. ORDIN.
 SER. DUCIS WURTEMB. CONSILIARIUS

ATQUE SUPREMI DICASTERII
 ASSESSOR.

RESPONDENTE
 JOHANNI HARPPRECHTO, TUBINGENS.

AD DIEM OCTOBR.
 ANNO M. D. CC. XV.
 LOCO HORISQUE CONSUEVIS.

TUBINGÆ,
 TYPIS VIDUÆ GEORG-HENRICI REISII.

DISCIPULUS THEOPHILUS JURIDICA

ELECTIONE CERTA PERSONA INDUSTRIA

IN RE PUBLICA JURIDICA
UNIVERSITATE THURINGENSIS

PROLOGO

IN RE PUBLICA JURIDICA
UNIVERSITATE THURINGENSIS

PROLOGO

IN RE PUBLICA JURIDICA
UNIVERSITATE THURINGENSIS

PROLOGO

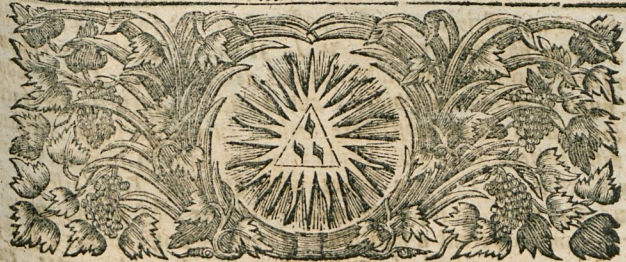
IN RE PUBLICA JURIDICA
UNIVERSITATE THURINGENSIS

PROLOGO

ut a C
que ta
que fa
quan
Strip.
etiam
sint
rata p
ette n
tu bo

PRÆFATIO.

Venuste, non minus quam Vere Quintilian. L. 12. Instit. Cap. 10. de Oratoribus. Cum sit (inquit) Rhetoris, & Oratoris opus, Oratio, pluresque ejus formæ, in omnibus his ars est, & Artifex, plurimum tamen invicem differunt, non solum specie, ut signum signo, tabula tabula, & Actione Actio, sed genere ipso, ut a Græcis Tuscanica Statuæ, & Asiæ eloquens Attico. Neque tantum Oratores ista diversitas distinguit, sed in alia quoque facta Civilia, non sine insigni juris effectu se diffundit, quanquam enim Imperator in L. 13. C. de Contrah. & Comm. stip. Quare cum bene similis omnium hominum natura est, non etiam facta, omnes, vel plus, vel paulo minus, adimplere possint? quærat; Attamen bene Sichardus ad h. l. num. 3. exorata prius Justiniani pace, hanc collectionem non satis firmam esse monet. Nam, licet, (addit ille) natura sit similis, quia tu homo es, sicut alter, tamen sæpe institutio, doctrina.

A 2

& Inge-

Et ingenium efficiunt, ut Tu possis prestare, quod alius vix
 in animum sibi sumere ausit. v. L. 31. pr. ff. de solut. & ridicu-
 lum foret, inquit Anton. Matthæus de Auctionib. Lib. 2. Cap.
 10. num. 14. si Jovem Phidæ, aut Venerem Apelli locem faci-
 undos, illum alium substituere velle. cum longa inter Artifices
 sit differentia, d. L. 31. Unde apposite hanc in rem ita loquitur
 Cardin. de Luca in Theat. ver. Et Just. T. 5. discurs. de
 Feud. 94. num. 13. seq. Satis male Principes, Et alii quicumque
 servitium reciperent a militibus, famulis Et officialibus, si abs-
 que spe remunerationis servitium esset, atque diligentes, ex-
 perti, Et fideles, æque ac segniores, Et inexperti cum ejusdem
 stipendii præmio essent tractandi. Licet hoc satis irrationabili-
 ter prædicetur, cum Advocatis, quia idem est honorarium eorum
 qui satis laborant, Et optima motiva excitant, ac segniorum, so-
 lum respondentium: Ora pro nobis, Et. Habet nimirum Ele-
 ctio Cert. Pers. Industr. peculiarem respectu Personæ Electæ
 indolem, quam e suis sedibus evolvere, non inutilem, neque
 ingratum judicavimus laborem, maxime cum ad eandem
 Doctoribus haud infrequenter provocari videas, eorumque
 quamplurimi nobilissimum hoc argumentum attigerint, qui
 vero illud justo ordine digereret, pleniusque exhiberet, ne-
 mo quod sciamus fuerit. Quapropter benignis Patrum Illustr.
 hujus Eberhardinæ Suffragiis, Clementissimoque Serenissimi
 Principis Nutricii Nutu, in numerum Professorum Juris Or-
 dinar. receptus, a consideratione Industriæ quæ nobis maxi-
 me omnium incumbit, munus attribui volui. Quam ope-
 ram, etsi forte non omni ex parte calculum merebit, ingens
 quod Jctus in d. L. 31. pr. d. solut. inter Artifices, Ingeni-
 Naturæ, Doctrinæ & Institutionis indicat discrimen, exculta-
 bit: Tuum vero D. T. O. M. divinum humillime imploramus
 præsidium.

C. D.

CAP. I.

SUMMARI A.

§. 1. Evolutio Terminorum Rubric. §. 2. Non est Confundenda E. C. P. J. cum Demonstratione Certa Personae. §. 3. Neque cum Electione Certa Personae ex pluribus Alternative, vel in Solidum obligatis.	§. 4. Neque cum electione Fidei Certi Hominis ut ex. gr. in Fidejussione, Nuntiacione. §. 5. Sed pro ea qua definitur, & dividitur, ubi sedes materiae indicatur.

§. I.

Riusquam Negotio, cui praesens labor a nobis dicatus est; propius accedamus, de vocibus frontispicio inscriptis, quantum instituto nostro sufficit, bene memores Pontificis, pierumque dum proprietates verborum attendatur, sensum veritatis amitui, in Cap. 8. x. d. Verbi signi monentis, quaedam praefanda e re esse ducimus.

Electionis Vocabulum a Verbo Eligere, hoc vero a legere primitus descendere, nemo ambigit. Hoc autem utrumque assumptionem & praoptationem unius ex pluribus eligibilibus denotat;

fat ; L. 25. ff. *quand dies legat. vel fideic. ced.* Quod enim Electio non
 nisi inter plura esse possit , ostendit B. Dn. Pro-Socer D. Frommann, in
Disp. & Jure Variandi Cap. 3. Memb. 1. fol. 35. Atque pro Objecto
 habet Personas L. 12. §. 1. ff. *de spons. L. 36. de Exc. Int. L. 41. ff. de Rec.*
qui arb. rec. Res. l. 6. §. 1. quand. dies leg. vel. fideic. ced. L. 2. §. fin. L. 4. ff.
d. Option. leg. l. 2. §. 3. 7. eo quod certo loc. L. 13. §. 3. ff. A. S. P. R.
& simil. Et Actiones §. 5. *Inst. quod cum eo L. 9. §. 1. ff. de Tribu-*
tor. Ad. L. 76. §. 8. ff. de Legat. 2. L. 34. pr. de Obl. & Ad. sed
 posteriora hæc duo capita a præfenti tractatione prorsus aliena prætermis-
 timus, cæterum quidnam circa Electionem Actionum obtineat ? accurate
 excussit Venerandus Dn. Socer D. Grassi, dissert: Inaug. sub Præfido Lau-
 dati Dn. D. Frommanni, *de Electione Actionis Utilioris.* habita cui circa
 Electionem rerum occupata jungi meretur Altera *de Jure Variandi cit.*
loc & passim, Circa Electionem itaque Personarum subsistentes hanc in
 genere dicimus. Certæ alicujus personæ ad negotium aliquod expedi-
 dum factam vocationem. vid. Hottomanni *Lexic. Jurid. Voce Electio.*
 Juxta dispositionem Canonum Electio est Via ordinaria perveniendi ad
 Dignitatem Ecclesiasticam. Unde Electio Canonica v. t. t. x. *& Electio-*
ne & Electi Potest. Joh. Corasius *Paraphr. de Sacerdot. part. 3. cap. 3.*
 Ziegler ad *Lancellot. Inst. Jur. Can. lib. 1. tit. 6.* Immanuel Weber in *Diatr.*
de Canonica Prelator. Eccles. Electione. Nostra autem Electio quæ in la-
 tiori sensu ita dicitur, & vel per Mandata Superiorum, vel per pacta, &
 Conventiones, vel per Ultimas Voluntates, de quibus infra *Cap. 3. ex-*
peditur, illud peculiare habet, quod nonnisi intuita certæ qualitatæ Ec-
 lecti, ejusdem nimirum Industria peragi solet : Certum
 alias Pro Claro, indubitato, manifesto, & quasi judicato accipi, & a cer-
 no derivari notat Faber *Thesaur. ling. Lat. voce Certus.* quando autem de
 personis, prædicatur, certus homo dicitur, cujus qualitas, quæ ex no-
 mine, natione, & demonstratione desumitur, definita est. vid. Hottom-
 mann. *Lexic. Jur. voce Certum.* (1.) Latini Certos homines vocabant,
 quos nos tutos, aut fideles Schor. *Pbrass. Ling. Lat. fol. 177. gewisse*
Leute denen man trauen fan. A. J. Dornmajer *Lexico Elegation.*
Latinit. fol. 8. num. 81. In quo Significatu & hic adhibetur.

Vocabulum *Persona*, quoad primam originariamque significationem,

nil

nil aliud notat, quam quod Græcis *ἁπόστομοι*, nempe quæ ad agendas
 fabulas adsumebatur, atque hinc ad munia, & functiones, in Vita Civili
 fuit translata, quæ hominibus peculiarem quandam quasi vultum, in the-
 atro vitæ communis imponunt, ut dicamur personam Studiosi, Legati,
 Tutoris, Militis, &c. sustinere, qui functiones tales obimus. Et quia
 jus nostrarum, homines non aliter considerat, quam quatenus eis persona &
 quasi vultus Civilis ab hoc ipso jure est inditus, & indutus, hinc Perso-
 na non Hominem *ἁπόστομοι* sed cum *ἁέτι* Politica nimirum cum suo
 statu & munere, in quo in Vita communi versatur, consideratum no-
 tat. Strauco. *disp. Justin. 1. aph. 16. B. Hert. Diss. d. Uno Hom. plur. per-*
son. sustinente Sect. 1. §. 2. Sunt autem Personæ vel Simples, vel Compo-
 sitæ, Utraque vel Publica vel Privata: quarum ista species iterum in
 Politicas, & Ecclesiasticas, Principales & minus Principales dispescitur.
 de quibus videri meretur Puff. *de J. N. & G. lib. 1. Cap. 1. §. 12. seq.*
Compositæ, quando plura individua humana per vinculum morale, ita in-
 ter se uniantur, ut unam fictione juris repræsentent personam, quæ una vo-
 luntate prædita esse censetur. Puffend. *d. l. §. 13.* An ita-
 que tam simples, quam Compositæ, seu mysticæ, Subjectum præsentis
 Tractationis constituent? quæstionis est ad hoc loco non alienæ. Illæ qui-
 dem extra dubitationis aleam positæ, quod autem Personarum *fictionum*
 quoque industria possit eligi proprietæ Vocis personæ vix videtur permit-
 tere. Cum Civitates, Castra, & Villæ aliæque Universitates appellatione
 personæ non veniant, ut innuit *L. metum §. animadvertendum ff. quod*
met. c. g. e. Auth. Item quæcumque Communitas Cod. de Episc. & Cler. & ibi
Bronn. Richter ad eandem n. 4. seqq. Hancque opinionem quod Univer-
 sitas proprie loquendo non veniat nomine personæ in termin. forent Lu-
 dovic. *Dec. 39. num. 32. seq. Cagnol. in L. si quis major. num. 17. seq. C.*
de Transact. ubi dicit, quod proprie appellatione personæ, non veniat
Universitas, cum sit Corpus quoddam repræsentatum inanimatum, fi-
ctum, & intellectuale in jure consistens: late Decius Conf. 486. p. tot.
Nic. Lofsus d. Jur. Universitat. part. 1. cap. 1. num. 41. seq. Sed &
(2.) incertus esse fictas ejusmodi Personas argumento est, quod temporibus
ante Justinianensibus non magis Collegiis, Universitatibusque relinqui aliquid
potuerit, quam reliquis Personis incertis usque dum Justinianus id ipsum pe-
 culiari

culari sanctione vid. §. 27. *Inst. de Legat* permiserit, cuius utpote deperditæ, rudera collegit *Strauch. dissert. de Personis Incert. qui Cap. 6.* hanc quoad personas fictas partem ex *Photio* restituit: At cum nobis de *Electi-one Certæ Personæ Industriæ* sermo sit, incertæ hic loci exulare videntur.

Denique (3.) *Personæ Morales* non emoriuntur, defunctis licet ejusdem membris *l. 76. ff. A. Judic.* eleganter *Grot. L. 2. C. 21. §. 2. add. Cap. 9. §. 3.* quorum tamen integritatem quam maxime spectare potuit, eligens: sed manentem ad alios in horum locum substituitis. Verum non possumus non *fictas* quoque personas in *Communione* hujus *Tractationis* admittere. Id quod *Regulæ*, *Ea quæ de privato loquuntur* locum habere in *Universitate*, quam per multa exempla deducit *Caputa- quen. lib. 1. Decis. 68.* & sequuntur *Lancellot. de Aitent. Part. 1. Cap. 1. num. 109. Freudenberg. de Rescript. Morat. Tit. 7. Cap. 18. num. 6.* appropinque congruit; hancque consulendo sequutus est *Modestus Pistor. fol. 1. Conf. 36. num. 23. in f. add. Losaus. d. l. num. 38. seq.* maxime in iis, in quibus nulla diversitatis ratio reddi potest, ex *Felin. Menoch. Lib. 8. Conf. 709. num. 8. Freudenberg. d. l. num. 8.* Atqui nil impedit, de Collegii cujusdam, aut alius personæ *Mysticæ* industriæ, prudentiæ, & legalitate confidere, & hoc intuitu certum quoddam negotium ex. gr. *Arbitrium* expediendum eidem, committere. Neque turbat quod proprie & strictè loquendo *Personarum* appellatione non veniant *Fictæ*, quoniam hæc facultas eligendi industriæ personæ, nullibi in *Jure nostro* ad proprietatem hujus vocis alligata deprehenditur, sed ex arbitrio eligentis pendet, quosnam negotio expediendo suppare esse confidat? quod vero ut ad *Resp. dubium*, ante *Justinianum Imp.* incertarum *Personarum* nomine fuerint comprehensæ, effectum suum circa passivam testamenti facultatem qua destitutæ erant, unice exerebat, *Strauch. d. Disputat. Cap. 2.* nec ad facultatem eligendi *Industriam* personæ porrigi debet, quia & ipsa *Electio* satis certificat personam, & si ejusmodi *Corpus Mysticum* supponamus, de cujus industria eligens persuasus est, certam in sensu supra notato *Personam* exhibebit *Electus*. ad 3. notandum, conditionem *Personarum Moralium* eligenti cognitam præsumi, adeoque nisi aliud expresserit, membra quoque in locum defunctorum surrogata, elegisse censeri.

Industriæ vocabulum ab intro & struere, quasi qui aliquid agit, introstrueret, & domi studeret, unde *Veteres* dixerunt *indostruus*,
Martini

Martini Lexic. Philolog. voce *Industrius*, derivatur. Hujus verbi propriam vim non omnibus cognitam esse dicit Schor. *Pbrat. Ling. Lat. voce Industria*, additque hoc nomine designari Animi intentionem, & diligentem agitationem in rebus expedientis, & agendis. Unde & Faber in *Ibsaw. Latin. h. v. p. m. 1199.* eandem describit: per Sagacitatem animi, promptitudinem ingenii, gnavitatemque in rebus agendis. *Geschichtsk. Zeit. Behändigkeir / Fleiß*; opponitur Naturæ apud Terent. *Andr. Act. IV. Sc. V.*

*Panlum inter esse censet, ex animo omnia
Ut fert natura facias, an de Industria?*

Ubi Donatus ad verbum *Ut fert natura*. Hoc est, addit. Naturalis, & ingenita actio an de *Industria* id est Conscientia, & Providentia. Ea enim, quæ discimus, & scimus, operatone genita, & industria quadam scimus. Et in vulgari sumptum significatu. tam in bonam quam in malam partem accipitur: si e. g. dicitur, de *Industria* aliquem occidere, non semper intelligitur ex insidiis, uti ostendit Ludovicus Peguera *Dec. Cathal. 54. n. 5.* Giurba *Cons. Cr. 100. n. 6.* Tanto autem apud Romanos in pretio fuit *Industria*, ut tres peculiare *DEAS* ipsi affinxerint, *Strenuam Agenoram, & Stimulam.* Coel Rhodig. in *Antiq. Lection. lib. 11. cap. 1.* Nobis in præsentî Tractatione in sensu latiori, pro fide, religione, *Habilitate, Prudentia, Providentia* Negotio sibi commissa sedulo, & ex animi sententia expediendi accipitur. Tales enim negotiorum gerendorum ministros eligimus, talibusque & nos & nostra concedimus de quorum fide prudentia sedulitate bene speramus, imo confidimus. apposite hanc in rem Tullius *Offic. 2. Cum omnes non possint, ne multi quidem, aut juris periti esse, aut disertii, licet tamen opera prodesse, multis beneficia petentem, commendantem Judicibus, & Magistratibus, evigilantem pro re alterius, eosque ipsas, qui aut consulunt, aut defendunt rogantem, quod qui faciunt, plurimum gratiæ consequuntur, latissimeque eorum manat Industria.*

§. II.

Contingit autem variis modis, ut *Certæ Rei*, *Certæ* assignetur, & attribuat *Persona*, quam vel onerare, vel Cui, aliquid præstari volumus, ut tamen *Certæ Personæ Industr. Electa* dici haud possit: Ita nuda personæ Demonstratio, cum in *Obligatione* quoque *Dandis*, pote a qua differt *Ratione Objecti*, cum in *Obligatione* quoque *Dandis*, certa

certa determinari & demonstrari possit Persona, quæ hac ipsa gravatur
 vel Cui aliquid commodi exinde accedere voluit Testator. L. 24. ff. de
 Condit. & Demonstr. ubi Jctus: Cum ita libertas Stichus data fuisset,
 si Titio, qui scriptus heres non erat, dedisset decem, certam personam his
 verbis demonstratam esse putavit. L. 4. §. si sub ff. de fidei commissi. libert.
 L. 34. pr. ff. de Stat. Lib. L. 95. §. usum fructum ff. de solut. Hæc
 autem obligatio circa quam sollicita est certæ personæ industria, unice
 ad faciendum, non ad dandum contrahitur, videat. inf. Cap. 2. §. 12.
 II. Differt a Demonstratione, Electio certæ personæ Industrie ratione Sub-
 jecti, quod in priori, ex parte tum Debitoris tum Creditoris demon-
 strari possit & soleat, vid. L. 26. §. 11. in fin. sed si delegatus sit a Patrono
 Officiales Operas, apud Marcellum queritur? & dicit Marcellus, non teneri ff.
 de Condit. Indeb. L. 9. §. 1. ff. de Op. Elect. ubi persona Domini cui operæ
 officiales debentur, demonstratur, ita ut alteri cedi nequeant, id quod ad
 homines proprios, transfert Husan: de Hom. propriis. memb. 2. quest. 4.
 num. 73. & 74. add. num. 29. & 56. Euchar. Erhard. de Oper. Rustic. Concl.
 28. in fin. ad Vafallos, propter argumentum, quod vulgo DD. a libertis
 ad vafallos neclunt, idem hoc applicat Andr. Cludius de Condit. Indeb.
 Cap. 5. num. 117. in f. At in præsentî argumento non persona Eligentis,
 in cuius favorem aliquid ab Electo, efficiendum est, sed Persona Electi
 cui istud injungitur, solitarie designatur.

§. III.

Sed & Creditori, qui pro eodem debito, & pignora, & fidei ius-
 sorem accepit, Electio jure Pandect. & Cod. haud dubie competiit, utrum
 personas, an vero res sibi nexas jure persequi malit? ita ut ad pignora
 venditionem ablegari haud potuerit, si Fidei iussores aut Mandatores præ-
 elegerit. L. 51. §. 3. ff. de Fidei. L. 56. pr. Mand. L. 14. §. 24. C. cod.
 quam sententiam & novissimo jure quoque obtinere late propugnat Ant.
 Hering. de Fidei iuss. Cap. 20. §. 13. num. 18. seq. usque ad num. 29. vid.
 Brunnem. Conf. 78. At per Nov. 4. Cap. 1. hoc Jus eligendi fidei iussores
 aut pignora, ita restrictum, ut illis nondum excussis ad hæc manus porri-
 gere nequeat Creditor: uti demonstrat Franzk. Lib. 1. Resolut. 12. Mex.
 Excussio. Cap. 2. num. 19. seq. Etiam inter plures personas in solidum
 obligatas, Creditor liberam Electionem habet quam ex hisce Correis De-
 bend.

bendi velit in solidum convenire. Unoque convento imo etiam condemnato, quamdiu ipsi nondum plenarie & actualiter satisfactum est, alium pulsare non prohibetur Felician. de Solis, in *Tr. de Censib. lib. 3. Cap. 2. num. 5.* late Salgado de Somoza *Labyrinth. Cred. part. 1. Cap. 17.* ita ut de veritate Juris, ille qui conventus est, regulariter nec Beneficio ordinis, nec Divisionis se tueri possit: B. Dn. Lauterbach. *Disp. de Benef. Excess. th. 25.* B. D. Fromm. *Disp. de Correal. Obligat. th. 16. num. 3.* Et in *disp. de jure Variand. memb. 7. n. 369. seq.* Vinc. Carocc. de *Excussione Bonor. part. 2. quæst. 1.* Joh. Ronehegall. de *Dnob. Reis ad L. 3. §. ubi Dno. num. 34. seq.* Pariter in Obligatione Alternativa Personarum, Debitor eligit personam, cui solvere malit, uti plur. deducit Castrenf. *L. 2. Conf. 129.* unde est quod adjecto solvi possit etiam prohibente Creditore, ante litem cum hoc contestatam, *L. 12 §. pen. ff. de solut. l. 57. §. 1. eod. Matron. Decif. Florent. 106.* add. B. Kurveri *Disp. de Obligat. Alternat. th. 22. §. 41.* At in omnibus histe, Persona, non sub ratione industriae, sed quatenus Debitoris, aut Creditoris locum obtinet, & ubi agitur de aliqua re præstanda, seligitur. Cum e converso in hac Tractatione Persona principaliter & primario non sub consideratione alicujus Synallagmaticis, sed cujusdam aptitudinis negotia expediendi, & ex singulari erga eandem confidentia, plerunque eligi soleat.

§. IV.

Nec denique omnis ille qui Certæ Personæ fidem eligit, huc pertinet uti contingit in fidejussione, in hac enim aliquando certæ cujusdam personæ fides spectatur, cujus virtute, si non tantum promissus, sed & acceptus fuerit certus fidejussor, late Ant. Hering. *d. Tr. Cap. 20. §. 37. mutari, & Creditori invito alius obrudi non potest; Mevius. p. 3. Decif. 6.* Nisi hic ad Cautionem in genere respectum habuerit, insuper habita fidejussoris Persona. *Mev. d. l. n. 2. §. 3.* non tamen Industria Fidejussoris Electa dici potest; cum in hoc fidejussionis negotio principaliter non ad dores animi, nec ad habilitatem fidejussoris, sed ad facultates, & ad conveniendi facilitatem attendi soleat, *L. 3. §. fin. ff. ut in poss. legator. L. 41. ff. de Her. Pet. L. 2. §. 5. §. qui pro reo ff. qui satisd. cog. L. 3. ff. d. Fidejuss. Hering. d. Tr. Cap. 8. num. 54. seq.* Tantundem de Nuntio dicendum quod videlicet, illi aliquid committens, tantum ejus fidem, non vero diligentiam & Industriam ob oculos habuisse censendus sit: Cum nuntius

ius nil suo arbitrio facere possit, sed ad nudum nuntiandi actum obligetur; B. Dn. Lauterbach. *Disp. d. Nunt. ib. 54. num. 3. seq. §. th. fin. num. 2.* Unde Ddres hæc duo negotia fideiussionem & Nuntiationem quia nullam requirant industriam, a regula, quæ Mandatarium ad exactissimam diligentiam adstringit. *L. 13. §. 21. Cod. Mand. Arnold. Vimm. L. 1. Select. quest. 52. in fin. §. ad §. 11. J. Mandat. num. 2.* hætenus eximunt & infimo diligentia gradui, consequenter Doli & Culpæ Latæ præstationi tantummodo obnoxia pronunciant, *Struv. Ex. ad. P. 22. th. 10. post. al. B. Resp. Parens. Dn. D. Harppr. Conf. 95. num. 552.* Quod si vero fides & industria jungantur, illa naturam huius induit, effectusque participat. *Cap. fin. §. fin. x. de Elect. §. Elect. potest. Tusch. lit. D. Pr. Consl. 44. num. 64.*

§. V.

Describi autem potest, Electio Certæ Personæ Industriæ, quod sit Actus voluntatis ejus, cui competit Electio, quo mediante, Certæ Personæ, ob singularem, de ipsius habilitate, Industria, &c. fiduciam, aut peculiarem Negotii commissi indolem, vel denique solam voluntatem committentis sufficienter significatam, vel per iussa superiorum, vel per Conventionem, aut in Ultima Voluntate, negotium sive inter vivos, sive Mortis-Causa, dextre perficiendum committitur, & ab Electo suscipitur.

Dividitur in *Expressam* atque *Tacitam*. vid. *Cap. seq. §. 1.* alias divisiones ab Objecto desumptas vid. *inf. cap. 3. §. 1. in fin.*

Sedes huius materiæ est in *L. 31. pr. ff. de Solut. L. un. §. 9. vers. fin. autem C. de Caduc. Tollent. cap. fin. §. pen. §. ult. x. de Offic. §. Potest. Ind. Deleg.*

CAP. II.

SUMMARIÆ.

§. 1. Colligitur Electio C. P. Industr. || ex (a) Tenore Rescripti, Com tractus

tractus, &c. cujus varia formula exhibentur.

- §. 2. (β) Ex qualitate Debitoris Industr. si Artifex, aut Persona Eximia. An Auriga huc pertineant?
- §. 3. (γ) Ex qualitate Negotii Commissi, si illud Arduum. Aut Persona cohaeret, & per aliam Personam non aequae commode explicari potest.
- §. 4. Aut indeterminatum, Aut in nudo ministerio consistit: Aut coram Principe expediendum: Aut concernit exercitium Reservatorum Princ.
- §. 5. E contra C. P. J. non praesumitur Elect. s. Persona Debi-

toris Industr. Creditori sit Incognita: aut Incerta.

- §. 6. Ex Indole Negotii, quod nullam Industr. requirit. Ab alio aequae commode expediri potest. exempl. Declarat. Dotis Alimentor. &c. Aut Certum, & Determinatum. Aut in Dando consistit, cum causa cognitione commissum, quod ab imperito promittitur:
- §. 7. Ex Accessoriis: An illud quod sola Dignitate Electi expressa commissum?
- §. 8. Pro cuius implemento fidejussor datur. Aut Haeredes admittuntur, aut Coadjutores.

§. I.

Fontes Electionis C. P. Industr. aperituris, ad animum & intentionem Eligentis tanquam Cynosuram actuum humanorum ascendendum esse constat, B. Dn. Stryke in *Uf. Pr. M. ad Tit. Mand.* §. 13. hanc autem tum Verba, certissimi, animi nostri, indices, tum alia signa nobis exhibent. Ex his enim Regulas hermenevticas, actuum civilium jure meritoque derivat Grot. *d. ff. B. ac P. tit. 2. cap. 10. §. 1. num. 2.* Recte Interpretationis mensura (inquiens) est collectio mentis, ex signis maxime probabilibus; Ea signa sunt dnm. Generum: Verba, vel Conjectura aliae. Nimirum Industria Personae eligitur vel Verbis in Rescripto, Commissione, Testamento, Contractu, Investitura, & similibus: expressis, vel Tacite, ex Conditione Subjecti, vel Objecti, vel Accidentium electa censetur: Ex quibus ista principem obtinet locum

locum, quod si enim disertis verbis expressum quod Industria negotium suscipientis, a Committente in primis fuerit spectata, tum dubitatio nullus relinquatur locus; Innocent. & Abbas ad cap. fin. §. is autem num. 6. x. de Off. Deleg. Franc. Merlin. Controvers. Forens. cap. 84. num. 10. Non tamen ad hanc solennem Industriæ nuncupationem adstringitur electio, sed plures alia sunt formulae, ex quibus hoc ipsum iuste colligitur: Eandem enim vim Ddres tribunt verbis: Per Te videns. Per Te cognoscas solum ut ex Cap. cum clarum cap. cum dilecto x. de Refir. deducit: Grat. Conf. 1. maxime si additum Per te solum nec per alium, aut si a Principe, verbis precise imperativis juncta sint. Per Te vel per vos expediri mandamus, vel precipimus. Wir gebieten. B. Dn. Stryk. Disp. de Deleg. Principis Cap. 3. num. 16. quoniam alij post Baldum in d. cap. fin. x. de Offic. §. potest. Industr. Deleg. num. 3. hoc pronomen Tu, vel per Te solummodo ad demonstrandam Personam adici solere contendunt, ideoque si in Rescripto simpliciter dicatur. Per Te cognoscas C. P. Industriam non electam communiter placuisse testetur Gal. Lib. 1. Obs. 97. n. 6. add. Al. Riccium Praxi Forens. Jud. Ecol. Dec. 88. n. 6. Attamen Pronomina Demonstrativa Personalia, alias quidem quando non sumus in Industrialibus, utique demonstrant, non restringunt. Zepper. in Cynof. leg. C. 48. n. 26. At e contra quando de El. C. P. I. quaestio confurgit, ut si v. g. agatur de Actu ad haeredes non transitorio, aut similes conjecturae ad finem dispositionem ad Personam restringunt. Zepp. d. l. Quotiescunque autem actus committitur per verba, Personalitatem denotantia, Certa Person. Industria Electa videtur, Sabell. Summa Dec. voce Ind. n. 1. unde cum circa regimen Gabella Bononiensis Socii Locatores inter se pacti essent: Che esso sign. Marf. deliba Lui reggere, e governare detta Gabella Joh. Petr. Actolinus, considerans pronomina Esso & lui sc. Ipse, quoniam sint personalissima, & ad aliam personam referri nequeant, Industriam praedicti Marfilii electam fuisse deducit Resol. 22. per tot. maxime num. 2. & 3. Idem de verbis: Das will ich ihm ablen trad. Brunnemann. Conf. 174. num. 36. §. 37. id quod in casu, ubi alia quoque Electæ Industriæ gnorismata concurrunt, concedit Noalis l. c. num. 160. Gemminatione de cujus effectu in genere vid. plur. ap. Manz. Spec. Jur. voce Gemminatio; idem colligunt Ddres, ut si dicitur. Per Te, Te, aut Tu, Tu, hoc agas. Græveus Concl. Pract. 97. Consid. 1. num. 7. Alexand. Sperelli Decis. 106. num. 61. Aloys Riccius. Prax. Forens. Eccles. Decis. 88. num.

88. *mem. 6. vers. Undecimo* post Bald. Crot. Riminald. & al. Menoch. *lib. 2. presump. 21. num. 11.* Etiam si geminata seu multiplicata e jusmodi verba, absque intervallo, unico contextu fuerint prolata, Facultas Jurid. hujus Eberhard. ap Klock. *Consil. Adopt. T. 4. Conf. 5. num. 220.* & B. Resp. Carentem Dn. Herpp. *Conf. 20. num. 11. post. al. Zepper. d. tr. Cap. 17. num. 15.* Consentit in terminis presentis tractationis Menoch. *d. l. Dissenti Barbat. ad cap. final. x. d. Offic. Et potest. Jud. Deleg. Paul. Orian. ad L. 1. num. 52 ff. de off. ejus mand. jurisd. argum. L. 18. S. 1. ff. de Pignor. Aff. ad quam tamen Resp. Menoch. d. l. Eiusdem Valoris est Clausula Rescripti: Personaliter exequaris. arg. d. cap. fin. §. is autem, Et. ibi: is autem cui injungitur ut personaliter negotium exequatur, &c. cum his omnibus in casibus Industriam, Et fidem persone, cui talia committimus, eligere videamur, Et. de Off. Et pot. jud. Deleg. Clem. 1. ibi: Personaliter exercentes d. vita Et Honestat. Cleric Et ibi gloss. D. Etio enim personaliter est præcisa, exigitque veram personalitatem Abbas ad d. cap. fin. x. de offic. Et pot. Jud. Deleg. num. 1. Et 5. Ubi dicit distinctionem illam qualificare, & dare formam, eumque sequuntur communiter scribentes, signanter Felin. ad d. c. f. x. de Off. Et potest. Jud. Deleg. num. 2. ad verb. Is autem. Gilhaufen Arbor Judic. Cap. 1. §. 7. num. 13. Mascard. de probat. Coral. 594 num. 4. Menoch. d. l. num. 13. Et 24. post Riminald. Jason. & alii Sperelli d. Decis. 106. num. 49 Bald. ad L. m. §. ne autem num. 6. Et 8. c. de Caduc. tollend. ubi dicit: quod si pater, in suo testamento caverit, ut filius personaliter visitare debeat eadem S. Jacobi Compokellani, per substitutum hoc ipsum peragere nequeat, Menoch. *lib. 5. pres. 92. num. 7. Ricc. d. l. num. 1. vers. secundum, Et. Sic si Lex aut statutum alicui onus in propria persona jumentum præstandi imponat, procurator non admittitur. Sperell. Decis. 106. n. 26. Inst. vid. Oldenkop. de Jurjur. in Alter. Anim. num. 52. seq. Aut si quis suis manibus propriis manibus peragere justus fuerit, Vant. d. Nullitat. tit. de Nullitatib. ex defectu jurisdiction. delegat. num. 21. Surd. Conf. 435. num. 1. post Purpurat. Caccialup. & al. Sperelli d. l. num. 47. vel quando commissum ut causam mandatam proprio judicio expediat, de ea cognoscat, vel definat. Menoch. *Lib. 2. Pres. 21. num. 15. Felin. ad d. cap. fin. x. de Off. Et pot. jud. deleg. num. 2.* Caterum in negotiis quoque parvi præjudicii, ex hisce Clausulis C. P. Industria electa censetur**

bitur, quoniam minima pars solemnitatis neglecta, negotium vitiat, & in iis, quæ ad formam pertinent, regula de non curandis modicis exulat, per tradita Felini d. l. num. 3. ubi addit alias ejusmodi Clausulas otiosas fore add. omnino Joh. Theodorus Sprenger. de Modico Cap. 5. n. 10. & committens ex ratione fortean non omnibus æque cognita, huic potius, quam illi negotium, in persona expediendum commisit, ab hujus autem intentione sufficienter expressa, ne latum quidem unguem recedendum: Sperell. d. Decis. 106. num. 5. Porro industria Personæ electa intelligitur, si ex Clausulis Commissionis appareat, negotium ex singulari, erga personam electam, fiducia, & ob singularem ipsius probitatem, prudentiam, legalitatem & sim. ipsi demandatum fuisse: Huc pertinet Clausula illa, delegationibus, & commissionibus communiter inferi solita: Committimus Tibi causam talem de tua prudentia plene confidentes Gail. d. l. num. 6. vel freti sive consiji tua prudentia & dexteritate, mandamus: ita in specie consuluit, Alexand. Raudens. Resp. 26. num. 181. part. 1. Joh. Vinc. Hondedz: Consulti. 55. num. 77. Vol. 1. Mascard. d. l. num. 4. § 4. Idem de Clausul. confidentes de fide, circumspectione, bonitate tua, post Butr. docet Stephan. Gratian. Decis. 157. in addit. ad num. 1. § 2. Aloys. Ricc. d. Decis. 88. num. 1. Disertione tua Tusch. de Conclus. 196. num. 9. Gilhausen. d. l. num. 15. Gratian. Discept. For. cap. 778. n. 9. Idem per verba: Integritate, Prudentia, & Scientia Tua Es. consul. Jacopin. a Riminald. Cons. 351. num. 19. § 20. Et cum Episcopo causa sequenti formula delegata fuisset. Fidei & diligentia Tue, tanti momenti committimus negotium, quod scimus, ad nos Te referipturum, non que incertis audieris autoribus, sed que manifeste compereris, & temeris manu, hæc verba particularem confidentiam importare, ex quo Industria Electa censetur, decidit Farinac. Decis. 233. n. 2. Ruland. Formul. Commission. fol. 40. ibi: Wann wir aber zu E. W. ein sonder zuversichtlich Vertrauen haben, & als ersuchen wir, & E. W. vel credimus Dexteritati Tue, unde Clausula: Wir wollen Ihn / Schadlos halten / und was Er in unserm Nahmen abhandlen wird / bey männiglich vertreten / & Stryk. d. l. num. 19. De illo autem inter Ddres controvertitur, an & Clausula Commissionibus, & Delegationibus aliquando adjici solita: super quo conscientiam tuam oremus, wir wollen es Euch hienmit / auff Euer Gewissen gebunden haben / & Electionem Industrie inferat.

inferat? Negativam amplectitur Abbas ad d. cap. fin. x. d. Offic. & Pot. Judic. Deleg. in fin. ubi dicit: se ita in quadam causa, a Papa Episcopo Florentino commissa consuluisse: Angel. in Auth. ad hęc C. de Judic. in-quiens, hanc quæstionem, in contingentia facti, fuisse disputatam, & pro Abbatis opinione judicatum; quam sequitur Ancharan; in Clement. 1. quæstion. 15. d. For. Compet. Et cum hicce articulus acriter discussus fuisset, in Auditorio Rotæ, eadem hæc negativa obtinuit, pro quo dictum fuit, adesse communem observantiam. Decis. Rotæ Rom. 18. de Concess. Præb. in Novis. Gratian. d. Decis. 157. n. 8. & Discept. For. d. Cap. 738. num. 2. idque arg. Clem. Eximi de Verb. Signif. Tacite enim omnibus commissionibus hoc in esse videri, ut cuncta agant secundum conscientiam cap. 1. de re judic. in 6to. expressio autem illius, quod tacite inest; nil novi operari, arg. L. 3. de leg. 3. & L. 3. C. de Fidej. non ergo nisi in vim moniti, & ad excitandum officium Commissarii, adjici, unde sufficere, si causam bono Viro subdeleget, si ipse eandem perficere nolit: Gratian. dd. ll. Verum affirmativæ subscribit Alexand. in l. more majorum. num. 23. Vers. & quid si dictum, & C. ff. de Jurisdiction. Jason. in l. 1. num. 10. Vers. quinto limita, & num. 29. Vers. & dicunt, ff. de off. ej. cui mand. jurisdic. ubi dicit hoc esse verum quicquid dixerit Abbas: cujus alias, licet contra jura, & auctoritates loquentis, magna sit auctoritas. Alexand. in l. iudice sub. num. 3. & 4. C. de judic. ubi dicit, hoc esse notandum, quia hæc Clausula quotidie Literis Papæ inseratur: & plures quos allegant consentientes Ricc. d. Decis. 88. n. 5. Græveus d. Concl. 97. Concl. 1. num. 10. Gail. d. l. num. 5. B. D. Stryk. d. Disp. num. 22. Felin. autem ad. d. cap. fin. x. de Off. & pot. jud. Del. num. 2. Distinctionis fœdere, contrarias hæc sententias in concordiam reducere conatur, ut nimirum Negantium obtineat, si scriptum fuerit: super quo conscientiam Tuam operamus, Affirmativa vero si scriptum: Decidas Causam secundum Tuam conscientiam, hisce enim Verbis Delegationi Certam formam præscribi, quam distinctionem sequitur Genuens. in Pract. Neapol. cap. 85. num. 5. ubi dicit hanc esse veritorem, sicque se vidisse in Curia Archiepiscopali servari: Marchesan. de Commission. part. 1. cap. 6. n. 92. fol. 257. aliique apud Sperell. d. L. num. 55. in fin. ubi nec Abbatem ab hac distinctione alienum esse notat. Nobis, in Universum, hæc quæstio, Voluntatis esse, ad hanc

hanc autem indagandam, hæc Clausula apprime conducere videtur. Tum, quod juxta dictum glossæ in *L. sicuti ff. de Arbitris* motus animi, & conscientia ejuslibet propria, aliis non possit committi Noalis *d. Transmissi. Cas. 35. n. 2. seqq.* Nec enim Voluntas Tua, mea Voluntas est, sicut anima Tua, non est anima mea, ut loquuntur citati a Paris. *conf. 38. n. 37. lib. 3. Surd. conf. 380. num. 261.* Tum quod, quanto versatius in dubio, C. P. Industria electa censetur, Ricc. *d. Decis. 88. num. 7. Mascard. d. concl. 595. num. 1.* Tum quod nullum Verbum, imo nec syllaba, frustra & sine virtute operandi, posita esse intelligatur. *arg. L. 4. pr. ff. de Usur. L. 109. de leg. 1. cap. 5. § 10. in med. d. privileg. in 6. Mantica d. Tac. § Ambig. Convent. lib. 2. tit. 12. n. 1. Et conf. 5. n. 24. conf. 29. num. 3. conf. 49. num. 62. maxime in Rescriptis, & Commissionibus. Zepper. d. l. cap. 12. num. 44. seqq. quod latius exornat Beccius conf. 25. num. 25. § 26. lib. 1.*

§. II.

Ex qualitate Subjæti haud levis conjectura, Electæ C. P. J. capitur, si Artifex polliceatur, propriis manibus, ac suo facto Opus aliquod absolvere, *arg. L. probat. 9. C. de divers. Offic. lib. 12. Cæpolla in L. si quis num. 7. in fin. de Verb. sign. & hunc modum præcipuum esse, ex iis, quibus Ind. alicujus electa intelligatur, tradit Roncbegall. d. tr. ad. L. 5. num. 23. Alexand. L. 4. consil. 131. num. 13. § conf. seq. 132. num. 7. Modo Artifex ex causa onerosa promiserit, nam in gratuitis hanc præfunctionem cessare, consul. Alexand. lib. 1. conf. 105. num. 23. Tusch. lit. 1. concl. Pr. 105. n. 9. seq. cujus tamen diversi juris rationem idoneam nullam videmus. Fundamentum hujus conjecturæ in eo positum, quoniam Mandatario, & procuratori, similior est Artifex, aliquid faciendum suscipiens, quam quilibet alius Conductor, cum ejus Persona & industria eligatur, quæ major esse solet & debet, in eo, qui se Artificem profiteretur *L. 3. ff. de solut. uti ratiocinatur Ant. Faber Rat. ad l. 25. §. 7. ff. Loc. Cond. sub hac qualitate Artificis autem ad aliena accedunt negotia, operasque suas tanquam Artifices locant, qui singularem rei illius tractandæ profitentur, taciteque promittunt peritiam, exactissimamque diligentiam, maxime si res eandem requirat, ut si quis verb. grta. Polituram Adamantum aliarumve Gemmarum, aut Cœlaturam Auri, vel Argenti, in se susceperit, vel res sit delicatioris usus, ut de facili devastari possit; Cyriac. Niger**

Niger *concl.* 166. *num.* 12. *Actolin. Resol.* 64. *num.* 36. An & Aurigæ huc pertineant, quæ? Resp. ipsos non quidem tanquam peritos Artifices, merces, vel alias res transportandas conducere, sed duntaxat eatenus, quatenus ipsi singularem, licet late sic dictam, artem vectoriam, vel si mavis Vecturam das *Zuhrwert*, tanquam Artifices, seu valde peritium Operarum Locatores profitentur, in censum artificum venire: B. Dn. D. Harppr. *Consult. Vol. Nov. conf.* 30. *num.* 221. *seq.* Si Jcto alicui eximio, aut alii cuidam excellenti Viro negotium commissum, ipsius Industriam electam censei tradit Græv. *Libr. 1. concl. pract.* 97. *num.* 5. Cum sola Personæ excellentia id arguat: Menoch. *d. lib. 5. Presump.* 92. *num.* 10. ubi addit. sicut Alexander Macedo, non nisi ab Apelle pingi, & a Lyssippo fingi voluit; Ita & nostræ ætate, pergit Menoch. si quis pingi voluisset, a Michaele Angelo Florentino, excellentia Personæ hujus arguit, ac præsumere facit, Electam fuisse ipsius Industriam. Sed de hisce *cap. seq. plur. agendi locus erit.*

§. III.

Sed & Natura Negotii considerata, Industriam Personæ aliquando Electam fuisse, juste colligitur: In omnibus namque *Tactis Gravis* & *Arduis* singularem præcautionem requirentibus huic præsumptioni locum tribuunt *Ddres. Fachinæ. lib. 1. conf.* 70. *num.* 36. *Gravetta conf.* 303. *n. 3.* *Hondedæ: Vol. 1. consult.* 55. *num.* 77. *seq.* qui plur. allegant. Hancque conclusionem: Ardua & gravia sunt mandata. Ergo C. P. J. est Electa, veram esse scribit, Menoch. *A. J. Q. lib. 1. quest.* 68. *num.* 15. ubi: *Dec. Alexand. Jason. & al. in terminis consentientes adducit, & quod ex magnitudine atque importantia negotii C. P. J. Electa censeatur, tradit Card. Tusch. lit. J. concl. Pr.* 106. *num.* 10. *§ 11.* *Al. Ricc. d. Decis.* 88. *num.* 6. quænam autem Causæ pro Arduis haberi debeant? vix certa comprehendi regula potest, Menoch. *de A. J. Q. lib. Cent.* 3. *Cas.* 205. *n. 4.* apud bonos Authores, asserit, arduum dici, quod difficile est & juxta *Gell. N. A. Lib. 4. cap. 15.* arduum acci, pro difficili, molesto, intractabili; magis vero ad speciem descendendo *Ddres* pro arduis passim reputant: (1.) Causam omnium, vel majoris partis bonorum: Menoch. *A. J. Q. Cas.* 110. *num.* 4. *§ 5.* (2.) Famæ, (3.) Amissionis Beneficii (4.) Causas Status, Potissimum vero hoc nomen merentur, Causæ Matrimoniales, & Criminales. *Zanger. d. Except. part. 1. C. 1. num.*

num. 49 § 52. quæ proinde hoc nomine æquiparantur, Gail. L. 1. *Obf.*
94. num. 1. § Obs. 107. num. 12. quemadmodum enim in his de capite agi-
 tur; Ita in Matrimonio de felicitate hominis temporali Gail. *de Pac. Publ.*
cap. 15. num. 5. § d. Obs. 94. num. 7. Alii vero in quæstione, quæ-
 nam pro Arduis habendæ? Earundem designationem rectius iudicis arbi-
 trio transcribunt: *arg. l. 1. ff. de Jur. Delib. Menoch. d. Cas. 205. num.*
3. § num. 6. in fin. Zanger. l. c. num. 53. Seraphin. de Seraphin. d. Pri-
vil. Juram. Pr. 4. num. 101. Manz. Special. Jur. voce Arduitas. §c. p.
m. 54. Illa quoque facta, quæ non æque bene per omnes sunt explica-
 bilia, sed persone cui incumbunt ita coherent, ut ab ea separari non pos-
 sint, peculiarem industriam omnino postulare videntur; Bursat; *Conf. 86.*
num. 24. AEtolin. d. Resol. 22. num. 6. Gilhausen d. p. 1. cap. 1. num. 14.
 per text. rotundum in. *L. un. §. 9. ibi: si vero talis est verborum concep-*
 tio, § facti natura, ut, quod relictum est, ab alio impleri non possit, tunc
 etsi lucrum ad aliquem pervenit, gravamen non sequi, quia hoc nec ipsa
 natura concedit, neque Testator veluit. Quid enim si Testator iusserit
 eum, in certum locum abire, vel liberalibus imbui studiis, vel do-
 mum suis manibus exstruere, vel pingere, vel uxorem ducere? quæ om-
 nia Testatoris voluntas in ipsius solius persona intelligitur conclusisse, cui
 munificentiam relinquebat, §c. *C. de Caduc. Toll. & ibi Ddres.* Hoc
 itque pertinet Condicio, si filiam meam duxeris, hoc enim Factum sic
 in Persona Tua radicari, ut non possit, nec ego velim, ab alio adime-
 pleri: dicit Richard. *ad L. 13. C. de Contrab. stipul. in fin.* Aut si Tibi 1000
 legavero, ut Liberos meos instituas, factum institutionis in tua Persona hæ-
 ret, Te enim potissimum elegi, & ideo ad alterum non transit; Richard.
d. l. add. arg. 81. § 83. §. fin. l. 97. pr. l. 111. π. de Verb. Obligat. l.
6. § 7. π. d. Statu Liber. Pantsehman. lib. 1. quæst. Pr. 19. num. 101.
 seq. vid. Modest. Pistor. *Vol. 2. Conf. 1. num. 34. B. D. Bardili de Oblig.*
faciend. th. 80. in fin. Menoch. d. Præs. 92. num. 5. In his enim & si-
 millibus Creditor potius factum quam effectum ex facto resultantem respici-
 cit. *Cancer. Var. Resol. P. 3. cap. 20. num. 136. seq. five ut loquitur Aretin.*
ad L. 4. de Verb. Ob. num. 2. in fin. Debitor magis promittit, ipsum
 fieri, quam factum, quod ex Opere profluit, adeoque ipsius Industria E-
 lecta *arg. L. 31. pr. ff. de Solut. L. 11. §. fin. d. leg. 3.* Unde quando
 e contrario effectus respicitur, non factum seu Operatio, Personæ hoc
 effectum

effectu, ut ejus Industria credatur electa, non cohæret: Cancer. d. l. num. 138 seq. Multo autem magis hæctenus dicta obtinent, in Operis Artificialibus, in quibus vertitur ingenium, & Ars, aut experientia, non naturalis, sed continuis exercitiis acquisita Cyriac. Niger. d. contro. 115. n. 4. § 5. B. D. Bardili d. Obligat. Faciend. th. 71. Nam jure Veteri inter obligationem dandi, & faciendi, hoc discriminis quoque intercessit, ut in hac quidem, ob summam factorum personalitatem, semper & indistincte Certæ P. J. spectata videretur; At vero Justinianus Imper. contrariam in L. 13. C. de Contrab. stipul. sancivit regulam, quæ tamen ad operas Artificialias, aut Personæ cohærentes, quæ per alium non æque commode explicari queunt, non pertinet, hæc enim, sub consideratione singularis Industriæ, adhucdum hodie, demandantur, Cephal. Conf. 630. num. 15. Perez. ad Cod. de Contrab. Stip. num. 17. B. D. Bardili d. Disp. th. 74. in fin. B. Dn. Stryk. V. P. M. ad tit. Mand. §. 14.

§. IV.

Quod si alicui aliquid committitur negotii, verum ratio illud expediendi, certaque & exacta, quam sequi debeat, forma, nullatenus fuerit præscripta, tum arbitrio ipsius, & solertix, expeditio commissa censetur, at actus arbitrio Personæ relictæ, hancce non egrediuntur, sed ejusmodi libera agendi potestas, indicinam potius præbet, Industriam Personæ electam esse. arg. L. in Compromissis ff. de Recept. qui arbitr. L. si quis arbitrato ff. de Verb. Oblig. L. fin. in f. C. d. Contr. Empt. Vend. l. si merces pr. ff. Loc. Cond. Gratian. Disc. For. Tom. 5. cap. 978. num. 31. Menoch. d. cap. 68. num. 13. § 28. Cravetta Conf. 203. num. 3. Merlin. d. Controv. § 4. num. 9. § 10. Actolin. d. Resol. 22. n. 7. Ricc. d. Dec. 88. n. 2. Tusch. d. l. n. 17. vid. cap. seq. §. 12. simile judicium esto, ubicunque mera facti executio seu præstatio, vel nudum ministerium, in quo fides & Industria præstantis versatur, alicui committitur; Tusch. d. l. num. 20. § 21. B. Dn. Harpp. Conf. 38. n. 69. § 70. Ricc. d. l. n. 3. § part. 2. Dec. 621. Gall. L. 2. Obs. 97. n. 1 in fin. add. cap. seq. §. 12. vel si Princeps alicui Exercitium Reservatorum committat Ricc. d. Decis. 88. num. 4. vid. cap. seq. §. 8. sicuti & in omnibus coram Principe expediendis. Tusch. d. l. num. 13. quin & in dubio Industriam Personæ Electam cenferi tradunt passim Ddres. arg. L. si continuis §. si ab eo, Esc. ff. de Verb. Obl. Gloss. & Bartolus in L. inter Artifices ff. de solut. Aym. Cravetta Conf. 275. num. 1. in fin.

Grav. L. 1. concl. 97. confid. 1. num. 1. Ronchegall, d. Tr. ad. L. 5. ff. de Duob. Reis num. 18. 21. § 22. idque non tantum si notæ characteristica hujus Electionis in unum concurrant, sed sufficit, si vel alterutrum signorum de quibus proxime egimus, & plur. vid. potest Felin. d. l. (utpote quæ non copulative requiruntur) voluntatem mandantis demonstret.

§. V.

At alia omnia ex natura Contrariorum dicenda erunt, quando & Verba, Clausulæque Rescripti, Commissionis, aliisque Dispositionis factique qualitas hanc præsumptionem non admittunt: Multoque magis, si tales ex adverso se offerant conjecturæ, ex quibus Personæ Industriam minime electam fuisse, justa interpretatione colligitur. Sunt autem varia iterum iudicia, ex quibus id ipsum cognoscimus: sic, illorum prudentiam, dexteritatem, aliasque peculiare animi qualitates elegisse vix dici possumus, quos ne noverimus quidem, unde quando Personæ Incognitæ & incertæ aliquid committitur, illius Industria haud facile electa censei potest. Tusch. d. concl. 106. num. 15. ubi hoc ampliat, etiam si causa fuerit ardua, quæ enim ex hac qualitate negotii oriatur præsumtio, alia, & quidem fortiori, quod Persona sit incognita tolli existimat. Nisi constet quod incognitæ personæ aliquid committentes, non tam Personæ, hujus vel illius, sed in genere illius, quem animo suo subiecit, Hominis, e. g. certo munere fungentis, fidem & Prudentiam respexerint, tum enim, Incognitæ quoque Personæ Industriam speratam atque spectatam, dici nihil vetat; arg. eorum, quæ tradit B. Dn. Lauterb. Tr. Synopt. de Arbiter, Comprom. tb. 42. num. 15. seq.

§. VI.

Præterea in factis, quæ nullam singularem peritiam & Industriam Personæ, sui natura possulant, in quibus nil interest, a quonam peragantur; eandem exigere velle, inutile prorsus & inconcinnum foret: cum in hisce nunquam requiratur: Corneus conf. 243. Col. pen. lib. 3. Cravetta d. Conf. 875. num. 5. vers. Tertio, &c. vid. supra cap. 1. §. 4. in fin. hisce consequenter, cum unus ex Cohæredibus, Testatore, justus esset, hereditatem in tres partes exercere, & tertiz partis electionem, cohæredi substituto, concedere, Industriam illius, cui onus dividendum positum, electam non censei, sed vel pergravati filios, istud exequi posse deducit Cyriac. Niger d. Controv. 115. Et Industriam Socii, Conductio-

nis Vectigalis Mediolanensis, cujus exigendi modus, LLbus. moribus,
 & instrumento definitus erat: ita ut res omnis, magis opera, & ministe-
 rio exigentium, quam industria personarum confisteret, electam non
 censerit, consul. Cravetta *d. consil. 875.* Ex eadem prorsus ratione, Arbit-
 ratoris, ad liquidandam, & declarandam dotem incertam promissam, non
 eligitur industria. Et si enim vel nolit, vel non possit arbitrari, hæc tamen
 opera, per alterius boni viri arbitrium, ad quod favore dotium, ne mu-
 lier indotata maneat, & nubendi conditionem amittat. Bald. Novell. *de Do-*
te. part. 6. Priv. 9. n. 1. recurritur, vel etiam a iudice suppleri, dotisque
 sine certa quantitate facta promissio habito respectu ad facultates dotan-
 tium, dignitatem parentum, qualitatem Personæ dotandæ, ipsius Con-
 jugis, numeri liberorum, & consuetudinem Patris, determinari debet
 Mev. *ad Jus Lub. p. 2. T. 2. Art. 36. num. 27. seq.* utique si pater in-
 certam dotem promiserit, non vero si ipsa Coniux aut Extraneus, *L. 69.*
§. 4. ff. d. Jur. Dot. L. 1. §. L. 3. C. de Dot. promiss. & ibi: Brunni.
 ubi hanc sententiam receptissimam dicit. Menoch. *L. 1. Præs. 43.* Anton.
 Guibert. Constanus *de Jur. Dot. cap. 4. num. 3. seqq.* Unde quod Per-
 sonæ industria, in declaratione dotis incertæ promissæ, non videatur ele-
 cta in terminis consuluit Menoch. *consil. 93. num. 17. 18. seqq.* consent.
 Noalis. *d. Fr. Cas. 38. num. 15.* quod ipsum Ddres extendunt ad Alimen-
 ta, sine certa quantitate promissæ, & Legata piis locis pari modo relicta,
 de quibus videri potest Noal. *d. l. num. 16.* B. Dn. D. Frommann *Disp.*
d. Arbitr. B. Viri ibes. 44. 54. 45. §. 46. Cessat hæc quoque præsumptio
 quando Certi & Determinati actus alicui commituntur, arg. *L. cum unus*
ff. de Alim. Leg. Merlin. d. Contr. 34. num. 4. Gratian. *d. Dec. 157. in*
addit. ad num. 13. unde quando commissum est, quid, & quantum fie-
 ri debeat? non censetur Industr. P. El. Jacopin. a Riminal *cons. 633. n.*
 7. quare, quod Notarius, cui partes dant Minutam; quomodo velint
 contrahere, Instrumentum per alium facere possit, consul. Jacopin a Ri-
 min. *cons. 630. per tot. maxime num. 6.* Obligationes dandi pariter In-
 dustriam personæ non requirunt, cum nihil intersit, quis det? modo ei
 detur, qui nominatus est; Neque recte infertur, Non potest alii dari, quam
 ei, qui nominatus est. E. non etiam alius, quam qui iustus, est, cum re-
 ferat, cui detur? non quis det? Pantfchmann. *L. 1. quest. Pr. 19. n. 102.*
in fin.

in fin. Nam etsi alicui fuero ad Centum obligatus, nil interest, an per me, an per alium, meo nomine, solutio fiat: Gilhausen *d. tr. l. c. n. 12.* Cum ignorans, & invitus Debitor, pro quo tertius solvit, e jugo Creditoris extrahatur Freyer *de Solution. cap. 2. num. 38.* vel si negotium cum cause cognitione commissum, Gratian. *d. cap. 738. num. 12. & d. Decis. 157. num. 12.* Menoch. *Conf. 17. num. 3.* Tantundem dicendum, de Creditore Faciendi, cui *Operæ Artificiales*, ab imperito istius Artis, promittuntur, Alexand. *L. 3. Conf. 105. num. 22.* unde in facto, ad quod explicandum, Debitoris Persona est inhabilis, hujus Industriam, non intelligi, electam, Ddres post Bartol. communiter asserere testatur Aretin. *ad L. 137. §. si eo: Esc. ff. de Verb. Obl. num. 17. & ad L. 4. ff. de Duob. Reis. num. 2.* idque si Creditor, inhabilitatis Debitoris, bene sit gnarus, indubium est, arg. *d. l. 137. §. 5. ibi: si ab eo stipulatus sim, qui efficere non possit, cum alii possibilis sit, jure factam obligationem, Sabinus scribit Esc. de Verb. Oblig. & ibi Zasius,* sed si Creditor, conditionem Personæ Debitoris ignoret, vel falsa opinione deceptus, debitorem operas promissas, v. gr. in describendo aliquo Libro, aut pingendo imaginem, omnino in propria persona præstare posse, existimaverit, quær? An stipulatio sit irrita, an vero hæctenus valida; ut Debitor alterius ministerio, opus promissum urgente Creditore peragere teneatur? Resp. Raphaelem Cumanum, & Castrenf. *ad. d. l. 137. §. 5. d. V. O.* hoc in casu stipulationem, tanquam super impossibili initam, invalidam pronuntiare, quibus accedit Aretin. *d. l. quia dissensus fit in Objecto, dum Creditor, manum Debitoris desideraverit, hic vero, manum alterius surrogare necesse habeat; Sed rectius Aliciat, ad L. 137. §. 5. ff. de V. O.* pro validitate obligationis calculum ponit, subjiciens: ejusmodi impedimentum Personæ, obligationis implementum, potius difficile reddere, quam impossibile; Neque audiendum esse Debitorem, qui ut obligationem eludat, forte causetur, ipsius Industriam fuisse electam, cum tamen nullam prorsus habeat.

§. VII.

Commissiones, sola dignitate Commissarii expressa, emanatas, ad Industriam Personæ minime reflectere, imo ne quidem cum Persona Commissarii extingui, sed in successorem in dignitate transfire, haud infirmi subfelli Ddres propugnant: Gratian. *d. Decis. 157. n. 5. Disc. cap. 733. n. 11. Noalis d. Tr. Cas. 50. num. 1. seqq.* Dignitatem enim nunquam interire, sed

sed in successorem dignitatis invariata[m] transmitti, ipsamque commissio-
 nem, vel delegationem, usque dum successor apprehendar dignitatem,
 eandem sustinere p. cap. si gratiose de Rescript. in 6. C. lib. cap. 12.
 quest. 2. l. meminisse ff. de Officio. Procons. Tusch. litr. D. Conclus.
 420. idque non tantum obtinere volunt, quando negotium coram primo
 delegato jam est coeptum, sed etiam, quando res adhuc est integra Me-
 noch. Arb. Ind. Q. L. 1. quest. 68. num. 22. Noalis d. l. num. 2. ubi
 plures cumulat, unde quod Commissio, Vicario Episcopi facta, ipso
 vel demortuo, vel alio modo, ab hoc officio decedente, ad successorem
 officii transeat: tradunt in term. Gabriel. Tom. 2. conf. 32. num. 7. §
 seqq. Paris de Resign. L. 1. quest. 11. num. 17. Sbrozza d. Offic. Vic. quest.
 40. num. 1. § 2. Lib. 3. Garz. d. Benef. part. 6. cap. 2. num. 34. § 35.
 Puteus Dec. 487. lib. 2. & ita in Praxi servari testatur Cardin. in Clem. 2. n.
 6. in fin. de Rescript. Gambarara de Auth. Legati a Lat. Lib. 8. num. 97.
 Noalis d. l. num. 4. ubi in fin. plur. rationes & textt. affert. Hancque
 sententiam quam & ubique practicari viderit, & saepe practicaverit, sibi sem-
 per placuisse testatur Alexand. Spe. elli Dec. 31. num. 13. seq. ubi dicit: In-
 tentionem Pontificis vel aliorum superiorum, esse causam, committere
 tribunali, nulla habita ratione Personarum, nec magis Industriam prateriti
 quam futuri Vicarii electam fuisse, idque multis ampliat Noalis. d. l.
 num. 5. seq. usque 12. adeo ut delegationem Vicario Episcopi sub nomine di-
 gnitatis etiam cum Clausul. *Conscientiam Tuam oneramus*, factam, ad
 successores ejus transire velit, Mart. Dig. Noviss. Tom. 1. voce Deleg. cap.
 22. laud. Sperelli Dec. 166. quanquam non desint, qui ab hac sententia re-
 cedant, & Commissionem, licet sub nomine dignitatis, Vicario Episcopi
 factam, cum ipsius Persona extingui, & successorem causam ejusmodi, nec
 cognoscere, nec decidere valere contendant quam communissimam Legista-
 rum Canonistarum, opinionem esse dicit Borgnin Cavalcan. part. 1. De-
 cif. 40. num. 72. § p. 3. Dec. 28. num. 20. ubi secundum eandem Romæ
 judicatum refert, pluresque sententiæ Patronos laudat, Noal. d. num. 4.
 § in fr. Nobis ad dignoscendum, an Personæ Industr. a committente
 electa fuerit, ne? ad hujus intentionem tanquam electionis Industr. helicem
 recurrendum multumque interesse videtur. Nam sub titulo Dignitatis
 delegans, vel committens principaliter respexerit ad Personam, & qualita-
 tes in Dignitate constituti Commissarii. vel Delegati? An vero magis Of-
 ficiam,

ficiam, & Dignitatem ob oculos habuerit? Illo in *Casi*, Industriam Electam fuisse, nemo forte dubitaverit, late Barbofa in *L. quia tale* 19. num. 42. ff. *solut. Matrim.* Covarruv. lib. 3. *Varr. Resoll.* cap. 15. num. 2. plur. ap. Sperelli d. Dec. 166. n. 24. § 25. veluti: si causæ arduæ, sub nomine Dignitatis vel Officii fuerint commissæ, Tusch. lit. D. concl. 434. num. 74. Vel si alicujus Fidei, & industriæ adscribitur, post Bald. Tusch. d. l. num. 63. Aut quando in Rescripto, aut Delegatione licet sub nomine dignitatis facta, dictum. ex. grat. *Committit causam Patriarchæ Aquilejensi*, propter *transactam in eo vitam*. § *acumen scientia suæ arg.* L. *Titius* §. *Luc.* ff. *de Liber. & posth.* Noalis d. l. num. 21 adde num. 12. vel si Commissarius, cui sub nomine dignitatis, delegatum est negotium, Deleganti sanguinis vel singularis amicitie vinculo sit junctus, tunc enim potius considerata videtur causa consanguinitatis, & confidentie, quam dignitatis. Noalis d. l. num. 14. Vel denique si nomen proprium, & dignitatis simul, in Rescripto fuerit expressum, tum enim alii indistincte Personæ Industriam electam præsumunt, arg. L. 33 ff. *de Stipul. Servo.* Egid. Bellamera *Decis.* 39. plur. ap. Sanchez, de *Matrim.* l. 8. *Disp.* 27. num. 20. unde cum ita scriptum fuerat: *Egregio LL. Doctori Juliano Potestati Foro sempromii, &c.* & in principio literarum: *Egregio Doctore Dilecto nostro, &c.* hujus Industriam electam consuluit Alexand. L. 5. *conf.* 175. num. 22. Alii vero insuper requirunt, ut nomen proprium, præcedat dignitatem, uti plures sentiunt, quas conducit Noalis d. l. num. 16. § 17. Idem & de reliquis superior. §. recensitis Electæ Industrie, signis, dicendum erit, *Hoc vero in casu*, cessat præsumptio affectionis, & confidentie, utpote, quæ regulariter, non de officio, aut munere qua tali, sed de Persona ista gerente, prædicatur. Sperelli d. *Decis.* 31. num. 13. Officium autem solitarie respexisse committentem, vel delegantem, ex eo patet, quando non tantum superiores Electæ Industrie præsumptiones, in totum cessant, sed etiam Rescriptum, non expresso nomine, Delegati, proprio, ad Dignitatem, & Officium fuerit directum. Tusch. d. *conclus.* 434. num. 1. Sperelli *Dec.* 166. num. 1. Wames. *Tom.* 1. *conf.* 249. num. 18. Laymann. *ad cap. gratum.* 20. x. *de Off. Jud. Deleg.* num. 1. ut si Princeps causam supremo Aulæ Marefchallo delegaret. B. D. Stryk. d. *Deleg. Princip.* cap. 5. num. 35. § 36.

§. VIII.

Porro non censetur Industria Personæ Electæ, quando Creditor a Debitore facti, fidejussorem pro eodem facto accipit: quia, si fidejussor factum promissum prout principalis, explere potest, Industria Personæ non videbitur, Et Et. Tusch. d. Concl. 106. num. 16. v. Bardilli d. Disp. th. 125. 126. Et Ex. For. ad part. prior. n. 36. Concl. 7. lit. c. Nisi in casum cessationis, ipse fidejussor se ad factum obligaverit, arg. L. 5. ff. de Duob. Reis B. D. Bardilli Disp. th. 35. vid. Ronchegali d. tram. ad l. 1. Nemo est s. ff. d. anob. Reis num. 6. §. 7. Denique si Heredes ad præstationem Facti, quod in Obligatione est, admittuntur, Personæ Industriam Electam non esse apparet arg. L. cuius bonis ff. d. Curator. Fur. quam valde hanc in rem commendat, Bald. in L. quisquis C. de Episc. & Cler. Carocc. d. Loc. Cond. part. 2. Tit. Ind. Pers. n. 6. §. 7. Et notabile verbum Cyni add. L. quisquis Cod. de Episc. & Cler. in quacunq. concessione sit mentio de Hærede, ibi nunquam censetur Electa Personæ Industria, repetunt, & laudant Ancharan: in cap. si a subdel. de Offic. Deleg. in 6. Felin. in cap. in Present. num. 46. de probat. Barbat. de Præst. Cardin. part. 1. quest. Rol. a Valle Vol. 1. Conf. 23. num. 16. §. 17. Cravetta d. Conf. 875. num. 5. vid. infr. cap. ult. §. 6. Idem dicendum, quando implementum Facti, non selis Personis principalibus, imponitur, sed his quoque Coadjutores assumere integrum est Cravetta d. l. num. 4.

CAP. III.

SUMMARIA.

- §. 1. Oeconomia Capitris.
- §. 2. In Publicis occurrit Summam Imperium. Ipsius Imperantis Industr. quandoque eligetur, sed & Princeps aliterius

Principis Industriam eligit in Mediatione Pacis. Federibus. Aut etiam Ministrorum suorum, Legatorum, Delegatorum, Commissariorum, ab Impe-

Imperatore, Imperio, Summis Tribunalibus. Ordinibus Imperii, Judicibus Infer. In specie Deputatorum a Corpore Evangelico in Comitibus. Aut ad Moderationem Matricula. De Exercitio juris monetandi. De Industr. Austregarum, Advocatorum Armatorum, Officialium, Professorum in Academia, & simil.

§. 3. In Feudalibus, quar. An in Omni Feudo Industria Vasalli. El? Hoc fit in Feudis Palatinis. An Equitum Melitensium Ind. El? De Feudo Filiofamil. concessio. Pro Domino Feudi Directo.

§. 4. In Ecclesiasticis. Episcopi Ind. El. In Jure Visitandi. Concessione Alienationis Rei Eccles. Immobil. Dispensandi in Devolutionibus Matrimon. Omittendis. Porro in aliis functionibus Canonicis. Parochi in Conscribendis Matricul. Eccles. Provisione de Beneficio Ecclesiast. An Regis Galliarum in exercendo Jure Regalia? de Expectantiis Muner. Eccles. An & quousque apud Protestantes Consistoriorum Ind. El?

§. 5. Porro in Judicialibus eligitur Industr. Judicis, maxime in Causis Criminalibus. In appellatibus, An & quousque in Examine Testium in Causis Civilibus & Criminalibus?

§. 6. Actuariorum in Conscribendis Actis Judicii tum Civilis, tum Criminalis.

§. 7. Notariorum in conscribendo Protocollo; Exactorum Tributi, Steuer-Cumacher.

§. 8. An Comitum Palatii Casareii

§. 9. Arbitrorum Compromissariorum. An si sub nomine dignitates diligantur?

§. 10. Procuratorum Judicialium, Extrajudicialium, ad contrahendum matrimonium, Plurimum Universitatis Syndicorum.

§. 11. Circa Institutionem Majoratus, jureque in illo succedendi.

§. 12. Ex Contractibus El. C. P. J. in Mandato, quoniam? Emt. Venditione. Societate. Locuct. Cond. & al.

§. 13. Negotiis quoque Mortis Causa. Suprema Voluntate Unico Testi concessita. Legaris & Fideicommissis Electivis. Munere Executor. Ult. Volunt.

§. 1.

§. I.

Perlustravimus, antecedenti Capite, signa, ex quibus Industriam Personarum spectatam fuisse, liquido cognoscitur, at vero, cum in omnes fere Civiles vitæ actus, hic Personarum respectus, se diffundat, eo quidem effectu, qui presso pede, illum subsequitur, ut, exclusa omni vicaria opera, is cujus industriæ negotium incumbit, eidem ipsemet vacare teneatur: hoc enim apud Ddres, quoties quidem Industriæ mentio fit, tanquam necessarium consequens, annotatum reperitur: Quam ob rem Negotia, quæ isthanc admittunt, recensere, animus est, ita tamen, ut, quamvis, Electionis Industriæ Effectibus, peculiare Cap. seq. destinaverimus; at tamen, ubi eosdem, absque, tractationis obfuscatione divellere non dabatur, simul indicare maluerimus. Sunt autem Negotia, in quibus C. P. J. eligitur, in universum, vel Publica, vel Privata, vel Fendalia, vel Allodialia, Ecclesiastica vel Secularia, Judicialia, & iterum vel vere talia, vel quasi Judicialia, vel Extrajudicialia.

§. II.

In Publicis, principem merito locum obtinet, *Summum Imperium*: Hujus namque partes in administratione, & defensione Reipublicæ, consistunt, quæ habilitatem Personarum, quam maxime requirit, quotiescunque itaque liberis populi suffragiis, illud Imperanti deferatur, Dignissimus vocari præsumitur, add. Coccej. de *Præsumptione Qualitat. Fendal. Comit. Sc.* tit. 3. §. 9. in fin. permultum enim interest populi, a quo regatur? & quis ipse saluti invigilet? quam alia familia, singulari velut naturæ benignitate, hoc sibi proprium habere soleat, ut mites, clementesque producat Principes, quo nomine Augustissima Austriacorum Gens celebratur: Alia contra domus, feros crudelesque, & in pœnam velut civium natos protrudat dominos, quare, qui regni sanguinis non sunt participes, aut alterius Reipubl. Rectores agunt, insuper habita Voluntate Imperantis, ad sucessionem ejusmodi Regni Legitimi, aspirare non possunt, judice Grot. d. J. B. ac P. L. 2. cap. 7. 14. At, inquit ille, Regna, quæ populi libero consensu, facta sunt hereditaria, præsumpta Populi Voluntate deferuntur. Præsumit autem populus id voluisse, quod maxime expedit. Inter hæc autem §. seq. 15. secundo loco refert, ut successio stet intra eos, qui decesserunt a primo Rege, ea enim familia ob nobilitatem electa censetur. Unde est, quod eodem notante, L. 2. cap. 6. §. 9. Rex teneatur populo, ad

lo, ad exercendum PER SE Imperium: Et quia populus, Regem ultro constituens, ab ipso voluit gubernari, non a quovis alio: Vitriar. in *Instit. I. N. & G. L. 2. cap. 6. quest. 14.* hęc persona invito eligentibus, per alienationem, immutari haud poterit; ubicunque enim Personę Industria Electa est, invito eligente aliam personam substitui non posse, multis autoritatibus nontantum stabilit, sed & ad summos Imperantes applicat. Pruckmann. §. *soluta potestas. memb. 2. cap. 4. ff. 6. num. 28.* & seq. de quo plura infra cap. 4. Ex eodem fundamento, quod Imperium ejusmodi sit jus, quod singularem Personę Industriam, Mores, & qualitates requirat, quę deesse possunt in successore: in iisdem inere voluntariis, ex libera Voluntate populi ortis, potius credendum esse monet, Celeberr. D. Böhmier *Introd. ad Jus Publ. Universal. part. Spec. L. 1. c. 3. lit. 2.* voluisse populum, nisi pactis aliud provisum, ut in posterum quoque, eo modo imperium in successores deferatur, quo in primum collatum est, adeoque electivum manere, idque plur. adstruit Huber de *Jur. Civit. Lib. 1. Sect. 7. C. 4. num. 32. seq. usque ad fin. cap. add. quoque num. 19. seq.* Studium concordię, stabiliendęque inter alios amicitię, in Officio Mediatorum Pacis pręcipue eminet; Hujus rei autem momentum omne, pręcipue in autoritate, gratia, prudentia, Fide, Industria, & contentione subdelegatorum, positum est: Coccej *Disp. de Off. & Jur. Mediator. Pac. §. 27.* quanquam & hoc in casu, partes belligerantes, officium Parariorum Pacis, non sine testatione singularis, quam in illorum æquitate reponant, fiducię, exorare soleant: In hunc modum Legati Cæsarei, Anglici & Belg. loquantur in Memoriali, Anno 1697. d. 7. Febr. Regi Suecię Holmię exhibito. ap. Fritsch. in *Annot. ad Tabul. pac. Rysvic. p. m. 154.* Eam quippe, Alie Memorati Domini Nostri Principales in Regie Maj. Vest. amicitia, & amatissimo equi ac justı animo fiduciam, reponunt, ut res suas, & totius Europę gravissimas, ipsius fidei, & Officiis Mediatoris tutissime permissas esse, omnino non dubitent. vid. German. Sinceri *Exposit. Pac. Westph. ad art. 17. pag. m. 764. seq.* Vieri quoque potest, ut pars, alterius partis fidem, & æquitatem probet; vel in alterius partis, Amico vel Cive ejusque integritate ita conquiescat, ut eum Mediatorem admittat, qui hac fiducia contracta, recipitur, ut renunciat iudicio principis sui atque ab eo animum abstrahat, & sic fere medius fit: Coccej. *Disp. §. 12. & 17.* sic cum in hoc negotio, Mediationis Pacis, ab altera parte,

te, Personæ, quæ admittitur, industria, ab altera, in eos, quibus defertur, affectus, inspicitur, hæc autem omnia personata sint, cum personis finiri, constat. Mortuo itaque Mediatore, successor, non ex Successione, sed proprio jure suscipit hoc officium, & partes, cum eo novo consensu recipiunt, quod in Tractatu Rysvicensi accidit. Rege enim Sueciæ, inter ejus auspiciis mortuo, Successor eidem negotio se obrulit, & a Partibus facile receptus est. Coccej. *d. Diss.* §. 61. & 62. Cum porro Societates ex Amicitia oriuntur, & ex consideratione singularis Industrie, quæ ad hæredem non transit, Felddenus ad Grot. *d. J. B. ac P. Lib. 2. cap. 16. pag. m. 377.* ex natura privatarum societatum concludit: Mortuo Rege cum quo fuit societas, eam semper esse renovandam, quo subsistat, nec successorem adstringi, ad permanendum in eadem, cui adstipulatur Card. Mantica *de Tac. & Ambig. Convemt. Lib. 17. tit. 7. num. 33.* Albert. Gentil. *d. Jur. Belli Lib. 3. cap. 22.* ubi distinguit. An de Bello solum transactum, & pax facta? An vero etiam amicitia contracta & societas? Priori casu, fœdus ad Successores extendit, posteriori autem casu negat, quoniam in Societate & amicitia consideretur Persona qualitas, quæ ad successores non transeat; add. Cabot. *Diss. Jur. Civ. Lib. 2. cap. 13.* Knichen. *Oper. Polit. Lib. 2. part. 2. Sect. 10. th. 8. lit. D.* Verum æquiparationem societatum Publicarum, cum privatis, quæ huic sententia subternitur, non usquequaque procedere, sed discrimen inter hæc intercedere, insinuat haud obscure Jctus in *L. 59. ff. pro Soc & hanc transitionem fœderum in successores ad personas pangentium non discrete restrictum agnoscunt, Ziegler de Jurib. Majest. lib. 1. cap. 38. §. fin. add. Wahremund. ab Ehrenberg Meditam: pro Fœderib. cap. 1. num. 169. & 203. seq. quorum sententia recte se habet, si Imperantem fœdera pangentem, ut Caput populi contrahentem imo totam rempubl. representantem consideremus, doctrinamque Grotii *L. 2. cap. 16. §. 16.* ubi inter alia, huc pertinentia, num. 3. tradit; In Fœdere, ad bellum quodvis, præsumi rationem habitam Prudentiæ & Pietatis, ejus, qui cum agitur, ut qui, non modo non injuste, sed nec temere bellum suscepturus videretur, adhibeamus, add. Buddæ. *de Rat. Stat. circa Fœdera §. 20. Decian. Lib. 1. Conf. 22. & 213.* ubi societatem, in Causis publicis, ad successores transire, respondit. Intra Pomœria quinque Reipubl. Princeps fidem, atque Industriam dit. Ministrorum maxime eorum, qui ad clavum sedent probat. His itaque sæpe committitur summa Reipubl. *L. 14. ff. ad Municip. cui tractandæ, vñ**

dā, viri solertes, rerumque periti requiruntur, *cap. Nisi essent x de Præ-*
bend. qui fideliter ac summa cum diligentia circa negotia Principis versentur,
 & non tantum committendo, nil delinquant, quod Principi, & Reipublicæ
 nocivum, sed & caveant, ne omittendo illa, quæ ipsorum officio
 incumbunt, commoda publica negligant, adeoque viri cauti, prudentis,
 & innocentis munia expleant, ut loquitur B. D. Stryke *de Obligat. Princip.*
ex factis Ministri cap. 4. num. 2. § 3. de hac Electione vid. quæ prudenter
 monent, Saavedra *Symb. Polit. 49.* Euchar. Erhard. *de Oper. Rusticor. concl. 34.*
 Joh. Ludov. Neuenhan. *Discurs. d. Jur. Consiliariorum.* quousque autem hæc Electio Principum juribus nocere possit?
 distincte expedit D. Wildvogel *Disp. d. Neglig. Minist. Princip. non Oblig. §. 18. seqq.*
Legatorum quoque Personas, ex singulari, qua Princeps illas complectitur
 non tantum favore, sed & fiducia, rebus cum exteris bene agendis,
 adhiberi, nemo nisi rerum omnium ignarus negaverit; unde horum
 Industriam eligi, tradit Tusch. *d. concl. 106. num. 18.* idque, ipsorum
 tum Electio, tum formula agendi, tum etiam muneris ratio satis aperte
 indicat: Illud inde constat, quod non e promiscuo numero, neque temere
 quivis e vulgo, & ex imi subelli viris legationi obediendæ, adhiberi
 soleat, sed non nisi, ut Maro canit, delectos ordine, ab omni, tum arduo
 muneri præfici moris sit. Hic autem delectus non ceco arbitrio, non urna,
 ac sorte, verum diligentissima circumspeditione, ac judicio perquam
 accurato, instituendus: Kirchner *d. Legat. L. 1. cap. 4. num. 1. seq.*
 de quo circa Legatos ad Visitationem Cameræ sollicite caverunt; Potentissimi
 Germaniæ Nomothetæ, in R. I. Spir. d. 1570. §. 102. & 103. *Dieweil je billich / daß die jenige / so andere*
visitiren / allerding nicht weniger / als die visitandi, qualificirt seyn solten.
Es gen / und wollen wir / daß die visitirende Stände / jedesmahl ihre an-
sehbliche / redliche / gelährte / geübte Råth und Syndicos zur Visitation
schicken / und sonst keine andere darzu gelassen werden sollen: add.
 R. I. de Anno 1654. §. Damit dann 130. Kulpis *d. Legation. Stat. Imperii*
Cap. XI. §. 6. Formula Actionis, die Instruction, per quam specialior
 agendi ratio atque modus privatim Legato datur, separatisque præscribitur
 Tabulis, in secreto secum retinendis, quæ differt a Credentialibus seu
 Tessera Mandatorum, Kulpis. *d. Tr. cap. XII. §. 7.* haud obscure indicat,
 quantum de Industria Legati confidat Mittens: dum aliquando

Clau-

Clausula: *Cetera Prudentia, & fidei Tuae committuntur.* Inmassen wir zu
 seiner dextentur das Vertrauen gesetzt: Dn. de Lyncker *Disp. de Com-*
miss. Imp. ad Negot. Stat. §. 6. munitur; Aliquando vero liberam agen-
 di potestatem nanciscitur, qui exinde dicitur Plenipotentarius, quales
 in Pace Westphalica & Pyrenza pangenda intervenisse notat. Dn. de Lyn-
 cker *d. l. & a Statibus ad Comitia mitti debent, Kulpis. d. Tr. cap. 10.*
§. 1. add. D. Ludewig de Jure Adlegandi Ordin. Imp. Cap. IV. §. 17.
& cap. 1. §. 41. Denique de his, quæ ad executionem, & (ut dicitur)
 nudum ministerium spectant, tenendum, eorum quædam; illa forma,
 expediri, quam pro industria legatus sibi facit, quorum plerique in
 Ceremoniis, & ritibus consistunt, ut, gratias agere, gratulari, depreca-
 ri, solari, ferre dona, petere auxilia; quædam non aliam exsequendi for-
 mam habere; quam quæ mandato præscripta, aut moribus recepta, ut,
 indicere Bella, Pacem dare, rogare, fœdera sancire, & similia. B. Dn. D.
 Frenem. *d. Disp. th. 20.* Commissarios a Delegatis, alias quidem ratione
 potestatis differre, lubenter agnoscimus cum B. Strykio *Disp. de Deleg.*
Princip. cap. 1. num. 17. seq. ubi ostendit, in quibus hæc diversitas con-
 sistat. Quoad præsentem autem Tractationem in eo conveniunt, quod
 Committens, & Delegans, illorum industriam, in negotio ipsis concre-
 dito, spectare soleat, adeoque hisce vocibus, promiscue uti, nobis integrum
 erit; Commissis Exemplum notabile vid. in §. 2. ibi. *Triboniano Viro Magno &c.*
nec non Theophilo, & Dorotheo Viris Illustribus (quorum omnium seler-
tiam, & Legum scientiam, & circa nostras iussiones fidem. jam ex mul-
tis rerum argumentis accipimus,) convocatis, mandavimus specialiter, &c.
Pram. Instit. Idque natura & indoles commissionis, quæ res ardua est,
Rutg. Ruland. de Comissar. part. 1. Lib. 1. cap. 26. num. 2. efflagitat, &
 laudatus modo *Ruland. d. tr. part. 1. lib. 3. cap. 5. num. 4. & 5.* porro
 inde probat, quod in dubio personæ industria electa censeatur, quodque
 (2.) partes in Camera, tam accurate & sollicitè desuper disputent, ac
 iudex, illas tantum Personas, quas industria præditas esse, videt, eli-
 gat, *Gylmann part. 2. Dec. 18. num. 6.* Hæc autem Industria a Com-
 missario in omni actu, tam præcedenti, quam intermedio, ut & finali, adhi-
 beri debet; *Barbat. conf. 75. num. 10. Ruland. d. cap. 26. num. 7.* qui,
 qualitates idonei Commissarii, partim exsequitur, a *d. cap. 1. seq. usque*
ad cap. 29. At quoniam Commissarii non unius generis sunt, distinctius
 E de

de hisce difficiendum : Mittuntur enim vel ab Imperatore & Imperio, vel ab Imperatore Solo, vel a Principibus, Ordinibusque Imperii, vel a Iudice Inferiore : Illi, quibus a Toro Imperio causæ Status expediendæ demandantur, nunquam fere facultate subdelegandi pollent, nisi Lege vel expressa voluntate ipsis tributa fuerit, quod in Commissione ad Restitendum ex instrumento Pacis Westph. factum, idoneis documentis ostendit L. B. de Lyncker d. Diss. l. c. in fin. & in Adjunct. lit. A. & B. An vero Commissariorum Augustiss. Imperii Tribunalium, Camere, & Iudicii Aulici, Industria electa videatur, & proinde potestate subdelegandi gaudeant? Dubitat. B. D. Textor de Iudiciis §. 1. num. 15. & in Diss. de Iudicib. Delegat. vel Commiss. th. 18. & 19. ex eo, quia etiam Præf. Cui Prætorio quondam judicavit vice Sacra Cæsarea, & tamen nullibi legamus, illos potuisse delegare, aut eorum delegatos iudices, potuisse subdelegare. At tamen ipse fatetur, praxin ac tritum horum iudiciorum, affirmativam, ad liquidum deducere : Ita subdelegationem in Causa Zübingers / contra Abbatem in Guldenbach pto. Examinis Testium admissam refert, Gail. d. Obs. 97. num. 7. In Universum autem, sive Imperator, sive hæc suprema Iudicia, quorum Delegati etiam pro Delegatis Principis habentur, Commissarios constituent, ex conditione Commissariorum æstimatorum, vel instructi sunt Ministris, quales in Causis Illustrium Personarum, imperiumque concernentibus, plerumque adhibentur, vel non sunt instructi, vel denique privatis hoc munus committitur ; Primo casu Industria Ordinum Imperii erit quidem electa, poterunt tamen subdelegare Ministros aut Consiliarios suos, Joh. Bernh. Mulz Represent. Majest. Cæsar. part. 2. cap. 20. num. 74. sive sint Commissarii von Hof aus / & sive cum, sive sine Voto, sive Commissarii Austregarum Joh. Volck Bechmann. Diss. de Commissar. Imperial. ad Caus. Justit. §. 27. Unde plerumque Commissionum Instrumentis adjicitur, Klaus. vor dir und deiner Liebden Råd he / & Bechmann. d. l. ubi idem esse monet, si Commissio tradatur Universitatibus & Collegiis : vid. inf. cap. ult. §. 3. num. 3. secundo forte rariocasi, Delegati in individuo Industria spectata, adeoque substitutio cessat, Joh. Michael Seufferheld Diss. Altorffii habita, de Commiss. An vulgo Käyserlichen Hof. Commissionen, oder von Hof aus / §. 28. Item dicendum de privatis, non tantum enim, in quibusdam causis, ut nonnulli

nonnulli existimant, vid. Dn. Stryk. *d. Disp. cap. 3. num. 9. seq.* sed semper ad Personæ Industriam a Committente respicitur, cum ideo privati Commissarii constituantur, ut per hos facilius exitus rerum haberi queat. D. Böhmer *in Jurispr. Eccles. Lib. 1. tit. 29. §. 14. & 15. add. Brunn. ad L. 5. ff. de Jurisd.* Nec enim, cum fides & peritia illorum, & singularis Industria Electa sit, ut aliena agant, intentioni committentis congruit: Bechmann. *d. l. Delegatorum*, aut Commissariorum Principis, Industria, non quidem semper, in casibus tamen supr. Cap. 2. signatis eligitur, tumque alios surrogare vetantur Grav. L. 1. *concl. 99. Sperell. d. D. c. 106. num. 47. Stryk. d. Deleg. Princip. cap. 3. num. 4. & seqq. Idem est in Delegato Pontificis, Böhmer d. tr. lib. 1. tit. 29. §. 13. Subdelegatus autem a Delegato Principis, amplius subdelegare nequit. Textor de Judic. §. 1. num. 16. & in Disp. de Judicibus Delegat. th. 19. vid. Noalis d. Tr. Cas. 1. num. 142. seq. B. Dn. Stryk. d. Disp. Cap. 3. n. 61. seqq. Formulam Exceptionis contra hanc subdelegationem vid. apud Ruland. de Formul. Commiss. part. 1. fol. 66. seq. Idem in subdelegato Episcopi, Farnac. Dec. 234. num. 1. seq. Commissariis, a Magistratu proprie & formaliter dicto, constitutis, regulariter non quidem tota lis expedienda committi potest; quia hujusmodi inferioris Judicis Persona, specialiter ad hoc munus, propter Industriam & singularem habilitatem electa est, neque munus jure proprio, sed beneficio Principis gerit, Böhmer *Jur. Public. Univ. P. Spec. Lib. 2. cap. 7. §. 23.* Certos tamen actus, aut articulos processus, aliis, maxime officialibus, delegare, non Judex prohibetur, sed tum ipsorum Industria eligitur, adeoque hosce subdelegare non posse, indubium est. Bechm. *d. l. in not. add. Covarr. Varr. Resol. L. 3. Cap. 20. num. 10. vers. sapere est. &c.**

Qui a Corpore Evangelico, in Comitibus Imperii, deputantur, extra ordinem Legati, non passim, sine ullo discrimine deligi solent, sed habita, non semper Mittentium, multo minus illorum, qui alias in Deputatorum Imperii Ordinariorum classe collocati: nec illorum quos ordo tangeret, sed Personæ Legati, in rebus agendis solertix, & in his maximi momenti negotiis, statum Religionis, haud infrequenter per indirectum concernentibus, experientix ratione, ex singulari fiducia, huic muneri præficiuntur, uti apparet, ex Protocollo Colleg. Princip. *d. Anno 1664. quod exhibet Auth. Ele-*

For. Jur. Publ. Tom. 3. part. 2. fol. 128. ubi ita Im Novem-
 ber haben die Evangelischen unter sich einen Vergleich getroffen /
 wie es künfftig bey Extraordinair Deputationem, in ihrem Cor-
 pore zu halten / unter andern wurden beliebet / daß in solchen Deputa-
 tionen, toobey industria Personarum, oder andere Umstände in Con-
 sideration zu ziehen / in der Evangelischen Stände freymüthigen dispo-
 sition stehen solle / men sie hierzu / zu deputiren ? vor nöthig / und dien-
 sam erachten würden / *℞. add. Auth. Meditat. ad Instr. Pac. Spec. §. 5. ad art. 5. §. 52. lit. E. §. Mantissa. 1.* Quamvis implicita sit difficultati-
 bus, *Matricula Moderatio* longa querelarum, Imperii Statuum tela, &
 Remediorum Tentamina, quibus omnes Imperii Recessus sunt referri,
 ad oculum demonstrant. vid. vermehre gründliche Ausführung daß de-
 nen Ständen des Reichs / *℞. apud. Fritsch. Supplem. Annotat. ad In-
 bul. Ryswic. Mantissa 3. fol. 170. seq.* Inter hæc autem in R. I. d. Anno
 1530. §. und wie wohl / *℞. constantum*, e quovis Circulo Delegationis
 Spiram mittendum, quicum reliquis Imperatoris & Statuum eo destinatis
 Visitatoribus, & Commissariis, querelas eorum, qui conditionem suam
 iniquiorem arbitrabantur, audirent, & novum Indictionis in Imperio
 modum præscriberent. Horum autem Industriam fuisse electam, insinua-
 at Rec. Imp. de Anno 1566. §. und wiewohl / *℞. 141.* Idque graviter
 tum suis, tum diæi Recess. verbis exprimit Author der Remonstrat. daß
 noch zur Zeit keine erhebliche Ursach vorhanden / warum den Cras-
 sen / *℞. apud Fritsch. in adit. ad Lynne. Lib. 1. cap. 7. num. 77. ubi
 §. 5. fol. 23.* italoquitur, Es ist bekandt / was für eine schwere wick-
 lige Sach / das Moderations-Werck seye / wie vielen querelen solches
 unterworfen / was für requisita bey denen hierzu gebrauchenden Per-
 sonen erfordert werden / solcher Ursach halben / ist dem Werck / son-
 ders fürträglich zu seyn erachtet / wann denen Crassen / die Wahl und
 Benennung / solcher Personen / anheim gegeben / und also selbe / auß
 sonderen der Stände eines jeden Crasß vertrauen / geordnet wils-
 den / wie aus dem N. U. d. Anno 1566. §. und wiewohl / *℞. abjuncti-
 men / ℞. add. B. Maurit. de Matricula Imperii th. 42. seq.* Gemmina de
 Jure Monetandi traduntur in R. I. d. Anno 1570. §. 132. Wasdam auch
 die Münz-Berechtigkeit unser Kayserlich Regal, so die Münz-Stände
 aus Unserm sondren Vertrauen *℞.* brauchen sollen / *℞. Nimirom.
 inter*

inter effluvia Superioritatis Territorialis, locum non invenit, sed ex speciali Imperatoris Concessione & Privilegio ortum habet: Joh. Georg. Krull. d. Regal. Monet. jure cap. 2. num. 71. seq. quod tamen non nisi sub conditione concedi solet, ut nec materia, nec pondere, sed solo charactera a Moneta Imperatoris differat. Ziegler de Jur. Majest. Lib. 1. cap. 49. §. 10. unde Privilegio inferi solet Clausula, doch sollen alle Gilden / und silberne Mungen / die sie schlagen / und Mungen werden / vom Erbh / Madel / Korn / Schrot / Gehalt / Werth / und Gewicht / Unter / und des Heiligen Reichs Mung. Ordnung gemäß / und nicht geringer seyn / &c. qualia exempla producit Krull. d. l. n. 37. seq. neque hoc jus aliis locari potest. Carpz. Lib. 5. Resp. 18. Cum Judices Ausregales, non quatenus Territoriis præstant, sed a litigantibus, ex singulari fiducia, tanquam studio partium liberi, eligantur, vid. Ord. Camer. part. 2. tit. 3. Einen obpartheysschen Commissarium seines Stands / & vi Commissionis Cæsareæ lites allustrum dirimant; eorundem industriam electam fuisse, concludit, D. Coccej. Jur. Publ. Prud. cap. 32. §. 37. in fin. vid. infr. cap. ult. §. 6. Et generaliter in omnibus Officiis, quæ administrationem vel dignitatem annexam habent, Personæ Industriam electam præsumunt, Dides P. Belluga Specul. Princip. Rub. 10. num. 10. ubi Borell. lit. G. Myler Hyparcholog. cap. 21. §. 2. num. 5. late & elegantè Giurba Consil. Crim. 36. num. 2. seq. Sabelli Summa §. Offic. num. 18. idque de Officio Commendatariorum, nuncupatim tradit, Fachinus d. l. 1. conf. 70. num. 33. in fin. de Officio Ammanni in Civitate Mechlinensi vid. Christinz. ad Leges Municip. Mechlinens. Tit. 1. art. 41. de Archivarii munere idem patet, ex raditis Fritschii de jure Archivi cap. 5. ubi Archiote qualitates recenset. Sic Rudolpho Comiti Palatino Rheni Anno 1150. Ephoriam & Protectionem Imperii a nonnullis Imperii Statibus, ob ipsius fortitudinem, delatam fuisse refert; Georg. Alt. Chron. Norimberg. apud Besold. voce Pfalzgrafen: p. m. 736. sed hoc officium fuisse Personale, nec ea conditione, qua Rudolphus id adeptus, ad posteros translatum, adeoque Personæ Industriam electam, addit. Besold. d. l. Imo in turbis factum plus fortean facti, quam juris continebat. de Duce Circuli. vid. Celeberr. D. D. Schvveder. Pattonum ac Præceptor. nostr. Vener. Intr. ad I. P. part. Gener. c. 5. §. 14. In Protectore Armato deligendo, ejusdem

qualitates, veluti potentiam, fortitudinem, Rei Militaris peritiam, Prudentiam, auctoritatem aliquando considerari. Tumque Personæ Industriam eligi tradit Mager *de Advocat. Armat. cap. 10. num. 573.* Ex quo itaque fuit ejusmodi Protectores; vices suas, in defendendo, invitis præsertim Clientibus, & ubi nullum subest impedimentum, alteri committere non posse. Cum in tabulis Conventionis fiduciarie promissa defensio, semper restringatur ad Vires Protectorum, eorumque auxilia propria in obligationem deducantur, consequenter aliorum operæ excludantur, quæ si admittere necessum foret, in rei veritate clientes, sæpe maximis periculis implicarentur, Mager a Schönberg. *d. Tr. cap. 9. num. 2076. seq.* Sed nec Sub-Advocatum constituere ipsis est integrum, quia Protectorum vicinitas, juvandi promptitudo, & commoditas aliaque, ob quæ, electi, in Sub-Advocatis non est eadem: late Mager *d. Tr. cap. 10. num. 569. seqq.* unde etiam Imper. Fridericus Anno 1155. judiciali sententia Sub-Advocatos Ecclesiasticos constitui, sub pœna amissionis juris Advocatiz prohibuit, teste cum al. B. Hertio *de Specialib. R. G. Imp. Imperii Rebus publ. §. 17. num. 17.* multo minus E. jus hoc ab Advocato in Potentio-rem plane transferri potest Klock. *Cons. 37. num. 144. seqq.* Manus quoque Professorum in Academiis personalissimum esse, & singularem Personæ industriam quam maxime requirere, trad. Carpov. *Jurispr. Confistor. lib. 2. Def. 406. num. 1.* uti enim dignissimum, ita quoque multa magnaue exposcit: Ern. Cothmann. *Resp. Academ. 28.* quæ paucis expressit Imp. Julianus in *L. 7. C. de Professor. & Medic.* uti ita, Magistros Studiorum, Doctoresque, excellere oportet, moribus primum, deinde faciundia, sed quia singulis Civitatibus adesse ipse non possum, ju-beo, quisquis docere vult, non repente, ac temere prosiliat ad hoc munus, sed judicio Ordinis probatus, Decretum Curialium mereatur, optimorum, conspirante consensu, idque plur. exsequitur B. Lanfius *de Academiis lit. F. add. Ronchegall. ad d. L. 5. num. 18.* Ern. Cothmann. *Resp. Acad. 42. num. 58. seq.* Idem ad alios DDres quodammodo extendit Walther *d. Privillegg. DDum. cap. 18. §. 131.*

§. III.

Vasallorum quoque Industriam, præstandis servitiis esse etiam esse, fervide propugnat Ant. Borrius *de Cavalcata & Servitiis Vasallor. part. 1, cap. 1. & 2. part. 2, cap. 2. §. 5. & 6. & passim.* Causam enim feudii

in universum constituendi, fuisse strenuitatem bellicam, & aptitudinem Vasalli singularem, ad exhibenda Domino Directo servitia, tum Militaria, quæ occasione belli præstantur, tum non Militaria, & iterum vel Judicialia, quæ concernunt assistentiam in Judicio faciendam, vel Honoraria, quæ ad Honorem & splendorem Domini spectant; 2. F. 54. Schilter in Comment. ad Jus feud. Aleman. cap. 6. §. 5. Georg. Engelbrecht. Diss. de Servitiis Vasallorum Militarib. von Ritterdiensten / Ritterpferden 1. cap. 1. §. 2. Titii Zeusch Lehenrecht 14. Hauptstück: §. 22. eaque indeterminata, debentur enim secundum qualitatem temporis, & exigentiam casuum. Suntque porro ardua & gravia, vi nimirum juramenti debita, vid. supr. cap. 1. §. 3. & §. 5. ex quibus proinde Vasalli Industriam elegerunt, colligit, Cravetta consi. 303. num. 2. & 3. eod. quidem effectu, ut juxta sententiam Boceri d. Jur. Senioris & Vasalli. lib. 1. cap. 4. num. 10. seq. si in Investitura nominatim cautum fuerit, ut Vasallus in propria persona servitium præstet, ipsemet comparere, & servitia exhibere obstructus sit, quia hoc in casu Dominus Industriam Personæ Vasalli regulariter elegerit censetur, arg. L. un. §. 9. C. de Caduc. Tollend. l. 1. §. si conveniat, ff. Depos. l. 7. §. quin imo & §. seq. ff. de pact. cui tanto facilius accedere possumus, quanto amicior Consuetudinibus Feudalibus, illorum est opinio, Vasallum, qui statuunt, regulariter ad servitia, in propria Persona obeunda adstringi arg. 2. F. 26. versi si quis decefferit. Stryk. Exam. Jur. Feud. cap. 18. quæst. 15. Speidel voce Lehndienst / fol. 794. Rosenchal. d. Feud. cap. 8. Concl. 23. num. 3. Pifo Soacc in Præjud. Feud. cap. 32. num. 9. ubi hoc ipsum ex electione Industriæ Vasalli deducit, hocque multis probat Kohl. d. Servitiis Feudal. Part. 1. num. 148. Conf. Capys. Dec. 10. num. 11. Ludvvel. d. Fr. fol. 118. idque in feudo vero, & proprio concedit, Klock. Cons. 13. num. 71. Est enim Juramentum Vasalliticum, in propriam Vasalli Personam conceptum: 2. E. 5. & 7. hoc itaque per substitutum, invito Domino, adimpleri nequit. Excell. D. D. Majer Comment. feud. cap. 23. §. 1. num. 4. Et alias foeminæ, Clerici, & imperfecti, qui per substitutum utique servire possunt, indistincte ad successione feudi admittendi essent, contra text. express. 2. F. 30. & 36. vid. Ludvvel. de Succ. Feud. cap. 2. fol. 187. & fol. 217. seq. Cephal. Lib. 2. Cons. 151. num. 41. seq. Neque infringit hanc Electionem Industriæ, quod feudum sui natura, ad hæreses, primi acquirentis, in infinitum

tran-

transcat; Nam Dominus, concedendo feudum, non tantum primi Vasalli sed & Descendentium ipsius Masculorum fidem, & Industriam elegisse, praesumitur, arg. 1. F. 1. §. 3. vid. infr. cap. seq. §. 6. in fin. quia E. Dominus de Vasallo, & ejus domo confidit, Industriam vel maxime, ut in aliis, quz ratione confidentiz committuntur, elegisse dici potest, Cravetta d. l. num. 2. Ludvvell. Tract. Feud. d. Div. Feud. cap. 4. fol. 112. §. seq. vid. supr. pag. 16. At vero si Voluntate Domini haec necessitas, Servitii Personalis, Vasallo vel expresse fuerit remissa, quale exemplum exhibet Leibniz. Cod. Jur. Gent. Diplom. Prodrom. num. 6. pag. 5. vel tacite id factum praesumi possit, si nimirum justis impedimentis destitutus sit Vasallus, vel scilicet, Personae inhabili feudum concedat Senior, tum gratiam fecisse creditur, cessatque Industria, & admittitur substitutus D. D. Majer. d. l. Nisi Vasallus Vir, magno consilio praeditus, aut rei militaris praeter ceteris peritus, & summatum, ejus sit qualitatis, cui substitutus, qui acquirendus esse debet, Borrinius d. Tr. part. 1. cap. 20. Stamm. de Servitio Person. L. 2. cap. 2. num. 7. circa fin. comparari nulli modo possit; cum aliis quos refert, & sequitur Rosenthal. d. Tr. cap. 8. concl. 23. num. 6. quam sententiam, in primo feudum acquirente Vasallo, admittit Boer. d. Tr. l. c. num. 16. seqq. vel si in Investitura nominatim conventum, ut Vasallus, sine ulla exceptione, in propria Persona servire debeat, post Rosenthal. d. l. Romanus d. Feud. cap. 111. §. 1. in fin. Quamquam distitendum non sit, communem Interpretum Scholam hodie omni Vasallo electionem tribuere, utrum in Persona velit servire, an vero per substitutum? Schrader de Feud. part. 6. cap. 6. num. 45. & plures conglomerati a Rosenthal. d. l. num. 2. Titii Teusch Lehenrecht / d. l. §. 25. in fin. ubi distinguit inter feuda Data, & Oblata, & addit, über dieses schicket / nach heutiger Gewohnheit / die persönliche Gegenwart / des Lehenmanns / nicht so nöthig zu seyn: d. Tr. cap. 11. num. 634. quz etiam Obligatio alternativa nullum praesidium, in L. 16. Cod. Episcop. Cler. ad quem nonnulli Ddres provocant, judice Struv. in Jur. Sacro Justin. ad d. l. & Brunn. in Comment. ad eand. in fin. invenit. De Feudis Imperii, vid. Iter. d. Feud. Imp. cap. 20. §. 8. seq. Stryk. de Jure praesentiae circa Negot. Imp. cap. 6. §. 40. seq. B. Myler ab Ehrenb. Stratologia Ordinum Imperii cap. 2. §. 6. & ibi Praefet. in not. lit. P. Multo magis autem haec Electio Industriae se exserit, in Feudis, munus, & dignitatem

tem annexam, habentibus, quæ Palatina, seu Aulica dicuntur, & ad certa servitia Aulica, præstanda dantur, die Hof-Lehen / womit einer deswegen beliehen / daß Er eine gewisse Bedienung bey Hof verrichten soll / ut si quis vestitus sit, de Munere Pincernæ, Dapiferi, &c. Hæc enim, cum Dominus propter industriam & spectatam fidem, Certæ Personæ concedat, ne olim quidem, quo medietatem feudi, sine consensu Domini alienare, indultum erat, 1. f. 13. sine illius voluntate a Vasallo alienari poterant. arg. cap. ult. x. de Off. & Potest. Jud. Deleg. Iternia ad 1. f. 5. §. 4. num. 36. Rhetius ad Jus Feud. d. 1. f. 5. in fin. fol. 260. nec hodie in alterum conferri possunt, neque ultra vitam durant, sic feudum Cancellariatus, quod Princeps Secularis, vel Ecclesiasticus, Cancellario suo, pro industria, labore, opera, & consilio concedit, huiusmodi in doli omnino est, post B. D. Stryk. D. D. Majer. Comment. Feud. cap. 3. §. 18. prout adhuc hodie officia Connestabilis, & Cancellarii, in Gallia in feudum personale dari, testis est Alteserra de Orig. feudor. cap. 3. in fin. Feudum quoque quod Advocato, ratione singularis peritiæ, in disceptandis causis traditur, & Advocatiæ audit, ob eandem hanc rationem ne quidem in Successores Officii transire, tradit Menoch. Lib. 1. Arb. iud. quest. cap. 68. num. 9. add. Winzinger ad Stryk. pag. 305. Rosenthal. d. Tr. cap. 7. conclus. 30. num. 18. Nisi ob labores præteritos, vel iure proprietatis concessum, tum enim & in suos hæredes transmittit ejusmodi prædium Alciat. ad L. 137. §. si ab eo Stipulatus. num. 10. de Verb. Oblig. ubi inquirat, quando hoc factum præsumatur. Equitibus Divi Johannis sive Melitenensibus, aditum ad successionem in feudis haud pauci ex Dribus præcludunt, non tam quod veri Clerici sint, tribus istis solennibus, paupertatis, castitatis, & obedientiæ, votis, constricti; late Carol. Maranta. part. 5. Respl. 89. Gratian. Discept. for. Cap. 880. Duennas Reg. 103. Alex. Raudens. Decis. Feudal. 4. num. 18. seq. pro qua sententia infinitas auctoritates, pluresque rationes condensat. Alex. Sperelli. Dec. 21. num. 0. & per. tot. add. Ejusdem Dec. 2. ubi de aliis Hispaniæ Equitibus disquirat: & quæ collegit Sabelli. Summa Decis. §. Equites. num. 5. sed & quia Dominus, de Servitiis Feudalibus in propria Persona ab ipsis præstandis, vix unquam satis certus esse possit, dum hi Equites, ad nutum, Magni, Melitenensium Ordinis, Magistri, ad defendendam contra hostes insulam, postposito omni alio munere, confluere teneantur, id, quod

proximo abhinc tempore, ob terrorem Belli Turcici, ab ipsis factum est; adeoque, cum industriam a Domino electam, frustrentur, illos successione incapaces pronuntiant, præter allegatos Menoch. *Conf.* 54. Riminald. *Jun. Conf.* 527. Cravetta *d. Conf.* 303. Michalor. *d. Fratrib.* part. 3. *Cap.* 48. num. 34. mult. *segg.* Fachinæ. *lib.* 7. *Contr.* 36. Boceri. *d. Jure Succed.* in *Fend.* *cap.* 3. *quest.* 16. Vulkej. *d. Fend. L.* 1. *cap.* 9. n. 67. Thesaur. *quest.* *For.* *lib.* 1. *quest.* 18. Verum, nos nec qualitate Personæ, nec obligatione ad servitia Feudalia, a jure Successionis, hosce Equites impediri existimamus. Istud, quod atinet, adeo non abhorrent a conditione Militum; ut totum ipsorum officium, in exercitatione bellica, consistat, ipsique sint veri milites, armati, qui beneficia non jure Tituli possident, sed tantum titulo Commendæ, quæ vocantur Commenthureyen & insuper teneantur, armis defendere Ecclesiam, quod officium seculare non Ecclesiasticum, & proinde ad nullum titulum Ecclesiasticum referri potest, arg. *cap.* 10. x. *d. Elect. potest.* D. Coccej. *Disp. de Titulor. Commendar. Convenientia* §. 20. neque proprio, sed largo modo Clericorum numero veniunt post al. Klock. *conf.* 1. num. 5. *segg.* unde ipse Michalor. *d. l.* num. 50. *quænam* (inquit,) *similitudo esse potest, inter illos gloriosissimos Milites, qui gladiis, galeis, atque thoracibus armati, inter hostes constituti sunt, & inter hominem excalceatum, tunica involutum, ac in clastro, ac cella inclusum, qui fetibus, orationibus, disciplinis ac ciliciis, viam ad cælum querit? Nec alterum ipsis obest dubium, non enim prohibetur Vasallus, alio militatum abire, aut a pluribus Dominis feudum accipere, & ob justum, quale, & hæc obligatio, qua tenentur Summo Ordinis Magistro, impedimentum per substitutum servitia præstare; Cui accedit, quod, monente Rosenthalio *loc. mox. citand.* Equites, præsertim Commendatores facti, plerumque diu domi latere soleant, quare Successionem ipsis rectius asserunt. Nevizan. *Conf.* 30. Natta *Conf.* 507. & 508. Vivius *Dec.* 446. ubi ita judicatum refert, plur. ap. Carol. de Grassis *de Effect. Cleric. Effect.* 4. num. 69. *seg.* & hanc communem Ddrum opinionem, esse fateatur dissentiens Menoch. *d. conf.* 54. num. 1. Rosenthal. *d. Tr.* *cap.* 7. *concl.* 30. num. 11. *segg.* Rittershus. *d. Fend. Lib.* 1. *cap.* 15. *quest.* 24. Titius *d. Tr.* 11. *Hauptst.* §. 26. ubi dicit, die Johanner / und Teutischen Ritter seynd allerdings der Lehn fähig / weil es doch ihrer ersten*

fabung nach / Soldaten seynd / R. Confer. Gosw. ab Esbach. *ad Carpz.*
P. 3. Const. 28. def. 2. n. 4.

Et filiofamilias quoque Feudum
 dari potest, Schrader. *d. Tr. part. num. Cap. 1. n. 7.* aique si occasione mili-
 taria, & ab servitia militaria, vel praestita vel praestanda concedatur, vel pro-
 pter officium togatum, tanquam Peculium Castrense, vel quasi Castrense,
 ipsi filiofamilias, non vero Patri acquiritur: Hom. *Jurispr. Feud. cap. 5. §. 32.*
 cujus rei haud postrema, ex pluribus quaeis sufficitur, ratio, in eo consistit,
 quod feuda, non alii debeant acquiri, quam ei, quem Dominus idoneum ju-
 dicavit, & cujus Industrias in servitiis praestandis eligit, Ludwel. *de Success.*
Feud. cap. ult. fol. 383. Dn. D. Majer. d. Tr. cap. 7. §. 7. num. 3. §. cap. 8.
§. 9. ubi plur. authorit. adducit.

Prodominus Feudi Directus,
 qui nimirum sibi, & pluribus competens dominium, unius ejusdemque Feu-
 di Directum, communi nomine exercet, certa gaudet qualitate, quae non in
 quovis alio deprehenditur, hujus E. Industria electa censetur, unde vices
 suas regulariter alteri demandare non poterit D. Joh. Sam. Stryk. *de Prodom.*
Feudi cap. 1. §. 24. Nisi constituentes facultatem eisdem, substituendi,
 expresse indulerint. Aut (2.) Prodominus, sit Princeps aut Imperii Status,
 aut simil. Persona; quanquam & hoc in casu, consilium antea, cum reliquis
 Condominis communicandum & substitutus etiam omnibus Dominis con-
 junctim fidelis esse debeat D. Stryk. *Disp. §. 24. §. 25.*

§. 1V.

Functiones Ecclesiasticae, non minus quam Negotia Civilia haftenus
 enumerata, personarum singularem requirunt industriam; Eminent autem
 inter Dignitates Sacras, Episcopatus, cui, ut per electionem, idonea praeficia-
 tur persona, qualitates, tum corporis tum animi, ab eligentibus olim excus-
 sas fuisse, atque examinatas, provida Conciliorum, circa hanc electionem
 dispositio satis abunde testatur. Quod itaque Virtutes, in Episcopum eligen-
 di, attinet, illas in fasciculum colligit, *Can. 2. Dist. 23.* & prolixè illustrat Ziegl.
de Episcop. cap. 4. §. 30. §. multis seqq. & cap. 21. §. 2. totoq. Lib. 4. Et Concil.
 Trident. *Sess. 22. de Reform. cap. 2.* requirit, ut Candidatus ejusmodi scien-
 tia polleat, quo muneris sibi injuncti, necessitati possit, satisfacere, &c. Lynck.
de Jur. Episcop. cap. 5. num. 16. seqq. Inter jura Episcopalia, maxime conspi-
 cuum est *Jus Visitandi*, cujus multa & magna utilitas, & per quod Ecclesia ipsa,
 in optimo flore sustinetur: Jure Canonico itaque salubriter institutum, ut
 Episcopi cujuscunque sint gradus, adeoque & Archi-Episcopi, & Patriarchae
 cap.

cap. 14. x. de Censib. & cap. eod. in 6. alique, qui post Pontificem, ordinariam in Ecclesiis jurisdictionem habent, sicque & Abbates, & Prælati cap. pen. & ult. x. de stat. Monachor. certis temporibus per Dioceses suas, Visitaciones instituunt, & per eas probe dispiciant, utrum Pastores & reliquæ personæ divino cultui destinatæ, officio suo fideliter fungantur; in puritate doctrinæ persistent? receptum & præscriptum ordinem, observent? & coadificationem Ecclesiarum, & juventutis scholasticæ, qua verbis, qua opere promoveant? atque negligentiores tempestive & fraterne moneant, aut duriore aliquo pœnarum genere coerceant. Ziegler, d. Tr. cap. 26, §. 1. Regulariter autem, Episcopus ipse, hoc, ad regimen Ecclesiasticum, quod ipsi principaliter competit, pertinens munus, sustinere, & expedire debet, cap. 9. 10. & 11. cans. 10. quæst. præsertim cum ut diximus, in Electione Episcopi, ipsius Industria maxime in considerationem venisse censeatur, quæ in actu Visitandi, quam maxime sese exserere debet. Ziegl. d. cap. 26, §. 4. in fin. Quod si vero Episcopi ipsi, actum Visitacionis expedire nequeant, non prohibentur hanc potestatem per Vicarios, aut Visitatores, qui Presbyteri sunt vel Diaconi, vel per generales Vicarios peragere, vel etiam per Archi-Diaconum; vid. cap. 1. x. de offic. Archi-Diac. Lynck. d. l. n. 79. maxime, si talibus sint laboribus districti, qui præstantia sua, superant negotium Visitandi, cum hoc ipsum in se tam nobile, tamque necessarium sit, ut nec omitti aut alteri committi commode queat, nec per occupationes alias ignobiliores imperdiri debeat. Ziegl. d. l. §. 5. & 6. ubi haud in iuria Canonistis improperat Episcopus dari quorum intuitu, inter causas Visitacionis, aliis committendæ, imperitiam referri necesse fuerit. Sed & in Terris Protestantium Visitatio Ecclesiarum, pro maximi momenti negotio reputatur, cui cum fructu peragendæ, magno personarum delectu opus est, ne in idonei, & imperiti, ad gravissimum hoc munus deligantur, vid. Epistol. B. Lutheri ad Electorem Saxoniam Johannem Fridericum, personas Visitorum concernentem, quæ exhibetur in Tom. IV. Oper. Jen. fol. 352. add. Constitutiones & Decreta Synodi Diocessani Constantiensis part. 4. art. 8. ubi dispositum ad ejusmodi visitandi munus, viros graves discretos, probos, scientiarum agendarum peritos, ac boni nominis, & exempli, beneficiatos, & in dignitate Ecclesiastica constitutos, delegari debere: Plura in hanc in rem congressu Ahasv. Fritsch. de Jure Visitandi Ecclesiastico ejusq. exercendi modo cap. 5. & passim. Præterea haud exigua, circa Alienationem Rerum Ecclesiæ Immobilium est authoritas Episcopi, hæc enim absque solemnitate Canonica alienari nequeunt, quæ

quæ in alienatione rei immobilis, spectantis ad Ecclesiam Parochialem, ubi non est Capitulum, exigit, ut Curatores vel Parochus alienans, deferat contractum alienationis ad Dioecesanum, vel Episcopum loci, ubi res alienanda est sita, qui Commissarios dat, ad inquirendum per testes, an alienatio, Ecclesia expediat, nec ne? & si ex informatione de necessitate, vel utilitate constituerit. Episcopus alienationem decernit. Imbertus *Enchirid. verb. Alienatio*. Bodinus *de Alienat. Bonor. Ecclesiast.* §. 27. Ejusmodi autem Commissarii plerunque dantur cum Clausula. *Si Tibi constituerit, alienationem, in evidentem Ecclesia utilitatem, cedere*, Aloys. Ricc. *Prax. For. Ecclesiast. tit. d. Alien. Res. Ecclesiast. Dec. 108.* §. 109. in *Collect. Dec. part. 4. Dec. 1317.* ex horum autem prælectione, causaque gravitate, Industriam eorundem electam fuisse, adeoque subdelegandi facultatem cessare, decidit Ricc. *Prax. For. Eccles. d. t. Dec. 110.* Si vero *Ecclesia sit Cathedralis*, præter Episcopi, insuper & Capituli quoque, collegialiter congregati, serius, & deliberatus consensus, & subscriptio est necessaria, quod latius exsequitur Bodinus *d. l. Elegerunt autem & hic Canones industriam Canonicorum, confidentes ipsos rebus Ecclesie beneficiæ consulturos, dum disponunt, ut congregentur, rationes conferant, & clarius intelligant, quid facere expediat?* verba sunt Sanchezii *de Matrim. L. 2. Diss. 11. §. 21. add. n. 10.* adeo, ut Episcopus cum Capitulo per personam intermediam super necessitate aut utilitate Alienationis, tractare non possit doceat Archi-Diacon. *ad C. 17. quest. 4. Dissent. Au' h. Dec. Rot. Rom. tit. d. Reb. Eccles. non. alienand. Dec. 5. in Antiq. neque Confirmatio Principis Protestantis in cuius territorio ejusmodi Romano-Catholicorum bona alienanda sita sunt, hunc defectum consultationis supplet ut eleg. ostend. L. B. de Lyncker. Vol. Novo Resp. 30. per tot. maxime n. 13.* §. 9. An & quousque solennitates Canonicæ circa alienationem Rerum Ecclesiæ inter Protestantes obtineant? vid. L. B. de Lynck. *Vol. Prior. Resp. 50. maxime n. 8. 9.* §. 22. Lynk. *d. tr. c. 10. n. 36. seqq. Horn. in Append. 2. ad Jurispr. Fend. Resp. 5. n. 25. seqq.* Permisserunt Tridentini *Sess. 24. cap. 1. de matrim. judicio & prudentiæ Episcopi Causas Dispensandi in denunciacionibus matrimonii omittendis ex qua formula Menoch. Conf. 69. n. 55. seq. & Cephal. Conf. 241. imm. 72. colligunt, illius industriæ id esse commissum, præmissis cum examinatione hujus rei, sit negotium arduum, & grave, proinde illud multi, ne quidem Vicario Generali posse delegari statuunt; At vero Sanchez. *d. Tr. L. 3. Diss. 6. n. 10.* industriam Episcopi propterea electam negat, quoniam hæc potestas dispensandi*

sandi, non certo, determinato, & cognito Episcopo, sed omnibus indefinite
 presentibus & futuris *d. l.* generaliter fuerit concessa, hanc itaque delegabi-
 lem esse propugnat, id quod inde quoque robor accipit, quia potissimum
 ad possessorem Officii Episcopalis non vero ad qualitates personæ respicitur,
 & Vicarius Episcopi, a causis dispensationum levioribus, quæ frequenter oc-
 currunt, non arceatur, ut ex Levrino notat D. Böhmer. *Jurispr. Eccles. Lib. 1.*
tit. 28. §. 10. num. 3. Quemadmodum autem conditio omnium officiorum
 manifeste ostendit, ea non posse expediri, nisi a presente cui ejusdem præ-
 standi cura incumbit; Quis enim, nisi mentis inops, in dubium vocabit, utrum
 janitor, cui cura forte claudendi & recludendi commissa est, ad januam af-
 sistere debeat, aut cui navis gubernatio incumbit, an ad clavum sedere oport-
 teat? ait Soto *d. Resident. cap. 5.* Cum utique qui alicui officio præ-
 fectus est, ipse per se illud explere debeat, præsertim, si personæ industria
 causam ei officio, ut præstaretur, dedit; Ita in *Sacris muneribus* hoc semper
 usu venit. De Episcopo hæc tenet. Idem de Suffraganeo tradit. Purpurat. *Conf.*
373. num. 12. de vocatis ad Concilium, an procuratorem mittere valeant &
 vid. Card. Jacobat. *d. Concil. art. 4. n. 35. seqq.* Conservatores Ecclesiasticos
 subdelegare non posse, docet Chokier *de Conserv. Eccl. quest. 25.* vid. Klock.
cons. 43. §. c. 15. in fin. Offic. §. potest. Jud. Deleg. in 6. Parochi fides & industria
non tantum circa orania, ardui, humeris Angelicis tremendi muneris partes
huius spectatur, unde nemo Parochiam, aujus cura sibi demandata est, alii
committere potest. Ziegl. ad Lancell. Inst. Jur. Can. lib. 1. tit. 15. n. 225. edit. Thomæ-
sed præsertim quoque circa conscribendam Matriculam Ecclesiasticam,
das Kirchenbuch / Kirchen-Matricul / in quibus Baptizati, Novi Conjuges,
Copulati, personæ defunctæ, & similia, consignantur, id quod etiam Concil.
Tridentinum Sess. 24. Tit. de Reformat. Matrimon. cap. 1. vers. habeat Pa-
rochus &c. in fin. haud obscure confirmavit, ex quo ibi sem decretum extat,
quod Parochus librum habere debeat, in quo omnia illa, quæ ad curam sibi
subditorum spectant, fideliter annotare debeat, & describere uti colligit B.
Dn. D Harppr. cons. 12. n. 12. de Effectu hujus rei infra videbimus. Ean-
demque hæc doctrinam, ad omnia munera Ecclesiastica extendit Ziegl. ad
Lancellot. Inst. Jur. Cau. Lib. 4. tit. 3. §. 11. ad verb. quin imo qui parvuli
&c. adeo ut Custodum quoque Templi, singularem industriam, dexteri-
tatem, fidem & peritiam quandam requiri pro conclamatione habeat, D. Böh-
mer. d. Tr. Lib. 1. tit. 27. §. 12. in med. Unde mirum non est, quod Ca-
nones

nones Clericum, per alium, sacra officia expedire, prohibeant, cap. 3. Et t. 1.
 y. d Cleric. non residentib. Kleinschmid. in *pracogn Jur. Tr. 3. Sect. 1. n. 25.*
in fin. An vero, si Testator fundet Beneficium, Residentiam Beneficiati sem-
 per requisivisse, & illius industriam elegisse præsumatur? vid. Jacopin. a Rimi-
 nald. *Cons. 229.* Steph. Gratian. *Discept. For cap. 133.* & obtinens Beneficium
 aliquod, etiamsi literarum studio vacet, non tamen per alium horas Canonici-
 cas recitare possit, ut plurimum Canonistarum consensu firmat Sanchez. *Con-*
sil. Moral. Lib. 2. cap. 2. Dubit. 62. sic si alicui committitur Provisio, de Benefi-
 cio Ecclesiastico incerte persone facienda, industriam Commissarii ad hoc
 electam, ut homini docto, & morato illud conferat. tradit Costal. *ad*
L. si procuratorem d. si quis Eccl. in fin. 8. ff. Mandati. neque
 alium substituere potest, per text. in cap. 12. vers. sed si Eccl. quia circa
 eligendam personam, ejus industria tunc videtur electa, provisionem sibi
 commissam, alteri demandare non potest, Eccl. d. Off. Et Pot. Jud. Deleg.
 in 6. imo ille, cui commissum est, Certam, Et Determinatam Personam exa-
 minare, Et si invenerit, bene legentem, consumentem, Et cantantem, ipsi, de
 beneficio ecclesiastico vacante, vel vacaturo providere, Et in ejus possessionem
 corporalem intrinsecere, super quibus ipsius conscientia onerata fuit, alteri hoc
 examen delegare non potest; quanquam in Rota Romana per majora aliter
 judicatum fuerit *Decr. Rotæ Rom. d. Concess. præbend. Dec. 18. in Novis.*
Flor. Diez. de Mena Lib. 1. Varr. quest. quest. 4. n. 67 seq. add. d. cap. 12.
pr. ibi potest alij licite committere vices suas de Off. Et Pot. jud. Del. in 6.
Clem. Judices eod. tit. in quibus tamen text. de Claus. Conscientiam onera-
mus Eccl. nil occurrit. Sed Compilatur d. Decis. in fin. addit: Mibi tamen
Et tribus aliis Auditoribus ac omnibus Abbreviatoribus de Cancellaria Et
Daribus extra Romam, quos consului, visum fuit, de rigore juris contrarium,
Et credo quod bene, ejusmodi enim, ut vocant, Executoris Gratia Aposto-
lice industria eligitur d. Decis. Rot. Rom. num. 4. ubi addit, alias possit
Examinator vices suas committere uni asino, Et illiterato, qui nil sciret;
quod foret absurdum Eccl. vid. Jacopin. a Riminald. Cons. 612. n. 2. Et 3. Et
Jacobus Aurelian. in Addition. ad Praxin. Aur. Petr. de Ferrarius Rubr.
34. n. 6. Collationem Beneficiorum, quæ Regi Galliarum, Jure Regalie, ut
appellant, comperit, coronæ, & ossibus Regis cu jus in hoc negotio Indu-
stria electa sit, vid. Ren. Choppin. de Doman. Franc. L. 2. tit. 10. §. 2. ad-
hærrere, & proinde per Vicarium expediri non posse, propugnat Philipp. Pro-
bus de Jur. Regal. quest. 38. hæc enim jura Coronæ, fidei, & sacramento
 pro

pro administratione Regni præstito, a DEO concedita, adeoque nec in alterum cessibilia esse, monet Arnulph. Ruzzus. *d. Jur. Regal. privi. 16. n. 4. § 20. seq.* ita, ut nec in eum quidem transferri possit hujusmodi collatio beneficiorum, cui concedita est, omnis Regni liberi administratio, Ruzz. *d. l. & quod Tutori Regio, aut Administratori Regni Franciæ, hoc Jus Regaliæ non competat, post al. docet Papon. Arrest. lib. 2. tit. 3. Arrest. 13. Dissent. Lymnæ. Notit. Regni Franc. Lib. 2. cap. 24. in not. lit. 5. in fin.* cujus sententiæ favet quoque Arrestum Parlamentum Parisiense. post fata proxime defuncti Regis Ludovici XIV. 12. Sept. conditum, cujus virtute Duci Aurelianiensi Galliæ Regenti, hæc collatio Beneficiorum tributa fuit. Idem est, si ejusmodi Administrator sit Delphinus, qui Rege absente, vel captivo Regni gubernacula tenet, unte Parlamentum Parisiense Præbendam Remen: temporibus captivi in Anglia detenti Regis Johannis, per Carolam Delphinum Johanni de Supravarena collatam, contra Magistrum Stephanum Bornetti anno 1363. d. 15. Nov. per Arrestum confirmasse refert Ruzzus *d. l. n. 19.* Plura ejusmodi negotia Ecclesiastica, quæ ob industriam personæ aliis committi non possunt. vid. *in. cap. fin. in fin. x. de off. & potest. Jud. Deleg.*

Supra diximus, quod in officiis sacris, personæ industria spectari soleat. Hinc, dum non æqua dexteritate, & habitudine ea peragere possint hæredes, ad quæ ex inquisitione, idonei reperti sunt defuncti, spes illa in Expectantibus Officiorum Ecclesiasticorum, ad hæredes non transmittitur. B. Dn. Stryk. *de Expectantibus. cap. 5. num. 35. § seqq.* quanquam alias Expectativario demortuo, spes Expectantiæ sive per conventionem, sive ultima voluntate concessæ, in ipsius hæredem transeat; Dn. D. Majer *d. Tr. cap. 4. § 8. num. 4.* In hisce tamen officiis, intentio ad certam personam, certasque ejusdem qualitates manet restricta, adeoque transitus ad alias personas fieri nequit, arg. *L. 31. ff. de solut. § L. m. §. 9. C. de Cad. Tollend. add. L. 13. solut. matrim. L. 2. ff. si. Men. fals. Conscriptoria, sicut & Regimina, & Cancellariæ Delegatam a Principe Jurisdictionem habent, non quidem ad sensum juris Romani, in quo magis est, ut propriam ipsis adscribamus, sed quoniam hodie jurisdictio Principum, & Statibus tribuitur, eosque eam suo jure habere prædicamus, & quam nos jurisdictionem propriam vocamus idem sibi velit ac, si in dominio, & patrimonio Principis, velut jus quoddam reale esse, affirmemus, delegata non incommode vocatur, quam Princeps jure Territorii, aliis Magistratibus a se creatis mandat vel delegat; Auth. *Meditation. ad Instrum. Pac. Westphal. art. 5. §. 31. p. m. 547. seqq.* quoniam E. ipsi sunt delegati*

legati, non poterunt totam jurisdictionem, in certa causa, aliis committere, cum ut plurimum industria Personæ electa sit; non enim patrimonialium, hæc Judicia, sed Personalem, exercent jurisdictionem, arin hac, non illa specie eligitur industria. Sic *Causas Matrimoniales*, a Consistorialibus aliis delegari posse, negat *Textor Disp. de Judicib. Delegat. §. 30.* quia licet inspecta Principis qualitate, delegatio isthæc, tanquam subdelegatio, concessa videri queat, non tamen resp. ponderis causæ, & Personarum subdelegantium, quarum Industria electa est, procedat: haud obstant eo, quod Jure Pontificio, cognitio de Causis Matrimonialibus, ordinario Episcopi officio coherere videatur *cap. conquerente 16. x. de Off. Jud. Ordin.* Cum non sub qualitate Episcoporum, sed tanquam Principes, ejuscemodi jura in Territoriis suis exerceant, Germaniæ Imperantes. vid. *Böhmer. d. Tr. lib. 1. tit. 31. §. 43. seq. Christ. Thomaf. Dem. Recht der Evangelischen Fürsten 1 in Thesol. Strittig. V. 11. Luthovici Einleitung zum Consistorial-Process, cap. VI. §. 4.* quanquam Officiales Episcoporum, & quæ apud Protestantes in locum eorum successerunt, Consistoria, ad speciales quosdam actus, veluti; receptionem restium, inspectionem ocularem, agrimensuram, taxationem, divisionem, transactionem tentandam, &c. Commissarios recte constituent. *Böhmer d. Tr. lib. 1. tit. 29. §. 12.*

§. V.

Prosequamur Causas Publicas, de quibus supra §. 1. h. C. cœpimus differere; Sunt autem hæ ipsæ, vel *Judiciales* vel *Extrajudiciales*: in utrisque egregia, electæ Industriæ specimina, se exhibent: Caput judicii, Personaque princeps, est *Judex*, cujus munus haud vulgare est, sed grave, & arduum, adeoque subiectum qualificatum jure suo exposcit; *Conf. N. A. de Anno 1570. §. damit aber die Unterthanen 1 Es N. A. de Anno 1654. §. Wie aber zu verhüten 1 V. Ziegleri Dicaſtice Concluf. 23. §. 19. & passim: Cum nimis sint onerati judices, in iis, quæ Ipsorum arbitrio sunt commissa, in his autem facillime imposturam patiantur, & ad casus propósitos hæreant, quasi ad scopulum, vel ad rotam alligati, ut loquitur Monticul. *de Inventar. quest. 223. num. 21.* quocirca a Judice tunc promittere licebit, quod bene functurus sit officio, si quod animæ facultates, non tantum Intellectus, seu Judicii integritate, sed & Voluntatis sinceritate polleat: quæ latius exsequitur B. Dn. Fromm; *Disp. de**

Norm. Arbitri judic. §. 20. seqq. diligentia autem judicis potissimum occupata est, circa Circumstantiarum, maxime in Criminibus, investigationem, (2.) Investigatarum, quoad veritatem explorationem (3.) Exploratarum expensionem, & ponderationem: de quibus denuo plur. agit laudatus Dn. D. Fromm. *d. Disp. th. 90.* ex quibus conficitur, Judicis industriam, omnino in committendo hoc munere, spectari: quod etiam docet Menoch. *Arb. Jud. Quest. lib. 1. cap. 54. num. 1.* hancque primis Romanorum temporibus rigide exactam, Judicesque sub angustis Imperii limitibus, ut ipsi jus dicerent, adstrictos fuisse, conjecturatur Bachov. *ad rē septima lib. 2. pag. m. 380. in fin. §. seq.* exulante tum omni potestate, jurisdictionem alius mandandi. add. arg. *L. 2. §. 31. ff. de Orig. Jur.* Id quod de Potestate Gladii, seu Mero Imperio longe verissimum. Exactis namque Regibus, populus Romanus, Consulibus quidem primum, summam potestatem detulit, sed alter horum Valerius Publicola, metuens, ne Consularis potestas, in Regium dominatum degeneraret, securus fascibus detraxit; provocationem ad populum, & hoc jus, de Vita Civium Romanorum statuendi, populo restituit, & quanquam deinde Lege Decemvirali hoc abolitum, attamen postmodum L. Portia, & Valeria restitutum, populus, nulli in posterum Magistratui, licet jurisdictioni praeset, metū abutendae potestatis, per se, seu jure Magistratus ut haberet, concessit, sed ei, vel eis, quorum Industriam, & fidem perspectam habebat, uti, rei tam gravi, in qua poenitentiae, vel emendationi erroris haud locus, nec in integrum restitui laesus potest; conveniebat, vid. *O. C. art. 150. in fin.* specialiter delegabat; qui illud ex speciali permissione exercebant; Joach. Stephani *de Jurisdic. Judaeor. Graecor. Romanor. lib. 1. cap. num. 33. seqq.* Mæstert. *de Justit. LL. Roman. L. 1. Dubitat. 29. in fin.* & primitus quidem Personae individuae: huic vel illi Praetori in concreto, concedi solebat, postmodum vero certo Magistratui, specialiter & indefinite, adeoque intuitu Industriae committi siveit Ziegler. *de Jur. Majestat. L. 1. cap. 29. §. 9.* quam Industriae electionem, licet hujus rei invictam rationem esse dicat, Muscorn, *de Jurisd. num. 140.* Anonymus quidam Professor Juris, in Gymnasio Ticinensi, teste Bernh. Walter, *Miscell. L. 2. cap. 9.* exinde sollicitavit, quia Lex Merum Imperium, non specialibus Personis, sed incertis, sub nomine Magistratus committat, (2.) hoc admisso, ne in casu quidem necessitatis illud mandari posset: contra *l. 1. pr. ff. de Offic. ej. s. mand.*

mand. e. jur. sed ad (1.) Resp. implicare Certo Magistratui sub ratione Industriæ nominatim aliquid injungere, quod confirmat exemplum in L. un. §. 1. ff. d. Off. præf. prætor. add. Faber Rational. ad d. l. 1. pr. ff. de Offic. e. c. m. jur. Scipio Gentil. de Jurisd. L. 2. cap. 24. Hilliger ad Donellum lib. 27. cap. 8. lit. mm ad (2.) quod justum impedimentum regulam limitet, non vero EleEt. Ind. destruat. vid. infr. cap. 4. §. 3. Illud nemo temere in dubium vocaverit, Jure Civili Romano Merum Imperium jurisdictionis mandata, aut delegationis, habile Objectum non constituisse, d. L. 1. ff. de Off. e. c. m. j. L. 6 ff. d. Off. Procons. l. 70. de R. I. uti plur. deducit Scipio Gentil. d. Tr. lib. 3. cap. 25. Mæstert. d. Dubit. 29. Arn. Vinn. de Jurisd. cap. 3. Linck. d. Centena. §. 5. Göhausen Part. 1. Peric. Acad. 3. quest. 17. §. quest. 22. part. 2. per. 1. quest. 3. una hujus rei exceptio est, si is, cui merum Imperium competit, necessario abesse cogatur, d. L. 1. pr. ff. de Offic. e. c. m. idem tamen statuunt Ddres communiter, de aliis causis fonticis Vinn d. l. t. 2. Brunnem. d. Proc. Inquisit. cap. 3. n. 53. B. Dn. Lauterb. Differ. Jur. Comm. §. Würtemb. in Cass. Crim. §. 4. mm. 1. B. D. Scheinem. Disp. de Jurisd. th. 13. add. Ord. Crim. art. 2. B. Dn. Stryke in Spec. V. P. M. ad Tit. de Off. E. c. m. e. I. §. 5. Cœpit tamen postmodum jurisdictionem, aliam induere faciem, dum ex Magistrali & Administrativa, in Realem & Patrimoniale commigravit, cujus rei vestigia in Jure quoque Canonico cap. 4. ibi: in Jurisdictione tua existentes, x. de Raptoribus. comparant. unde cessante, nostris moribus, impedimento personalitatis, tam Principes Nostri, quam Episcopi, proprio jure Criminalia exercent, & aliis delegant, uti præter quotidianam praxin, vel famosam illam inquisitionem Cellis, ante aliquot annos, contra furum colluviem habitam, confirmare dicit Böhmer d. tr. lib. 1. tit. 29. §. 39. Schilter Ex. ad ff. 6. §. 23. in not. lit. a. add. quæ eleganter hanc in rem differit Nicol. Burgund. ad Consuetud. Flandriæ. Tr. 9. mm. 1. §. mm. 21. Et Ant. Wilhelrn. Ertel. Prax. Amr. de Jurisd. Infer. seu Bassa, lib. 3. cap. 12. ubi ita: Jedoch ist heutigs Tags / nach durchgehender Gemohnheit des ganzen Europa, der Blutbann gemeinlich denen Schlessern und Vöthern anhängig / und weilen dahero Industria Personæ nicht mehr erwehlet wird / so tragen die Lands- und Schloß- Herrn besagten Blutbann ihren Beambten nicht unbillig auf. Textor Disp. 3. th. 20. Linck.

Linck. d. l. Clafen. ad Ord. Crim. art. 2. fol. 39. seqq. B. Dn. Stryk. II. P. M. ad tit. de Jurisd. §. 6. At vero hi Inferiores magistratus, ne hodie quidem, merum imperium, delegare peterunt, Franzk. ad tit. 7. d. Jurisd. num. 56. seq. Wissenbach. Disp. ad 7. 6. th. 15. Neque desit hęc pręsumpta Judicium integritas, & probitas, in Germania, Privilegia de non Appellando mereri. Postquam jamdudum Pręfectis Prętorio, ab Imp. Rom. indultum, ut ab eorum sententis provocari non liceat, teste Charifio in L. un. ff. d. Off. Pręf. Pręf. Cum antea, (inquentis,) quęstum fuisset, an liceret a Pręf. Pręf. appellare? Et jure liceret, Et extarent exempla eorum, qui provocaverat, postea publice sententia principali lata, appellandi facultas interdicta est: Credidit enim Princeps, eos, qui ob jugularem industriam, explorata eorum fide Et gravitate, ad hujus Officii magnitudinem adhibentur, non aliter judicatos fuisse, pro sapientia, Et luce dignitatis suę, quam ipse foret judicatus, Et. Et ob eandem rationem, quam in concedendis hęc junbus, non tantum perpetuo ob oculos habuere Imp. R. G. sed LL. Imperii severe inculcant, scil. ut Tribunalibus, quę hac pręrogativa cluunt, pręficiantur Judices idonei, rerum periti, integri, boni, & prudentes; Sic enim dispositum in Rec. Spir. d. Anno 1570. §. Damit aber die Untertanen / etc. Et R. I. d. Anno. 1654. Wie aber zu verhüten / etc. Jus Extremę Provocationis ad nonnullos Imperii Status extensum, vid. inf. cap. ult. §. fin. Ob quam curam, & sollicitudinem, in bene constituendis Judiciis inferioribus, sanęque administranda justitia, ab Imp. pręsumptam, Potentiss. Saxonię Electori, & Ducib. Privilegium de Non-Appellando, inter alias rationes, concessum fuisse, testatur Carpzov. Disp. de Privil. Elector. Saxon. Et Duc. de non Appellando §. 40. videat Ziegler. Dicaſtice Conclusio. 23. §. 19. Schilter Ex. ad P. V. §. 6. quin & in Commissariis Principis, Cum Claus. Appellatione Remota, delegatis maximam spem & fiduciam, reponi, testis est Brunnem. d. Appellat. Rescript. Princ. Rom. cap. 4. §. 12. in fin. quo effectu? ad cap. seqq. videbimus. An Judex, Commissarii ad Examen Testium deputati, Industriam eligat? hicque adeo subdelegandi potestatem habeat nec ne? varie inter Ddres disceptatur, idque sub multis distinctionibus expedit Scaccia de Judiciis L. 2. cap. 9. num. 605. Et m. seqq. add. Fabric. Cent. 3. Obs. Cam. 45. In Camera ejusmodi Commissarium subdelegare regulariter non posse, ex hac ratione, quia singularis, circa obeundum munus singulare Commissarii industria

dustria electa fit, propugnat Gerhard Pfankuch *de Possessorio Summarissimo* L. 2. cap. 10. n. 19. *seq.* secutus Rulandum *de Commissi. p. 1. lib. 3. cap. 5. num. 31. seq.* quodque Commissio Examinis Testium soleat expediri per verba personalitatem respicientia, cum respectu ad qualitatem & Industriam Personarum, quae in dubio censeatur electa, tradit Guazz. in *Defensa Reorum: Defens. 13. cap. 11.* Ceterum quotidie videmus, inquit Gail. *d. Obs. 97. num. 10.* Imperatorem dare iudices, & committere causam Principum & Statibus Imperii, qui postea per suos subdelegatos, puta Consiliarios, illam expediunt, id quod in casu, accedentis, vel iudicis, vid. L. Nicol. Lescut. *d. Examinat. Testium cap. 9.* Pfankuch. *d. in fin. vel partium consensus, sive taciti sive expressi, etiam dissentientes concedunt, Mynsinger. Cent. 1. Obs. 97. Farinac. de Testib. quest. 76. n. 134.* quorum utrumque requirit, I. P. W. *part. 1. Tit. 37. §. Wann nun einem Commissario &c. ibi: und die Zeugen & Verhör selbstem verichten / auch ohne Vorwissen und Bewilligung der Partheyen / und des Richters / einen andern zu substituiren nicht befugt seyn / xc. add. ea quae habet Pfankuch. d. *Tr. L. 2. cap. 11. 12. 13. §. 14.* ubi, quidem incumbat Commissario, ad Examen Testium deputato? examinatus, quinimo, de iure tum Communi, tum Camerali stylo, Commissarium, invititis etiam partibus, subdelegare posse, tradit. Gylmann. *Symb. Camerala. Tom. 2. part. 2. Vol. 1. num. 1. seqq.* modo subdelegatus ad demadatam sibi spartam habilis sit, & in pari cum subdelegante, qualitate, fac. *Ord. Cam. p. 3. tit. 16. §. diemeil / xc. 4.* Pfankuch. *d. cap. 10. num. 22. in fin.*
 In *Causis Criminalibus, iudicis, Industriam, circa testium Examen, quam maxime spectatur; unde ipsos Testes ad illum adduci, necesse videtur, ut ipse videat, an vacillent? L. 10. §. 5. ff. de question. Auth. Apud. C. de fide Instrum. adeoque receptioni his in causis, non videtur esse locus, vid. Trentacing. Varr. Resoll. L. 2. Tit. de Testib. Res. 10.* Ludovici *Einleitung zu dem Civil. Process. cap. 14. §. 28.* quicquid vero sit de iure Civili Romano, generali tamen consuetudine receptum est, iudicem, si velit, Examen Testium Absentium, aliis committere, quod etiam concedit Carolus V. *Ord. Crim. art. 72. B. Dn. Stryke in P. P. M. ad Tit. d. Testib. §. 18. in fin. plures ap. Fabric. Cent. 3. Obs. 40. & in Rep. ad Gail. L. 2. Obs. 96. Sect. 2. D. Ludov. d. l. Quin, ut illud quoque ad damus, Eum, qui a iudice, ad consulendum eligi solet, maxime sub ratione Industriae huic muneri destinari, trad. Pax Scala de Consil. Sapient. Lib. 3. cap. 8. n. 9. §. pass.**

§. VI.

A JUDGE dilabimur ad *Actuarios*, quorum dexteritas, sedulitas, & fides, probata prius esse debet, quam ad functionem istam admittantur, ne ex ipsorum illegalitate, imperitia, vel negligentia, quidquam damni, vel litigantibus, vel ipsi iudicio eveniat, neque minor, in *Actuariis Magistratum inferiorum & municipiorum*, scientia, fides & dexteritas requiritur, quam ipsorum *Judicum*. qui in oppidulis, & pagis, ab illis, vicem *Syndicorum* haud raro substituuntibus, informari debent, *Carpz. p. C. Dec. 101. Schilter. Diss. d. Secretar. cap. 4.* Unde est, quod *Acta* *Judicii* non nisi ab *Officialibus*, ad ea, vel *Lege*, vel *Statuto*, vel *consuetudine* deputatis, & quidem propria manu, consignari queant. *David Döring. Bibl. Jctor. voce Acta Jud. n. 29. seq. Fulv. Pacian. de Probat. Lib. 1. cap. 65. num. 40. seqq. omnia videlicet, quae in Judio occurrunt, Berlich part. 1. concl. 8. num. 21. seqq. Brunn. de Proc. cap. 1. num. 8. seq.* Neque tantum quid actum, sed & quid non sit gestum, fideliter annotare debent, ut negativa eo facilius probari possit, e. gr. hunc actum coram *Actis* non esse gestum, *Juramentum* *testium* non esse exactum: & simil. *Heeser. de Actis Judicial. cap. 1. num. 187. seq. ubi plur.* Hiscet itaque consequens est, manu *Vicaria* in conscribendis *Actis Judicialibus*, *Actuarium*, vel *Notarium* *Judicii*, cujus *Industria* peculiariter electa est, uti non posse. *vid. Ord. Proc. Sax. tit. 2. §.* Also versehen Wir Uns &c. ibi: und nicht gestatten / daß ohne Unterschied / einer / oder der andere von ihren *Ötern* / die nicht darzu bestellt / noch geschworen / auch deren *Dingen* *Keinen* *Verstand* haben / eines / oder das andere zu registriren / oder einzuzeichnen / sich unterstehen mögen &c. *J. P. W. part. 1. tit. 6.* *Actuarii* injungitur, daß sie ihre *Geschäfte* / nicht an die *Substituten* lassen sollen: *Berlich. d. l. n. 42. seq. Purpurat. Conf. 593. num. 4. Pacian. d. l. Adeo, ut ea, quae ad Officium Actuarii pertinent, nec per Assessorem, vel alium Judicialium Ministerium, nisi specialiter, ad hoc, a iudice deputatus fuerit, expediri possint, Berlich. d. l. num. 45. Heeser. d. l. num. 202.* Horum enim *Persona* a *Persona Actuarii*, plane separata est, & in his causis habentur pro *privatis*. *post Gabr. Sarayn. Döring d. l. num. 24.* Quin imo nec ipse *Judex*, *Actuarii* vicem in scribendis *Actis* gerere potest: *Protocollum* enim *mandatu* *Judicis* conscribitur, nemo autem sibi metipsum imperare, & mandantis, & mandatarum personam simul gerere potest. *arg. L. 13. §. fin. Et seq. ff. ad Scrum Frel. l. nec iudicis est, Acta facere sed obliervare, & secundum ea iudicare, arg. L. 6. §. 1.*

§. 1. ff. d. Off. Praef. Mev. p. 5. Dec. 120. n. 2. Schrader. de Feud. Tom. 2. part. 10. Sect. 16. num. 3. seqq. Doring. d. l. num. 25. etiamsi ejusmodi Protocolum subscriptione Testium fuerit munitum, nullibi enim in jure hoc cautum reperitur, ut dicit Innocent. ad cap. Cum Notis 28. x. de Testib. Tusch. lit. A. concl. 88. num. 56. aut Judex simul quoque fit Notarius publicus Berlich. d. l. n. 50. Altmar. d. Nullitat. Rubr. 13. quest. 8. num. 10. seqq. Exceptiones vid. ap. Heeser. d. l. n. 205. seqq. Guid. Papæ Dec. Gratianopol. quest. 564. add Dec. Elect. 39. §. 45. late Sabelli Summa Decis. voce Acta num. 1. Unde in casu da der Bogt ohne beseyn des Stadt. Ambs. oder Gerichtschreibes / oder dessen Substituten / das Protocoll selbst geführt / processus prioris Instantiæ annullatus fuit, in Supremo hujus Ducatus Provocationum Tribunali, d. 5. Sept. 1711. in Causa von Nuffringen / Herenbergen Ambs / wilschen Cunrad Suppen / A. N. und Veit Schmidten / R. T. vid. Stryk. d. Jur. Protocoll. cap. 5. num. 48. Barbos. ad d. cap. 11. x. d. Probat. fol. 487. Etiam Commissariis, ut illorum gesta fidem publicam habeant, Actuarius juratus adjungi debet, qui universa conscribat Acta, hoc enim omisso, pro illorum Processu non præsumitur c. 11. x. de prob. ut Faenulcatem Jurid. Hallens. mense Sept. 1713. pronunciaffe refert, D. Böhmer. d. Tr. Lib. 1. Tit. 29. §. 44. Nullibi vero magis, quam in Causis Criminalibus Actuarii Industria, in accurate describendis singulis, quandoque minimis, loci, temporis, personarum, circumstantiis, est necessaria, ut ex illarum pensitatione, juste ac tuto sententia concipi possit; Non abs re itaque D. Carol. V. in Nemesi sua art. 181. §. aliquot seqq. Actuariis eandem serio inculcat; ante omnia requirens, ut Actus Judiciales, (1.) Circumspecta, & accurata diligentia, (2.) Distincte (3.) justo ordine, sive ut verba d. art. 181. habentur: Circa gar eigentlich / (2.) unterschiedlich / (3.) ordentlich u. consignent; Circa Responzionem Rei jubentur annotare Annum, Diem, & Horam. (2.) Nomina eorum, qui Actui interfuerunt, art. 182. & quoad Probationem Accusatoris (1.) Genera Indiciorum, (2.) Horundem Demonstrationem art. 183. hocque facto Admonitionem ad Reum per judicem de consistendo delicto, quandoque verbis Comminatoriis conjunctam, art. 184. hæcque omnia, non zquipollentibus, sed iisdem verbis formalibus, ne minima quidem circumstantia, insuper habita, perscribere opus est, quam in rem bene D. Ludovici Einleitung zu dem Weiml. Process, in dem Anhang. cap. 2. §. 4. §. 12. Et in d. Tr. presat. §. 5. n. 5. ubi ex Rescripto Potentiss. Regis Præfixæ d. anno 1706.

1706. 7. Nov. inter cetera dispositum repetit, daß die Actuarii, die verba, ex ore Inquisitorum, non vero Inquirentium aufschreiben sollen &c. Confessionem Rei sub Tortura factam, & quidem ejusmodi verbis, prout ex ore confitentis exciderunt, nil addendo, detrahendo, mutando, vel intervertendo, ut & (2.) quæ Reus ulterius indicat, numque (3.) Confessiones, e. gr. de cadavere occisi defosso, post diligentem explorationem art. 185. sint veræ? Insu-ber Accusationis Originem, art. 188. (2.) Accusatoris probationem ordinariam, art. 186. & Defensionem Rei art. 187. perspicue, sedulo, & plene describere, ad officium ejus pertinet.

§. VII.

Actuariis, ob affinitatem muneris, & negotiorum Comites, adjungimus, *Tabelliones, sive Notarios*, qui personas publicas, licet extra judicium, representant, & quorum fidei, & sedulitati permultum conceditum deprehendimus. Conf. Ordnung von Notarien. d. Anno 1512. pr. in med. vers. *Wet* nachdem nicht allein &c. Non tantum circa conficienda instrumenta, super negotiis inter vivos & mortis causa, d. *Ordinat. Tit. von Testamenten. §. 1. ibi*: Es sollen auch die Notarien insonderheit sorg und fleiß tragen / in Beschreibung der Testamenten &c. §. 2. und sollen die Notarien Aufmerksamkeit haben &c. add. §. *fin.* Es sollen auch alle Notarien &c. sed maxime ipsorum Protocollum, Actuum coram se gestorum. Hujus enim sinceritati eo melius prospexit Imp. Maximilianus, proprio Notarii manu istud conscribi, & conscriptum diligenter asservari præcepit in d. *Ord. d. Anno 1512. §. 5.* Fürter so befehlen Wir / daß ein jeder Notarius in allweg gewissen seße / zu haben / und mit höchstem Fleiß zu verwahren / auch nach ihm zu lassen / ein Protocoll, darinnen alle und jede Handlungen / vor ihm er- gangen / darzu Er gebetten wird / durch Ihn selbst / und nicht durch jemand anders / nach Ihrer Ordnung beschriebes &c. §. 14. *ibi*: und in gemein zu reden / sollen die Notarien höchsten Fleiß ankehren / daß sie in Ein- setzung / und Aufschreibung Ihrer Protocoll, nicht eilen / sondern mit gutem Fleiß und Aufmerksamkeit alle Clausula &c. sed de iis tantummodo, quæ propriis auditiv auribus, suisq; vidit oculis, testimonium perhibet Notarius d. *Ordin. de Anno 1512. §. 6.* die Notarien sollen sich auch hüten &c. quam explicat B. Dn. Stryk. d. *Jur. Sensuum. Proem. num. 23. §. seqq.* Et quam nonnulli ex Ddribus, Notariis, morbo vel alio modo impeditis, facultatem, Protocollis confectioem aliis demandandi concedant, modo Notarii illi

illi postmodum subscribant, eo quod Instrumenta per alios extendere, & sola subscriptione, & sigilli appositione plenum illis robur impertiri queant, quorum rationes congerit, Nic. Everhard. *de Fide Instrum. cap. 3. num. 41.* Hanc illationem tamen ipsemet Imper. repudiat in *d. Ord. von Notarien* *ix.* §. 8. Und wiewohl von Gewohnheit einem Notario verstatet / wann Er darzu verhindert wird / durch einen andern getreuen sein Instrument, so er begriffen und complirt hat / ingrossiren zu lassen *ix.* so soll er doch sein Protocoll, oder Aufstreckung desselben / durch sich selbst / und nicht durch einen andern machen und thun *ix.* cum diversitatis inter utrumque ratio sit in propatulo. Protocollum enim fons & origo est Instrumentorum, ad quod in dubio recurri solet. Cravetta *Conf. 347. num. 17.* Alexand. *vol. 2. conf. 105.* at quomodo lectio vel scriptura dubia interpretationem consequetur, si Protocollum, alia, quam Notarii manu, conscriptum? vid. Tusch. *lit. N. concl. 97.* ubi dicit, ad probationem per scripturam Notarii, propriam ipsius manum desiderari, nec sufficere subscriptionem. Dissent Marta *Dig. noviss. Tom. 1. cap. 45. voce Notarius;* Nec, nisi in casu, quando Notarius scribere impeditur, Protocollum alteri dictare permittit, illud vero insuper, postea Notarium subscribere, & simul hujus impedimenti, manusque vicariz, expressam mentionem facere jubet, *d. §. Und wiewohl* *ix.* 8. *in fin.* vid. B. D. Stryk. *de Jure Protocoll. cap. 2. num. 15. seq.* In censum Personarum publicarum referendi sunt quoque *Exactores, seu Collectores Tribunalium Steuer- & Sinnnehmer;* qui scil. Collectis & Tributis, a subditis exigendis, & in rationibus referendis, publica autoritate præficiuntur. Horum Industriam a præponente electam censeri, & quod indivulso fere nexu huic adhzret, Sub-Collectorem, sive hujus muneris Vicarium constituere, iisdem non permittunt. Bertachin. *Repertor. Jur. voce Industria in fin.* ubi Aiber. de Rosate adducit & Petr. de Crescentiis *Decr. Rot. Rom. tit. de Off. Es pot. Jud. Deleg. dec. 1. al. 66.* Bellinzin. *de Subsidi. Charitat. quest. 106. in fin.* (1.) quia ipsis commissum sit nudum ministerium: (2.) Factum aliquid quod interminat. Non tamen diffitetur P. de Crescent. *d. l. Majora vicisse* in Rot. Rom. adeoque in contrarium fuisse pronuntiatum, propterea quia ejusmodi Collector pro Negotiorum Gestore sit habendus, qui alium substituere possit: add. *Dec. Rot. Rom. 265. al. 9. de Off. Es pot. Del. in Novis & alias Reipubl. interfit, ne hoc negotium differatur, impedito forte Exactore;* Nobis ad Tenorem commissionis principaliter respiciendum videtur, ita, ut

H

fi in

si in ea, hæc potestas Exactori Collationum publicarum, diserte adscripta, res dubio careat omni, hoc vero cessante, prior sententia venior videtur, cum ex Rationib. modo traditis, tum (1.) quod horum officium in administratione consistit, in quibus muneribus, ad Ind. Person. respicere, supra diximus. (2.) Procurator, ad recipiendam solutionem, alium substituere non potest. vid. *infra* §. 12. De Commissariis ad Confessionem Catastri deputatis, vid. pl. L. B. de Lyncker *disp. de Catastris. von Sieuer. Anshausgen. cap. 2. §. 14.*

§. VIII.

An vero Comitum Palatinorum Casareorum, fides & Industria electa sit? Consequenter, an ipsi munera sui actus, aliis demandare possint nec ne? sub iudice lis est: Facultatem substituendi diserte ipsis adscribit. Schilter. *Ex. ad P. XXVIII. §. 79. §. 80.* Sprenger. *Lucern. Modern. Stat. S. R. Imper. cap. 2. fol. 85. Iter. de Grad. Academ. cap. 6. §. 32.* Argumento a qualitate actuum, quos exercent Comites Palatini, quique mandari possint, & ab Exemplo tot Vice-Comitum, seu Sub-Palatinorum, ab ipsis nemine dissentiente, constitutorum, vid. *Recess. Visit. de Anno 1560. §. Nachdem hñ und wieder z. desumpto.* Quorum tamen neutrum nobis satisfacit: non illud, quoniam Principem quidem actus libere mandare posse, atque Palatii Casare rei Comites, Mandatarios Principis, quales causam aliis delegare certum est. *cap. si. x. de Off. & Pot. Jud. Deleg. esse concedimus: Attamen hæc delegandi facultas, tantum ad actus jurisdictionales, & ad casus, in quibus Industria personæ non est electa, pertinet, minime vero ad Exercitiū Regalium exercenda, unde quod Reservata Principis, aut Papæ, quæ alicui specialiter committuntur, non possint, ne quidem a Legato a Latere subdelegari, tradit. Franc. Marci *Dec. Delphin. 327. num. 28. §. 29.* ubi propterea Comitem Palatinum potestatem legitimandi, aliaque similia jura subdelegare posse, negat, idem docet Menoch. *Conf. 17. num. 9. & Covarr. Varr. Resoll. lib. 3. cap. 20. n. 5. fol. 30 r.* Tantumdem de jure ætatis Veniam tribuendi, Textor. *Jur. Publ. Cesar. Tit. 12. num. § 58. seq.* ubi dicit: in primo Concessionario videri, Et C. P. Ind. ab Ipsomet Imperatore, quæ ratio cesset in substituto, qui utcumque dicatur Imperatoria auctoritate a primo obtinuisse gratiam, haud tamen ab Ipsomet Imperatore, cui plerumque ignotus est, privilegium consecutum censeri. Negativæ porro subscribunt D. Jac. Henr. Gribner. *Disp. de Jur. Legitim. Comit. Palatin. in Terris Principp. Imp. §. 25.* ubi addit: Omnes Actus, qui Co-*

mitibus Palat. committantur, præter authoritatis interpositionem, qua eos perfici contindit Schilter, l.c. insuper praviam Cause cognitionem requirere, hanc autem illum, cujus fidem Princeps sequatur, per alios suscipere non posse. Sixtin. de Regalib. lib. 1. cap. 4. num. 110. seq. Stephan. de Jurisdic. lib. 1. cap. 18. num. 82. Et Lib. 2. part. 1. cap. 6. membr. 1. num. 22. seqq. Besold. voce Pfalzgrafen / Sagittar. d. Comit. Palatin. th. 31. Schneiders. Disp. de Success. Legitimat. in Fend. Cap. 3. §. 10. num. 4. Neque exempla Sub-Palatinorum nos movent, utpote, quæ peculiari concessioni, & inopia Casariis; in Diplomate Comitivæ, ejusmodi facultatem subst. tuendi, diserte permittentis, ortum debent, hac E. cessante, contrarium dicendum vid. Lymn. J. P. Lib. W. cap. 4. num. 48. Carpzov. ad L. Reg. Sect. 10. Cap. 10. num. 8. quin &, cum sæpe, ad captandum aliquod lucellum, Comit. Palatini, Sub-Palatinos, nulla ipsis hujus rei potestate facta, constituent, huic licentiæ, quæ facile in abusum degenerat, fenestra aperienda non erit, judice L. R. de Lyncker. Resp. 41. num. 16. seq. ubi Lanfium de Academ. allegat.

§. 1X.

Imaginem judiciorum gerunt Compromissa, L. 1. ff. de his, qui arb. rec. B. Dn. Lauterbach. Tr. Syn. d. Arbitr. Compr. §. 29. ad hoc itaque negotium, ordo tractationis devolvitur; Jam vero, in electione Arbitrorum Compromittentes, utriusque ad fidem, prudentiam, atque peculiarem, Viri Boni quem hi Conventionales Judices repræsentant, indolem respicere, vero admodum est simile, Menoch. A. I. Q. lib. 1. cap. 68. num. 12. Hæc autem confidentia, Personæ Arbitri adhæret, neque ipso, ante laudum pronuntiantum, rebus humanis erepto, ad hæreses transit. Potest enim, inquit Noal. Cas. 34. num. 9. defunctus fuisse, homo bonæ famæ, & legalis, hæres autem & successor nequam; vid. Borell. de Compromiss. §. 2. gloss. 4. num. 137. seq. Inter modos itaque finiendi, & solvendi Compromissum, ex Persona Arbitrorum, eorumdem Mors primum sibi vindicat locum: cap. 42. x. de Off. Ind. Deleg. cap. presentata 50. x. de Testib. arg. L. 45. pr. de Rec. qui arb. rec. B. Dn. Lauterb. d. Tr. §. 42. Jos. Ludov. Dec. Lucens. 37. Sebast. Medices Tr. Mors omnia solvit part. 2. num. 63. seq. Menoch. d. Tr. Cas. 205. Mart. Naurath. de Vita & Morte Hominis. Additam. Pr. fol. 371. seq. quod procedit, etiam si compromissum factum sit in plures arbitros, vel uno.

uno, namque eorum demortuo, compromissum solvitur. arg. *L. si trib. iudici. ff. de Rec. quib. arb. rec. Noal. d. l. num. 10.* licet moriatur post conclusionem in causa, aut terminum, ad audiendam sententiam, præfixum, dummodo ante pronuntiationem Laudi. Noal. *d. l. num. 11.* An autem hætenus dicta in compromissis, quæ sub nomine dignitatis in Reges, Episcopos, & similes personas fiunt; obtineant? inter Ddres disceptatur? Cæterum lucem fœnerantur ex supra cap. 2, §. 7. traditis. Videlicet juxta doctrinam B. Lauterbach. *d. l. num. 9. seq.* voluntas Compromittentium totum facit verbo *JCTi in L. 35. ff. de Her. Inst.* quæ regulariter hæc præsumitur fuisse, ut solius Arbitri, non vero successoris judicium, integritas, & Industria censeatur approbata; Expressa vero dignitatis mentio, ad illius personam demonstrandam, minime vero ad comprehendendum successorem facta credatur. Cum alias, quoties dispositio hominis, sub nomine dignitatis, ex singulari tamen affectione, aliquem vocat, successorem non complectatur, B. D. Lauterb. *d. l. num. 14.* Borell. *d. Tr. §. 2. gloss. 4. num. 124. & 25.* ubi post Bald. & Ancharan. dicit compromissum in Regem Gallicæ, aut Papam factum, horum morte expirare, nec in successores transire. Jason. *ad L. qui liberis §. hæc verba. num. 10. & 11. ff. de Vulg. & pup. substit.* ubi dicit: hoc in practica tenendum esse ut Evangelium, & communem esse sententiam testatur. Nisi tamen constet, compromittentes successorum quoque præsumptam fidem & Industriam spectasse, tum enim, ad hoc quoque transmittitur compromissum B. Dn. Lauterb. *d. l. num. 15. seq. Noal. d. l. num. 13.* ubi nonnulla, hujus rei criteria proponunt.

§. X.

Procuratores, qui vel in, vel extra Judicium constituuntur, aliquando, sub respectu peculiaris Industriæ, & Dexteritatis a Domino Negotiorum deliguntur, tumque aliis vicem suam demandare non posse, unanime Ddruum est placitum, ut autem distincte procedamus. *Procuratores Judiciales*, seu *ad Litem*, quamdiu per Litis contestationem dominium Litis nondum sunt adepti, nisi Dominus expresse permiserit alium substituere non possunt, *l. 4. §. fin. d. Appellat. L. 8. & L. 11. C. de Procurat. L. 8. §. 3. ff. Mand. cap. 1. vers. licet. de Procurat. in 6. Sociæ. Reg. 392. Tusch lit. R. Concl. Pr. 849. Ricc. Coll. Decis. 351. B. Dn. Lauterb. Disp. d. Procurat. Substit. cap. 3. §. 7.* Post litem contestatam vero, præstitamque a Defensore Absentis, satisfactionem, litemque susce-

susceptam, D. Böhmer de *Domino Litis* cap. 1. §. 25. §. 26. hanc po-
 testatem, dominium Litis, ipsis tribuit vid. *Di. Abschied* de Anno 1570.
 §. Nachdem auch / *W.* 100. B. Dn. Stryk. *V. P.* ad tit. de *Procurat.*
 §. 39. vid. omnino *Salicet.* ad l. 8. *mm.* 5. C. de *Procurat.* Verum
 in *Judiciis Saxonis*, Procuratoris Industriam, semper electam cense-
 ri, adeoque illi facultatem substituendi, absque expressa Domini volun-
 tate, non concedi, monent L. B. de *Lynker Diss. de Formis Procurator.*
 Cap. 2. §. 17. §. 18. Böhmer. *d. Diss. cap. 3. §. 10.* extra Saxoniam vero hanc po-
 testatem, Procuratoribus non ademptam, arbitratur D. Stryk. *d. l.* Il-
 lud certum est, quod a Procuratore substitutus, rursus alium substitu-
 ere nequeat, quamvis Procurator hanc substituendi facultatem ei dederit,
Carpzov. d. Proc. tit. 5. mm. 9. ne quidem post *Litis Contestationem*,
Bach. ad Tr. Diss. 9. lb. 3. quoniam Principalis quidem certus est, de
 dexteritate substituents, non vero de Industria & fide substituti. vid. *Car-*
pzov. d. l. mm. 11. §. Part. 3. Dec. 297. mm. 5. seqq. L. B. de *Lyn-*
cker. d. Diss. cap. 2. §. 20. & Böhmer *d. l.* Plures in *judicio* Procuratores
 eodem tempore ita constitui posse, ut omnes conjunctim agant, ex eo
 Juris Civilis veritati, consonum judicat, *Schilter Ex. ad P. 10. §. 52.* quia
 in hoc maxime fides & Industria plurium videtur electa, ut quod u-
 nus oculus non possit, plures videant: Verum ad quaestionem voluntatis
 domini, cum manifesto adversarii incommodo, vid. *l. 5. §. 7. Jud. solv.* nobis hic
 recurrendum non videtur, cum huic facultati, analogia Juris resistat, ut ostendit
 B. Dn. Stryk. *V. P. M. ad d. Tit. §. 25.* *Lauterb. ad d. Tit. d. Procur. §. 47.*
in fin. vid. *Donell. L. 18. cap. 15. §. ibi H. Illiger. Lincker. d. Diss. cap. 3.*
 §. 3. §. 4. At *jure Canonico*, cui *praxis*, & *tritura fori* adstipulatur,
 plures Procuratores conjunctim constituere, diserte permissum: *cap. 6. x.*
de Procurat. Ziegler ad Lancellot. L. 3. cap. 2. §. 6. Dn. Böhmer *Jur.*
Eccles. L. 1. Tit. 38. §. 14. Procuratoris *Extrajudicialis*, seu *Negotio-*
rma, Industriam non semper, & indistincte, sed tum demum, si gno-
 rissimata *supr. cap. 2.* adducta concurrant, electam censei, tumque po-
 testatem substituendi cessare, *regulz instar* obtinet. *Brunnem. ad. L. 8.*
Cod. de Procurat. in fin. *Menoch. Lib. 2. Praef. 38.* Unde Procurator, ad
 rem vendendam datus, nisi in mandato forma venditionis, ac pretii, quan-
 titas explicetur, adeoque negotium sit indeterminatum, vid. *supr. c. 2. §. 4.*
 alii vices suas demandare non potest, idem est, si dominus diserte prohibuerit

H ;

sub-

substitutionem, Lyncker. *d. Diss. cap. 2 §. 21.* post Suarez. & Carocc. Ziegler. ad Lancellor. *d. L. §. 9.* At, cum matrimonium sit Negotium valde arduum, juxta Paris. *Cons. 61. num. 6.* add. *cap. fin. de Evocur. in 6.* religionem & industriam ipsius contrahentis, cujus salus maximam partem inde pendet, omnino requirere, neque per procuratorem valide contrahi posse, sed Copulatio Neogamiorum, consensum, & presentiam desiderare videtur: ubi enim aliquis quidquam facere debet ad solemnitatem actus, per se id facere debet, non per alium. *L. 2. C. d. his. q. ven. a. impetr.* Hæc tamen omnia libertatem, Matrimonia per substitutos contrahendi, non impediunt: Nec nocet, quod hæc causa sit valde ardua, quo ipso nil aliud conficitur, quam, quod, cum de majori Mandantium præjudicio agatur, eo majorem diligentiam Procuratori adhibere incurbat, ideoque specialissimo opus sit Mandato, *d. cap. f. de proc. in 6to.* Certe inter Principes, & alias Personas Illustres, hoc modo Matrimonia quotidie contrahi videas. Et ipse Modernus Gloriosiss. Imper. Carol. III. cui DEUS Vitam, Victoriæ, & seram posteritatem, largiatur! Matrimonium Anno 1708. d. 30. April. cum Serenissima Coniuge Elisabetha, abfens inivit, Augustam ipsius personam representante, Fratre Josepho I. Imp. Gloriosiss. memor. cætera exempla, & momenta rationum lubenter præterimus, cum nobis hic otium fecerit D. Schöpferi *Diss. d. Matrim. per Substit. Contrah. cap. 1. num. 34. seq. num. 45. seq. & passim.* vid. de eod. argumento Tr. Josephi Vela. add. Alber. Gentil. *de Nuptiis Lib. 2. cap. 14.* Cæteram propter gravitatem commissi muneris, ejusmodi procurator ad conciliandum matrimonium datus, alium substituere nequit. Trevifan. *de Privileg. Matrim. Priv. 6.* Sanchez. *d. Matrim. Lib. 2. Diss. 11.* B. D. Lauterb. *Diss. d. Nuntio. th. 30. num. 4.* ubi bene monet, hujusmodi procuratorem improprie ita dici, cum potius in Nuntium degeneret, de quo etiam bene disserit Dn. de Lyncker *Diss. de Commissar. Imp. ad Negat. Stat. th. 6. in med.* Fidem & Industriam Syndici fin eligit Civitas, qui & ipse solenni jurejurando Civitati semet obstrictum reddit, de negotiis ipsius accuratissime expediendis, propterea hodie munus hoc est publicum, per substitutum itaque minus recte illo defungitur. Stryk. *V. P. M. ad Tit. Quod cujusque Univers. nom. §. 14.* si plures ab Universitate constituentur Syndici, hunc esse scopum, vult Schilter *Ex. ad P. 10. th. 53.* ut causæ Universitatis plurium fidei,

& Industria committantur, adeoque illos, etiam in solidum datos cense-
 feri, nec occupantis conditionem meliorem esse, arg. *L. 4. ff. d. N. O. N.*
Carpoz. p. 1. Dec. 26. Decius Conf. 792. Lauterb. de Synd. ib. 55. Lyn-
cker d. Diss. cap. 3. S. 9. sed dissentiunt Stryk. d. l. §. 12. & D. Böh-
mer d. Tr. L. 1. T. 38. §. fin. reponentes hanc rationem, in Procura-
toribus æque obtinere, ac in Syndicis, & Syndicum, qui certum occu-
pavit negotium, saltem obligari, ad vocandum in consilium Collegas,
non vero efficere, ut qui litem jam contestatus sit, ab alio possit exclu-
di. Certe jus Canonicum, quod in hoc puncto regnum fore tenet, non
adeo distinguit Procuratores, & Syndicos, admodum itaque probabile est,
eadem quod de pluribus procuratoribus disposuit, etiam ad Syndicos tra-
here voluisse, maxime, cum diversitatis ratio non subfit, Böhmer. d. l.
adque plurimum Judiciorum moribus congruere ipse fatetur Lyncker. d. l. in
fi. add. Cap. 1. §. 5'

§. XI.

Pedem promovemus ad *Causas mere Privatas*, in quibus luculenta,
 El. *Industr.* exempla sese offerunt. Ante omnia *Institutionem Majoratus*,
 jusque in illis succedendi, huc referimus. Et illam quidem *Causis ar-*
duis, quaque alteri, ex singulari confidentia, committuntur, annumerat
 Ferd. *Arias de Mesa Varr. Resoll. Lib. 2. cap. 27. num. 7. ex quo col-*
 ligitur, ejusmodi Commissionem, de ordinando, inter *Liberos* commit-
 tendis, Majoratu, ad Personam rogati, omnino restringi, neque ad alios
 derivari posse. *Didac. Spino de Caeres d. Testament. gloss. 5. num. 46.*
Palar. Rubens ad L. 43. Taur. num. 2. Ponamus itaque, Titium,
gravi morbo decumbentem, a Principe impetrasse facultatem, instituendi
Majoratum, (cujus licentiæ Regis, quænam sint commoda? vid. ap. Go-
mez. ad LL. Taur. 40. num. 55. seq.) inter Liberos suos, illud ipsemet
ordinare, non vero alterius arbitrio, hoc negotium transcribere, sive in
vivis, sive per ultimam voluntatem, potest. Arias d. Mesa d. cap. 27. p.
et plurimum enim confidit princeps ipsius consilio, quod pro Liberis
semper optimum esse præsumitur l. 22. §. fin. ff. ad L. Jud. d. Adult.
L. ult. Cod. de Curat. Fur. at quando alicui aliquid ratione confidentiæ
Pariformiter si quis ita disposuerit in ultimis suis: Relinquo Uxori meæ,
licet non expresso ipsius nomine proprio, potestatem, nominandi numm
 ex

ex filiis meis, ad Certam Bonorum Partem, jure Majoratus præcipiendam. Quails dispositio in Hispania vigore Legis Tan. 31. add. L. unum ex familia ff. de Legat. 2. l. cum quidam ff. eod. L. utrum. §. 1. ff. de Reb. Dub. valida est, hocque factò, Uxor Testatoris decesserit, deinceps Testator ad secunda vota progrediatur, secunda uxor, filium nominare haud poterit. Hæc enim ignorat Voluntatem disponentis, communicatam cum prima uxore; Nec improbabile videtur, illum fidem, amoreque primæ Uxoris, quæ tempore hujus dispositionis vivebat, quæque non nisi filium, ex primo conjugio natum, electura credebatur, oculos habuisse; Melch. Palæz. de Majorat. part. 1. quest. 48. num. 70. seq. Vicissim si vidua, cui defunctus Maritus hanc facultatem, nominandi unum ex filiis, ad Majoratum concesserat, stuprum passa fuerit, hoc jus amittit; Cum ex hoc ipso satis constet, Ipsam spem Mariti, ad cuius injuriam hoc pertinet delictum, de memoria affectionis conjugalis deluisse Palæz. d. l. num. 44. Quin &, quisquis demum hac facultate eligendi polleat, eandem ipsemet exercere, neque ad Hæredes transferere potest, est enim personalissima, atque in ea Person. Industr. Et is, qui circa electionem confusus est de aliquo, censendus non est, confidisse de ejus hærede. L. si quis arbitratus §. ibi Bartol. §. communiter scribentes, ff. de Verb. Obl. l. Cum quis, §. ibi Jason. num. 2. §. ff. eod. Molina. d. Primogen. Hispan. L. 2. cap. 4. num. 62. ubi in fin. post Traquell. hoc jus eligendi nec cedi posse, addit: An autem in familia Illustri, jus Directorii in Causis Familiz communibus, per pacta Seniori conceditum, Senior ob confectam ætatem, filio Primogenito, præterito sub Seniore, administrationem Directorii mandare possit? vid. Schilter. d. Ex. 28. §. 76. seqq.

§. XII.

Ex Contractibus huc pertinet Mandatum, quoties nimirum Negotium aliquod arduum, & difficile pro objecto habet; uti Mandatum ad alienandum, arg. L. 15. §. 2. ff. d. Divers. §. Temp. Præscript. Strypk. P. P. M. ad Tit. Mandat. §. 15. aut vendendum, cum in vendendis rebus permultum firmum sit in Venditoris habilitate ad negotiandum, Strypk. d. l. in fin. Dissent. Salicet. ad l. 8. num. 3. in fin. C. de Procurator. vel ad accipiendam Pecuniam; hæc E. mandata propter electam mandatariorum fidem, per personas, ab hisce substitutas, peragi nequeunt. Et quenquam, quoad ultimam speciem dissentiant, Mev. p. 51

P. 5. D. 176. & Brunn. ad L. 11. C. d. solut. num. 8. in fin. Attamen
negari nequit solutionem esse magni momenti negotium, adeoque Cre-
ditoris maximopere interesse, quis ille sit, a quo solutionem recuperet?
quare omnino tutius esse judicat Dn. Socer D. Grass. *Disput. d. Solut.*
Tertio Eacta §. 10. ut debitor solutionis gratia, a substituto interpallatus,
non huic sed Mandatario principali solvat; Unde nec facultas, accipiendæ
solutionis, quæ competeat Adjecto, ad ejus heredes extenditur, quo-
rum personas non approbavit Creditor. Benv. Stracha de Adjecto p. 3. num.
98. in fin. seq. similiter qui omnium bonorum & rerum Procuratorem cum
libera potestate constituit, singularem mandatarii industriam, & apertu-
dinem, ad talia negotia peragenda, respexisse videtur, cum nemo uni-
versorum bonorum administrationem ulli committat, cujus fidem non
probavit. Ejusmodi E. Procuratores, non ad universa, sed saltem parti-
cularia substituere possunt negotia, arg. cap. 3. de Procurat. in 6. Stryk.
d. §. 16. add. B. Dn. D. Harpprecht *Resp.* 88. num. 45. ibique citati
Excell. Dn. D. Majer. *Comment. ad Inst. Tür. Mand. p. m. 825.* hoc enim
mandator concessisse præsumitur, cum alias mandatum universale commode
explicari non possit. *Salicet. d. l. n. 6.* Deniq; si Mors mandatarii interveniat,
solvitur Mandatum, §. 10. *Inst. d. Mand.* cujus rei, si non solitaria,
quod negat Dn. Coccej. *Diss. de Mand. ad Hæred. Transmitt. Sect. 3. §.*
4. potissima tamen ratio in eo posita est, quia industria, & fidei, Certæ
Personæ in hoc electæ, res commissa fuit, d. cap. ult. x. de Off. & pot.
jud. Deleg. l. 57. ff. Mand. l. 9. d. Curat. Fw. Vinn. ad d. §. 10. J. Mand.
& Dn. D. Majer. d. l. in fin. add. *Grot. de I. B. & P. lib. 2. cap. 11. §.*
16. & 17. Nemo enim mandat, nisi amico & fideli, *Cicer. pro Rosc.*
igitur cum præstatio officii in mandato, & ratione ejus, qui præstat,
& ratione ejus, cui præstatur, tota personalis sit, mibum videri non de-
bet, mandati obligationem, cum persona eorum expirare *L. 8. §. 3. ff.*
de Liberat. Legat. etiam si res in qua Ind. El. non amplius sit integra d. l. 57. in
fin. *Mand. Lauterb. ad b. t. th. pen.* Industria enim Hæredis non est eadem, &
si sit, non tamen electa est, *Mart. Naurath d. Tr. de Vit. & Mort. Hom. Theor.*
62. & in Adit. præf. fol. 359. seq. maxime Procuratoris Judicialis, de quo bene
differit B. Lauterb. *Diss. de Proc. Subst. cap. 6. §. 4.* Hæc vero regula non u-
nam patitur exceptionem, quas enumerare, & excutere, nostri instituti me-
tam transgreditur vid. de iis *Gratian. Discept. For. cap. 342. & 682. Tusch. lit.*
M.

M. Concl. Pr. 65. Ricc. Collect. Dec. 312. Sabelli Summa Decif. voce Mandatum, num. 19. seqq. quas sigillatim examinat Coccej. d. l. Sect. 4. § 5.

Venditor quoque, nonnunquam, Emptoris singularem Industriam, & ex longo convictu, & multis rerum argumentis, perspectam pietatem, promptitudinem, fidem, & affectionem, unice ob oculos habet, hocque intuitu, rem viliori pretio vendit, victumque, habitationem, & curam corporis paciscitur, qui contractus, ratione, tum causæ moventis, tum finalis, tum singulariter, electæ Emptoris Personæ, personalissimum est negotium, quod eapropter jus Retractus, impedit, ut late deduxit B. Dn. D. Harpprecht d. Conf. 38. § Resp. 88. quem sequutus est Præses in Resp. ad requisitionem judicis Oppidani, hujus loci, Anno 1707. mense Junio, & ita quoque pronuntiavit Supremum hujus Ducatus Dicastrium in Causa, supr. § 7. relata. Nec minus in cœunda Societate Industria Person. elig. solet, §. 7. ibi: qui societatem contrahit, certam personam sibi eligit. J. de soc. l. Actione, §. Societas ff. pro soc. Aleph. de Oles de Cession. Jur. §. Act. Tit. 3. quæst. 5. num. 2. hæcque Industrix consideratio, inæquales sociorum partes, ab injustitiæ labe defendit: quia sæpe quorundam, ita pretiosa est opera, in societate, ut eos, justum sit, conditione meliore in societatem admitti, &c. & sæpe opera alicujus pro pecunia valet. §. 2. I. de Societ. Pactum quoque ut alter sociorum, nihil damnum sentire, & nihilominus lucri partem ferre debeat, validum erit, d. §. 2. Inst. d. t. tum scilicet cum ejus industria, pecuniæ alterius æqualis est, vel tantundem ejus labor, & periculum societati confert, plerumq. enim tanta est industria socii, ut plus societati conferat, quam pecunia. Item si solus naviget, si solus peregrinetur, pericula subeat solus, inquit Jctus, in L. 29. §. in fine eod. L. 80. ibi: veluti, si alter plus opera, gratia, industria, in societatem conferat, ff. pro soc. Sanz d. Morquech: d. Divis. Bonor. cap. 3. num. 5. Stryk de Contract. Sect. 2. cap. 10. §. 4. seq. At vero, quando duo pluresve societatem operarum ineunt: Quæ? An industriofior majorem partem dicatur conferre, adeoque de lucro, si in ejusmodi societate particulari, nil conventum, majorem partem auferre possit? affirmant, ad Boni Viri arbitrium provocantes. Decian. L. 1. Conf. 39. Cephal. Lib. 1. Conf. 69. plur. adducit Joseph. Ludov. Comm. Conclus. 53. num. 28. § 177. ubi cum alius hanc esse communem asserit, quam ut benigniorum Cameram fuisse sectam, testatur Gail, L. 2. Obs. 24. num. 5. Verum indistincte hoc non est

est admittendum, sed in sociis Operarum Artificialium, inter quas, arg. L. 31. ff. de solut. L. 26. §. 12. seq. ff. d. Cond. Indeb. notabilis differentia intercedit, hoc quidem procedit: Alias autem socius de se queri, sibi que imputare debet, qui parum diligentem, aut ad operandum, habitum socium sibi assumit: §. fin. in fin. Inst. de soc. Michalor, de Fratrib. Part. 2. Cap. 35. n. 66. seqq. add. Vinn. ad §. 1. verb. æquales &c. 1. de soc. & ita in notabili facti contingentia arg. L. 8. ff. de Contrab. Empt. respondit Card. d. Lugo in Tr. de Instit. §. 1. Tom. 2. Disp. 30. Sect. 2. num. 27. Dissoluta autem quocunque modo societate, Quar? An socius, qui Operas Industriales tantummodo contulit, sortis ab altero socio collata, fiat particeps? Resp. Multum interesse, an Operæ collatæ correspondere censeantur, cum Interfusio pecuniæ, an vero cum ejusdem Dominio? Jam vero non desunt ex Ddrib., qui vel pro priori vel pro posteriori præsumptione suffragium ferunt, vid. Hector Felic. d. Societ. cap. 6. n. 34. seq. qui tamen num. 36. 39. cum al. quos citat, veriore, & communior esse opinionem dicit: In dubio, pecuniarum collatarum quantitatem, operis, & industriæ æqualiter respondere, imo operas aliquando sortem superare, cum nonnunquam plus sit, vitam in discrimen ponere, quam patrimonium: Sed vid. B. Dn. Lauterb. ad Tit. ff. Pro Soc. §. 16. & Bapt. Martines Conf. 36. ubi hoc late refellit Grot. vero de I. B. §. P. L. 2. cap. 12. §. 24. utroque modo fieri collationem posse dicit, & ut opera conferatur cum pecuniæ usu, & cum ipso pecuniæ dominio. An vero, ubi nil expressum, aut LLbus cautum, in vitæ Civilis usu semper hæc satis commode internosci possint? aliis cogitandum relinquimus; de hac ardua, ut vocat, & difficili quaestione plur. vid. ap. Ludov. d. l. num. 39. seqq. Sanz. d. Morquech. d. l. num. 8. seq. Cæterum cum in Societate non tantum rei familiaris, ut fere in aliis contractibus, verum insuper etiam fidei, & Industriæ, quæ ad Hæredes non transeunt, vid. Cap. seq. §. 6. contemplatio versetur, illam morte solvi constat: L. 65. §. 9. ff. pro soc. §. 4. Inst. d. i. & ibi Vinn. num. 1. Noalis d. Tr. cap. 58. ab Olea d. l. num. 5. seqq. Navarath d. l. num. 128. Felic. d. Tr. cap. 32. n. 3. seq. etiam unius socii, Franc Comes Andreol. Controv. For. 32. Pichard. ad §. solvitur 4. Inst. d. societ. n. 3. nisi ab initio aliud conventum l. 65. §. 9. pro soc. B. Stryk. d. l. §. 8. §. 9. An, si sint Socii Correi? vid. Ronchegall. d. Tr. ad L. 5. num. 16. Nec testator

toris præceptum, de communione perpetua hæredes invitos obligat B. Du. Bardili d. *Faciend. Oblig. th. 43. in fin.* ubi ad contraria respondet. Thoming. *Decis. 13.* An iuramentum perpetuet societatem? vid. Seraphin. de Seraphin. d. *Privileg. Juram. Pr. 57.* Struv. *Dec. Sabbath. cap. 11. Decis. 30. § cap. 19. Dec. 5.* de Societate Vestigialium agit Ant. Matthæus d. *Anthonib. L. 2. cap. 8. num. 6. § 7. § cap. 9. num. 4.* Grivell. *Dec. Dolan. 8. & al. Except. Sabelli §. Societas num. 20. § 41.*

Locatores Operarum seu faciendi, Industriam promittente censentur, quod enim quædam facta, singularem operantis peritiam requirant, supra cap. 2. diximus, adeoque per substitutum peragi nequeunt, B. Du. Bardili Ex. ad P. Part. Prior. 37. concl. 7. lit. c. B. Du. Harpprecht Resp. 88. num. 46. An vero Locator Operis in hunc censum referri debeat quæ? Negativa doctrinæ Ziegleri d. *Conditionib. th. 139.* convenire videtur. Nam ille distinguit inter facta, quæ nullum *ad hunc opus*, seu opus post se relinquunt, qualia sunt e. g. ascensio in Capitulum, factio, voluntatis declaratio, &c. Et quæ, opus seu effectum post se relinquunt, ex. gr. Insula exstruenda, &c. Illa dicit, Personæ ita coherere, ut per aliam adimpleri nequeant, & in illis magis Personam, ejusque habilitatem, quam Opus; In his vero, e contra magis Opus, quod remanet, quam certi Individui Industriam, a Contrahentibus respici, vid. *Cancer Resol. Part. 3. cap. 20. n. 136. seq.* Nos concedimus quidem, quoties ad habilitatem Personæ Debitoris Facti respiciatur, Industriæ ejus eligi; At quod in Locatione, aliave Operis promissione, semper magis ad opus, quam ad operas respiciatur, nullibi in jure nostro nec pictum, multo minus Locationem operis, a negotiis, quæ Industriam Personæ admittunt, exceptum deprehendimus. Et qui faciendam opus promittit, non tantum Conductor operis faciendi, sed simul quoque Locator operum audit, hæc enim divilli non possunt; *L. 51. §. 1. § L. 60. §. 3. ff. Locat.* Unde quod Redemptoris Operis, Ars & Industria, eligi possit, tradit Ant. Matthæus d. *Tr. Lib. 2. cap. 10. num. 13. in fin.* Possit fieri posse, extra dubium ponit *L. 13. §. 9. Locat. l. 9. ff. d. Duob. Resol. Cujac. Lib. 5. Obs. 35.* Ita, quod Debitor Industriæ Correali obligationem contrahere possint, diversa Artificum aptitudo, & ipsorum factorum qualitas, vix quidem admittere videtur, cum nec facile duo pluresve ejus

eiusdem profus ingenii, & peritiz homines inveniuntur, etiam in vilissima arte. Sed quod hoc non obstante, Operaz fabriles seu Artificiales, non vero Officiales, Ronchegall. d. Fr. ad L. 5. num. 12. & 13. duobus Artificibus ejusdem peritiz in solidum promitti queant, patet ex d. L. 5. ff. d. duob. Reus Ronchegall. d. L. num. 15. Et quanquam vere & naturaliter, nec peritiz illorum, nec facta sint eadem, attamen peritiz Artificum, eorumque factorum identitas, voluntate Creditoris, jurisque fictio, ne sustinetur, & representatur ut plur. ostendit Ronchegall. d. l. B. D. Frommann Disp. d. Corr. Oblig. §. 11. in fin. B. Dn. Bardili d. Disp. ib. 35. ubi tamen in fin. notat, ex simplici operarum artificialium, a pluribus facta promissione, correallem obligationem non colligi: *Domini* quoque *Industriam* Famuli eligit, cum hic ad Operas Officiales, quz in ministerio Personali, ut adesse, comitari, &c. consistunt, quzque in diversis sunt diversaz, domino exhibendas teneatur. Non possunt itaque, invito Domino, per substitutum huic obligationi satisfacere famulicia Bartol. in L. 1. c. de Prepos. agent. in reb. lib. 12. ubi num. 4. ait: semper videri elect. Industri. Pers. nec per substitutum servire posse servitorem, cum suis manibus, opus explicare promiserit, &c. Herm. Stamm. d. Servitut. Person. Lib. 2. cap. 2. num. 7. Bonacossa de Servis. vel famul. quest. 85. Andr. Neiters de Alienationib. p. 1. C. 3. Sect. 9. num. 7. Quz hactenus diximus, ad enumeratos Contractus minime restringi, sed ad *Stipulationes*, & in Universum omnes *Conventiones Facti*, Ind. P. recipientes porrigi debent add. B. Dn. D. Harpp. conf. 38. §. 88. num. 66. seqq. & Resp. 88. num. 47. de quo Cap. seq. pl.

§. XIII.

Nec denique *Negotia Mortis Causa*, excipimus, in his enim pariformiter *Industria Personaz* eligi solet. Sic quamvis substantia *Hzredis Institutionis*, in *Arbitrium Tertii*, expresse non possit conferri. l. 68. ff. de *Hered. Inst. Manz. de Testam. Val. & Inval. Tit. 6. quest. 24.* non tamen prohibetur *Testator*, personam *Hzredis*, aliave ultimaz voluntatis capitula. certz cuidam, in ultimo elogio, designatz personaz, ex singulari erga eandem fiducia, secreto indicare, hoc effectu, ut huic *Testatoris*, ut vocant, *Confidentiaro*, ob fidem, & integritatem, ab ipso testatore prebatam, sub religione jurisjurandi, attestanti, & secreta voluntatis manifestanti, plena fides haberi debeat. L. 14. ff. de *Dot.*

Dot. præleg. § L. 25. ff. de reb. dub. quas peculiar. Comment Acad. de Supr. Volunt. Unico Testi Cœced. B. Dn. D. Harpp. exornavit, ubi plenissime hanc materiam, Respond. Parens exsequutus est. Unde patet, quod si hic alienæ voluntatis ultimæ Depositarus, antequam hæredem petefecerit, præmortuus fuerit, testamentum corruat, cum nec ipse hæres hoc supplere possit. uti cum al. tradit B. D. Harpp. d. Diss. th. 67. Idem juris est, in illa ultimæ Voluntatis specie, per quam Testator ita disponit, ut ex pluribus certis, ex grat. Cognatis, aliquis ipsi Testatori incertus eligatur. l. 17. §. 1. l. 67. pr. l. 77. ff. de Legat. 2. De quo Legato, aut fideicommissio Electivo, plur. videri potest Di. Castilo Lib. 5. quotid. Controv. cap. 67. § Lib. 6. cap. 121. Fontanella Dec. Catbal. 525. seq. Anton. Faber. d. Errorib. Pragmaticor. Dec. 53. Error. 1. seqq. Sunt nonnullæ, conditionum Hæredis Institutioni & Legatis ad jici soluarum, species, quæ Personæ Industriam respiciunt, sed de his ad cap. seq. agemus: Munus Executoris Ultimarum Voluntatum, personale esse, nemini dubium est, in eoque per testatorem electa censetur animi vigilantia, solertia, & Industria, de eoque plus, quam de alia confidisse, censetur. arg. l. nulli ibi: Et pro sua conscientia, votum impleat testatoris § Et Episc. & Cler. maxime si illorum officium, circa negotia majoris momenti versetur. An itaque Executor. Testamentarius officium suum alteri committere possit? veteres pro more varie definiverunt. vid. Tusch. lit. E. concl. Cod. de Pr. 521. Nos cum Dn. Lauterb. disp. de Executorib. Ultim. Voluntat. cap. 5. num. 15. distinguimus. An potestas substituendi Executori fuerit concessa, nec ne? Priori casu, quin ad instar Procuratoris possit, dubium nullum est, arg. cap. 1. § cap. 3. d. Procurat. num. 610. Posteriori iterum videndum, an negotium aliquod arduum, & singularis Industriæ, ex. gr. Arbitrium exsequendi, commissum? An vero quod Testator disposuit, sit certum, & determinatum, in cujus executione, non nisi nudum Executoris exercitium, sive ministerium versetur? Primi casus, Executor substituere non potest, hujus enim officium ad personam est restrictum, ita ut alteri nec cedi, nec delegari queat. Klock. Cons. 123. num. 10. seqq. plures apud Lauterb. d. l. At si Executor, actum certum, a Testatore determinatum declaratum, adeoque nudum ejus ministerium, in quo non refert, sive per se, sive per alium fiat? præstare jussus est, alium substituere non vetatur, Lanfranc. Balb. Cent. 5. Decis. 401. Oldrad. Cons. 295. Ricc. Col. l. d. Dec. Dec. 1201. Plures ap. Franc. Merlin. Controv. For. cap. 84. num. 4. Jaco-

Jacopin. a Riminald. *Conf.* 336. *num.* 44. etiam si ille, cum actu, qui subdelegari nequit, sit connexus, B. Dn. Lauterb. *d. l.* *num.* 18. Ex eodem principio fuit, quod hoc officium Executoris Supremæ Voluntatis, regulariter morte ipsius expiret, neq; ad Hæredes sit transmissibile. Lugo *d. Tr. Tom.* 2. *Disp.* 24. *num.* 378. ubi Sanchez. allegat. Noal. *d. Tr. Caf.* 51. *Mev. ad Jns Lubec. part.* 2. *Tit.* 1. *art.* 15. *num.* 27. *§ seq.* adeo, ut licet ejusmodi Executor, divino miraculo resurgeret, hanc potestatem non recuperet, uti ex Monera refert, B. Dn. Lauterb. *d. Disp.* *cap.* 11. *num.* 2. *in fin.* & si plures conjunctim dati, unius morte, cæteri liberentur; Gylm. *Symph.* *Tom.* 5. *p.* 3. *vol.* 1. *num.* 13. Quæ omnia eo magis locum sibi vindicant, quando Testator, Executores ultimæ Voluntatis proprio nomine, & ob singularem, quæ ipsi cum illis intercessit, amicitiam, vocavit. Noal. *d. l.* *num.* 2. *§* 3. Unde in casu ubi Testator, inter alia scripserat: Wie Ich darn jetzt benandte Testamentarien / dienstlich / und um Gottes willen gebetten / zu Ihnen / als meinen vertrauten Freunden / auch das gängliche Vertrauen gesetzt haben will / daß Sie Sich meiner Disposition brüderlich annehmen &c. dieselbe vertreten / bekrirmen / steiff und vöst darüber halten &c. horum officium morte intercidisse, dubitari non posse, judicat. Dn. Coccej. *disp.* *de Executor. Testament.* *§ Jur. Patron. quæst.* 2. *fol.* 18. *seq.* Continuat tamen hoc munus ab hærede, si res non amplius sit integra, quod enim negotium ali-quod certum; a Defuncto Executore inchoatum, ut si defunctus, certam pecuniæ summam, in constructionem, & foundationem cujusdam Capellanix, impendere jussit Executor autem, opere nondum perfecto, decesserit hæres absolvere, & perficere possit, post. al. in term. decid. Merlin. *d. Cap.* 84. *per tot.* Pariter si sub nomine & intuitu Officii & Dignitatis, vocaverit Executores; Testator, Successores dignitatis non excludi, docent Noalis *d. Caf.* 51. *num.* 1. B. Dn. Lauterb. *d. l.* Coccej. *d. l.* *fol.* 20.

CAP. IV.

SUMMARI A.

§ 1. An Debitor Industr. praci- | vero prestando Interesse libe-
cise ad Factum, teneatur, an | retur?

§. 2.

§. 2. Quando C. P. F. E. cessat facultas substituendi, & subdelegandi.

§. 3. Exceptiones hujus Regule.

§. 4. Pariter quoq; facultas cedendi.

§. 5. Alienandi Imperia, quanam?

§. 6. Hares Debitoris Ind. factum prestare non potest.

§. 7. Deficit Conditio, Hæredis instituit. & Legatis adscripta, quoties Industr. Debitoris respicit.

§. 8. Debitoris Industr. hæreditus integrum Salarium debetur, si ille intra annum decedat.

§. 9. Quamnam Culpam præstet Debitor Ind?

§. 10. Legatorum Acta obligant Mittentes, quousq;?

§. 11. Matricula Ecclesiastica plene probat.

§. 12. Quousq; El. Ind. Appellationem impediatur?

§. I.

Post Negotia, quæ Industriam Personæ requirunt, vel amittunt, proximo Cap. a nobis perlustrata, de Effectibus hujus Electionis agendum restat: Ante omnia vero inquirendum venit, Num in casu Elect. Industr. post moram a Debitore admissam, præcise ad facti præstationem, an vero ad interesse tantum agere queat Creditor? Illud videtur Accurs. in L. 21. §. Opus Eccl. vers. siue anem Eccl. ff. d. Nov. Op. Nunt. & generaliter quod obligatio faciendi, in qua C. P. J. E. solvendo eo, quod interest, nec elidatur, nec evanescat, tradunt Joh. Immoi. in cap. 2. d. pignori, Alexand. in L. 72. num. 29. ff. d. V. O. & in L. quatenus num. 6. §. 63. d. Reg. Jur. Car. Molinæ. in L. un. num. 186. C. de sentent. que pro eo, quod interest: Freyer. d. Solutionib. cap. 4. num. 14. Gomez. Varr. Resoll. Tom. 2. cap. 10. n. 22. Rebuff. de Privill. priv. 95. hucq; collimare volunt text. in L. 6. §. 7. ff. d. Stat. Lib. Non tantum quod utilitas publica hec suadeat, sed & quod tale factum, ab aliis, non æq; feliciter expediri possit, & ejusmodi personis, quæ in Arte sua excellent, plerumq; plus mercedis persolvi soleat, B. Dn. Bardili d. disp. d. Obligat. Faciend. th. 111. unde illum, qui librum scribere, aut typis excudere promiserit, ad factum præcise præstandum cogi posse, tradit H. Stamm. d. Tr. Lib. 3. cap. 12. num. 9. Card. Mantica, d. Tac. & Aug.

big. Convent. Lib. 14. tit. 32. num. 18. Idem de Libri Descriptore, Pi-cto-
re, vel qui v. c. filium alicujus literis erudire promisit, & simi. trad. allegati
a B. D. Bardili l. c. Nobis, si verum, quod amamus, fateri licet contrarium
veritati juris, magis amicum videtur. Constat enim ex diversa qualitate fac-
torum: obligationem Debitoris, vel præcise ad factum, vel post moram
ad interesse, pendere. Quod, si in rei alicujus præstatione, consistat, sive ad
dationem, dominive, aut alius juris translationem ordinetur adeoque cau-
sam bonorum contineat debitor ad illud omnino poterit cogi. l. 52. §. 1. ff. de
KO. verum ad Facta nuda, & simplicia, seu quæ in nudis faciendi sinibus, con-
sistunt, operamq; hominis, & membrorum desiderant, sine vi & impressione,
cogi, potest nemo, & ideo, ne homini libero, vis fiat, placet in his debitorem
non præcise ad faciendum obligari, sed post moram, ad interesse, l. 13. §. 1. ff. d.
Re Jud. l. 14. l. 72. l. 84. l. 91. §. 3. ff. de V. O. Vinu ad Tit Inst. d. E. V.
pr. num. 7. §. de V. O. §. fin. late laudatus modo B. Dn. Bardili d. Disp. th. 87.
§. seq. ubi ad contraria respondet, quæ regula nullibi in Jure nostro, pro-
pter El. Pers. Ind. limitata deprehenditur, quin & inter exempla, nudi facti
referunt quoq; Piçtura Tabulæ, Edificatio Insulæ, & simi. vid. L. 31. ibi:
Navem a se fabricandam, Esc. vel Insulam edificandam, fossamve facien-
dam Esc. ff. de solut. add. l. 72. pr. ff. de V. O. Manz. ad §. fin. l. de V. O. n. 9.
quam ob rem, Facti Debitorum, cujus Ind. El. præstando Interesse, sese ab
obligatione sua exonerare posse, trad. Bartol. ad l. 72. Stipulationes non di-
vidantur Esc. num. 36. §. 37. in fin. vers. ex prædictis Esc. de Verb. Ob. cu-
jus sententiam receptam esse, testatur Alexand. in l. Alia §. Eleganter num. 6.
in fin. ff. solut. Matrim. eandemq; graviores quosq; Authores sequutos fuis-
se, ex Jatone, consentiens, testatur Eman. Soarez, in Ann. iat. ad Gomez. d. l.
lit. p. Multum namq; differt quæstio: An, si Electus factû præstare velit, vi-
caria opera uti possit? id quod juxta indolem hujus obligationis regulari-
ter negamus, ab illa, An, si facere nolit, ad id invitus adigi possit? Cujus
negativam, natura factorum Nudorum, suadet. Huic vero, obligationi ad
interesse, quæ post moram contrahitur, stipulatio pœnalis adjici B. Dn. Lau-
terb. Disp. de Pena Conventionali th. 48. seq. imo ille, cujus ludustr. El. in
casum cessationis, ad compedes, & vincula, sese obligare potest, post Bart.
in fin. & al. Coler. d. Processi. Exec. p. 1. cap. 5. num. 6. ubi exemplum ponit, in
scriptore Libri Juris, aut Medicinæ, vjd B. Dn. Bardili d. Disp. th. 53.

§. II.

Princeps autem Electionis C. P. J. Effectus, in eo consistit, ut Personam Electam, ad negotium, per seipsam, non vicaria cujuscunq; opera expediendum obliget, omnemq; substitutionem & subdelegationem respuat; adeoq; regula, juris nostri, parietaria: qui per alium facit, per se ipsum fecisse videtur, l. 5. §. 3. *de Administr. Tut. L. si quis. §. fin. ff. d. jurisd. l. 1. §. 1. ff. de eo p. quem fact. l. 1. §. decessisse ff. de Vi & Vi Armat. l. 6. §. 1. ff. de Precar. cap. hi qui. de Præbend. in 6. cap. quod super his. de Voto. cap. 68. de Reg. Jur. in 6to. Nam facimus, & quod per alium facimus, inquit Grot. de J. B. & P. lib. 2. cap. 6. §. 9. vid. Thoming. Dec. 46. n. 3. & seq. S. i. chard. ad d. l. 13. C. de committend. stipulat ubi inquirunt, quot modis alter, pro nobis fictè faciat, & faciendo nos videamur fecisse? ubi cunq; Personæ Ind. El. officium perdat: arg. d. l. 31. pr. ff. de solut. L. un. §. ne autem Eccl. C. de Caduc. Toll. cap. fin. x. de off. & pot. Ind. delegat. post Alberic. Arias de Mesa d. l. num. 3. Brunnem. ad cap. 68. num. 8. & 9. & Reg. Jur. in 6to. Et regulariter actus per alium explicari non possit, quoties Industria personæ electa Gail. Lib. 2. obs. 97. num. 2. Tutsch. lit. I. Concl. Pr. 105. Pfanckuech. d. Tr. l. 2. cap. 10. num. 20. in fin. ubi plur. hancq; communem Dñ. sententiam esse, testatur Socin. Lib. 1. Conf. 95. Soarez. Rec. Sent. lit. D. num. 30. quæ obtinet, sive expresse, sive tacite Ind. Pers. El. fuerit, post plur. Sperell. d. Dec. 106. num. 48. Hancq; rationem in Camera Imperii, in Causa Wogenhausen / contra Rauen / consideratam fuisse, testatur Ruland. d. Tr. Part. 1. Lib. 3. cap. 5. num. 6. Hujusq; rei, in cap. prox. præced. luculentis in scenam produximus exempla. Adeo, ut ne quidem Pater cujus Industr. El. Filium substituere possit, Græv. Lib. 1. Concl. 99. num. 9. Paschal. d. P. v. v. Parr. Pot. p. 4. cap. 1. num. 4. & Fr. Mar. Præf. in addit. Nam fictio unitatis, inter filium, & Patrem, extra terminos, in jure expressos, non extendenda: nec obtinet in factis, personæ coherentibus, in his enim veritas prævalet fictioni, arg. d. l. 31. ff. de solut. L. un. §. 9. C. de Caduc. Toll. Paschal. & Præf. d. l. quanquam hanc potestatem Patri indulgeant Carocc. d. l. n. 1. Schæffer. p. 1. quæst. pr. 10. num. 13. seq. Flav. Amendola ad Vinc. de Franch. Decis. 76. num. 22. ubi plur. adducit, & ad casum, ubi filius 29; idoneus est, restringit, Ronchegall. d. l. num. 38. Gratian. d. Decis. 157. num. 3. qui Baldum, Papiz, filium, ad legendum substituisse, ex al. referunt, Solis Municipio Legatis, hoc concedit L. 4. §. 4. ff. de Legat. vid. tamen Kulpis de Legationib.*

Stat. Imp. Cap. 12. §. 4. 5. Myler ab Ehrenb. de Principp. & Stat. Imp. Part. 1. Cap. 15. §. 15. ubi in aliis Legatis requirit, ut ipsorum mandato Claus. substitutionis sit inserta.

§. III.

Sunt tamen aliqui casus, quibus per alterum expedire quis potest, quod Industriae suae commissum. Alciat. *ad L. 137. §. 5. ff. de Verb. Ob.* Et quidem Magistri Navis Industria eligitur, ut patet, ex descriptione illius officii, apud Loccen. *d. Jur. Maritim. l. 2. c. 1. §. 9. & l. 3. Cap. 7. §. 3. seqq. & traditis Stypmanni de eod. argum. part. 4. Cap. 15. num. 124.* Cui tamen jus substituendi a potestate LLatoria datum est in *L. 1. §. 5. ff. de exerc. Actio.* quamvis enim ratio Juris Civilis, & regula *§. anteced.* obstat, prævaluit tamen favor commerciorum, & ratio Civilis Prudentiæ. *d. L. 1. §. 5. ibi dicendum eoque producendam navigantium utilitatem. ff. de Exerc. Actio. Schil- dera. Ex. ad ff. XXVII. 10.* Unde Exercitor non solum ex contractu Magistri, sed & ab hoc surrogati Pro-Magistri tenebitur, sive substitutionem sciat, sive ignoret, imo, et si vel in genere, vel in specie, prohibeat, Stypmann. *d. l. num. 118. seq. vid. Struv. Dec. Sabbath. Cap. 28. Dec. 7.* Hodie tamen, ex praxi maritima, substitutionem non esse licitam, potestatemque substituendi Magistro ab Exercitoribus expresse concedendum esse, monet, & ex Ordinat. Hanseatica, demonstrat B. Dn. Stryk. *V. P. M. ad tit. d. Exerc. Art. §. 17.* cujus verba finalia dict. mod. negative esse legenda, antecedentia suadent. II. Ex concessione Principis, quilibet alium substituere potest sive substituens adhuc nomine suo munus exerceat, *L. fin. de Castr. pec. lib. 12.* sive omnino sit exclusus, & substitutus proprio nomine, officium, tanquam suum admittit. *l. si quis C. de Mirileg. lib. 11. Alciat. d. l. num. 9.* sive officialis, per modum specialis privilegii, hoc impetraverit, wann es seinem Staat einverleibt ist, *argum. L. 60. §. 63. C. de Decur. Hyparchol. Cap. 21. §. 5.* Unde quod concessum sit, Myler. ab Ehrenb. *Hyparchol. Cap. 21. §. 5.* Unde quod Potentiss. Saxon. Elector specialiter dispensare queat & aliquando soleat, ut Professores in Academiis suis, adversa valetudine, vel aliis negotiis, impediti, per substitutum, eidem, ut supparem a corpore Academico præsentatum, publice doceant, plur. deducit, & Rescriptis Electoralibus illustrat. *Carpzov. Jurispr. Eccles. Lib. 2. tit. 25. Dec. 406.* III. Consuetudo Elect. substitutio- nem excusat, nam, quando ad faciendum obligatus, solitus erat substituere, tum conditio Personæ exceptionem a regula porrigit. *Gratian, d. Decis. 157.*

num. 17. seq. Ronchegall. d. Tr. ad. d. l. 5. num. 26. in fin. ubi dicit Ddres
vulgo afferre exemplum, Alberti cuiusdam Medici, qui muneri suo, per sur-
rogatos, satisfacere solitus fuerit. Sic Redemptores Operis (quos Galli
Entrepreneurs vocant:) raro operi manus admovere solent, sed tanquam
Ministri in Capite, distant tantum, sive dirigunt opus, ut loquitur ex Ca-
strensi, Carocc. d. Locat. Cond. Tit. Industr. Person. num. 9. Anton. Matth.
d. l. Idem est si Principum Industr. est electa, hi enim per Ministros, &
Consiliarios, negotia publica tractare, plerumq; solent, vid. supr. p. 34. in Pro-
fessoribus autem, in universum, ante omnia, ad morem in Academia vigen-
tem, ejusdem statuta, habitumq; erit respiciendum. Sic in Salmanticensi Pro-
fessores, justo impedimento detentos, alios substituere solere testatur Fran-
de Amaya ad L. 60. num. 31. C. de Decur. Et Udalr. Zafius de Seipso ita:
Meus Preceptor P. Citadinus, Vir insignis subrogavit me, in Lectionem
Ordinariam, dum esseni Scholaris, & legi pro eo, ut. de Condit. Instit. Cete-
rum erat magnus tumultus, inter Ddres, maxime, qui oderant me, sed ne-
mo audebat manus injicere; ad S. fuerat, num. 3. Inst. de Act. At Incl-
rae hujus Eberhardinae LLES. interdicunt, ne sine gravi & approbata cau-
sa, muneri professori partes alius demandentur. Sciant. Renovat. cap. 7. in
fin. IV. Consensus creditoris in cuius favorem, C. P. J. El. substitutio-
nem licitam facit: Sperell. d. Dec. 106. num. 158. ita Doctor in Lectio-
nibus Privatis, consensu Auditorum, alii suas vices demandare potest, Ron-
chegall. d. l. num. 39. Walther. d. Privill. DDr. cap. 18. §. 141. in med.
num. 2. Et Architectus, cuius singularis Industria, ex. gr. in domo fabri-
canda fuit El. Creditori ad hoc opus faciendum, alium delegare non prohibe-
tur, B. Dn. Bardili Disp. d. Delegat. ib. 25. sibi enim Creditor impu-
re debet quod ab alio, quam Debitore suo fuerit stipulatus, Bardili d. Disp.
ib. 32. V. Justam impedimentum aliquando regulam supr. posit. laxatq;
L. 13. C. de Munileg. Alciat. d. l. num. 8. quam ob rem, Professores,
alioq; Officiales, ob absentiam necessariam, & temporalem, verb. gr. si va-
dant ad balnea, in term. Ludovic. Roman. Singul. 670. in fin. in valetudinem,
sene ceterum, & simul alios surrogare posse plur. firmat, Ronchegall. d. l.
num. 29. §. seq. ubi tamen num. 39. superioris licentiam requirit, Myler. ab
Ehrenb. Hysparchol. cap. 21. §. 5. seqq. ubi hoc Hispaniarum Legibus, senectum
esse notat, impedimentum senectutis autem, ad munera personalia, laborem
cor-

poris requirementia, restringit. Ita Actuarius, morbo, vel alio modo impeditus, non quidem suo lubitu, permissu tamen iudicis, facta, teſtaq; Protocolli, in quo impedimentum exprinsendum, fide, alium ſubſtituere poteſt, qui in rebus majoris momenti, vinculo juramenti adſtringendus. Pacian *de Probat. d. L. 1. cap. 65. num. 40.* VI. Superveniens dignitas, qua illaſa, debitor, cujus Ind. El. perſonaliter negotio commiſſo vacare nequit, ſubſtitutum admittit, uti de famulo, tradit. Herm. Stamm *d. Tr. cap. 2. num. 7. in ſin.* Profeſſoribus quoq; in Academiaſ per 20. annos docentibus, & per hoc illuſtribus effectis, hoc privilegium, per ſubſtitutum legendi, tribuit Andr. Sicul. *ad cap. ſin. x. de Off. Ind. Deleg. aliq; citati a Ronchegallo d. l. num. 32. ubi in Salmanticensi hoc obſervare, ex Valaſco obſervat. Verum has nōnias recte proſtigat Walther. d. Tr. Cap. 15. queſt. 59. hocq; cerebrinum privilegium merito non agnoſcunt Ronchegall. d. l. Marc. Mant. Singular. 32. Linnæ. Jur. Publ. Lib. 8. cap. 3. num. 42. Nic. Bellon. Lib. 1. Supputat. cap. 13. Aliud exemplum in Vaſallo vid. apud B. Dn. Stryk. *Diſp. de Immunit. a Servit. Feudal. cap. 2. §. 6. in ſin.* Interim illud notandum, quod, in quibus caſibus ſubſtituendi facultas competat, perſona æq; idonea ſurrogari, & ſubſtitui debeat, quod plur. perſequitur Myler. ab Ehrenb. *d. l. §. 9. §. 10. vid. l. 1. C. de prepoſ. Agent in reb. lib. 12. cujus arg. Bartol. dicit: Doctorem non niſi Doctorem ſubſtituere poſſe, Ronchegall. d. l. num. 34. An & quatenus ſubſtituens, ex culpa ſubſtituti teneatur?* vid. Sabelli *Summa. voce Surrogatio. num. 3. in ſin.**

§. IV.

Sed nec Debitor Induſtr. per Ceſſionem ab Obligatione facti, quod ipſius Perſonæ tam aſſete cohzret, ſeſe exonerare, adeoque ſub hac ſpecie, alium ſubſtituere poteſt, hocque intuitu Regula, quod ea, quæ Perſonæ Induſtriam requirunt, ceſſibilia non ſint, quam, arg. *L. ſin. pr. ff. d. Verb. Obl. §. 2. Inſtit. de ſtipul. Serv. L. 6. §. 7. ff. d. Stat. lib. L. 31. ff. de ſol. L. un. §. 9. C. d. Caduc. Toll. c. ſin. x. d. Off. jud. Deleg. extruit, Alph. ab Olea *d. Ceſſion. jur. §. Act. d. Tit. 3. queſt. 5. num. 3. ubi de jure ſocietatis agit, bene procedit. Non vero ratione Creditoris B. Dn. Bardili d. Diſp. de Fac. Obl. th. 142. in ſin. ad hujus enim Perſonæ qualitates peculiareſ non reſpicitur, & regulariter Creditori liberum eſt, Jus ſuum per ceſſionem in alterum, transferre arg. t. t. ff. §. C. d. Hered. v. Act. Excipiuntur tamen Operæ Officiales, L. 26. §. 12. ff. de Cond. Indeb. L. 3.**

9. §. 1. *§ t. t. ff. de Oper. Libert. L. si patroni filius ff. ad Sctum Trebell.* hæc enim, non, uti Artificiales, variationem personarum, admittunt, ab *Olead. Tr. Tit. 3. n. 11. seq.* ubi ad text. obstantes respondet. vid. *supr. cap. 1. §. 2. in fin.*

§. V.

Nuncupatum vero Alienationi Imperii, & Regnorum, hanc prohibiti-
viam de Elect. Industr. regulam, intercedere, dicendum, cum Bartholom. de
las Casas, in *Explicat. quest. Utrum Reges vel Principes, jure, & sub
confscientia, subditos alienare, & alterius ditioni subicere possint?* in *Præf.*
§. 23. *§ per tot. Hottomann. quest. illustr. 1. Pruckmann. d. Regal.*
cap. 4. memb. 2. Eff. 6. ubi num. 29. dicit: Uti inter Artifices, ita inter
Principes quoque, longam esse differentiam, & ingenii, & naturæ, & do-
ctrinæ, & institutionis, *Vasq. Lib. 1. illustr. Controv. cap. 4. num. 3. in
fin.* itaque ob hanc Industr. El. Imperatorem, Civitates Imperiales alienare,
non posse, concludit *Knipschild de Civitat. Imper. Lib. 2. cap. 31.
num. 53.* Unde, absque subditorum consensu, alienatio, sive totius
Regni, sive Provinciæ, aut portionis, erit invalida, *Grot. d. 1. B. & P.
Lib. 2. cap. 6. §. 4. 6. & 9.* Hæc tamen omnia in Regnis Legitimis, &
ut *Grot. licentia comparationis, vocat, Usufructuariis, obtinent.* In Pa-
trimonialibus enim, Alienatio ex Imperantis arbitrio solitarie pendet, ju-
dice *Grot. d. 1. §. 3. sq. & L. 3. cap. 8. §. 1. n. 3. Ziegler d. Jur. Maje-
stat. Lib. 1. cap. 4. §. 26.* ita, ut recto judicio, nonnulli ex eruditissimis mo-
nuerint; quod Regna Patrimonialia, solummodo respectu alienationis, istam
denominationem sortiantur, teste *C. A. Beckio Disp. de Jur. Regn. Patri-
mon. §. 6.* vid. *Reiters d. tr. part. 2. Cap. 8. sect. 4.* Nisi tamen Prin-
ceps limitatum, illico ab initio habere voluerit, imperium, quod tamen in
Patrimonialibus non temere præsumendum *Ziegler d. l. in fin.* Adde *Krebs d. Ali-
enat. Imperior: An & quousque Principes Imperii ditiones suas aliena-
re queant? accurate & eleganter excussit Ill. Baro de Lyncker Disp. de
His, que Libertati Stat. Imperii, perperam adscribuntur, memb. 2. §. 5.*

§. VI.

Quemadmodum itaque obligatio Industriæ, ut hæcenus dictum
substitutionem non admittit, ita nec Hæredem, ad ejusdem implemen-
tum: quoniam fides, animi dicitur accidens, & Personæ coheret, in co-
hærentibus animo vero, non fit transitus de Persona in Personam, ma-
xime stringente qualitate, & gravitate negotii; *Vinc. Carocc. Decis. 113.
num.*

Hiscæ consequens est, *Facultatem implendi conditionem*, quoties Person. Industr. respicitur, ad Hæredes non transmitti, ne quidem in Conventionibus, Bernegg. *Exam. Instit. Lib. 4. tit. 12. quæst. 29. num. 2.* Non obstante *L. 13. C. de Contrab. Stipul. & ibi Brunn. in fin. ad quam respondet Göddz. d. Contrab. Stipul. cap. 9. n. 195.* istiusmodi enim Conditiones, quæ in Persona, cui injunguntur, quasi radicantur, ex grat. si certum aliquod artificium, aut opificium didiceris, ab ipsa Persona, in quam conferuntur, adimpleri debent. Ea si moritur, moritur una quoque conditio, cujus natura non finit, ut ab hærede, aut alio, præter contrahentem adimpleatur, *l. si ita expressum ff. de Cond. & Dem. L. 3. ff. Loc. Cond. eleganter Grot. d. I. B. & P. Lib. 3. cap. 21. §. 21. Ziegler. de Disp. de Conditionibus. th. 139. Pantschmann. d. Decif. 9. n. 101. in fin. & seqq.* Et quanquam in omni Conditione mere potestativa, Person. in quam solam, tanquam formæ partem præcipuam, ejus implementum collatum sit, Industr. Ele&am, existimet, cum allegatis Göddzæus *dl. num. 194. & Noal. d. Tr. Cas. 6. num. 4. & seqq.* Attamen hoc bene restringit Vinn. ad §. 4. *Instit. de Verb. Obl. num. 7 & B. Dn. Bardilli d. Disp. th. 30.* ad illas Conditiones Arbitrarias seu potestativas, quæ continent factum aliquod Personæ, quæ solammodo spectata est, cohærens, & per Hæredes non æque commode explebile. In aliis autem contrarium obtinebit: Quoad Ultimas Voluntates, *Cohæredi* quidem pars deficientis adcrefcit, cum onere suo, adeoque conditionibus, deficienti hæredi adscriptis, cohæres, cui portio deficientis accedit, obtemperare tenebitur, per text. in *L. un. §. 4. & 10. C. d. Caduc. Toll. L. 61. §. 1. d. Legat. 2. sed, si talis sit conditio, quæ ex mente Testatoris, non debeat, nec ex sui natura possit, nisi ab illo ipso, cui eandem injunxit, & qui jam defecit, explicari, haud dubie agnoscentem cohæredem non onerat, per text. in *d. L. un. §. 9. Cod. de Tit. & L. fin. C. de Condit. Infert. Scipio Gentil. de Jure Accrescend. cap. 14. fol. m. 145. in fin. & seqq. Perez. ad Tit. de Caduc. Toll. num. 4. Peregrin. Fideicommiss. Art. 16. num. 87.* Circa illam quæstionem, An Condicio Potestativa adjecta instituto, videatur repetita in substituto? de qua in utramque partem videri possunt Ddres apud Fusar. *ed. Substit. q. 449. maxime n. 6. & 7.* eadem inspecto occurrit, an nimirum Personæ institui cohæreat, & per substitutum æque bene sit expeditibilis? An vero non? quod postorius contingit,*

tingit, quoties ipsius Industr. Electa. Priori in casu non censetur repe-
 titur, Posteriori autem, etiam substituto, si par utriusque ratio sit, inuncta
 videtur. Menoch. lib. 4. Praef. 178. num. 27. Mantica de Conjectur. Ul-
 tim. Poloni. lib. 10. Tit. 6. n. 11. B. D. Harpprecht Resp. 60. n. 735. ubi
 Fabrum aliosque allegat. De Casuali & Mixta vid. Brunnem. ad l. 73. d.
 Hæred. Instit. Tantundem dicendum de Legatis, & fideicommissis Parti-
 cularibus, sub Conditione potestativa, in faciendo consistente, quæ per
 alium, non æque commode adimpleri potest, relicta, nam ne quidem
 per intermediam Personam, facere volentes Legatarii, multo minus illo-
 rum Hæredes, audiuntur. L. 11. §. ult. d. Leg. 3. L. un. §. 9. C. de Cad.
 toll. B. Dn. Bardili de Legato Conditional. cap. 7. th. 43. & 44. Deni-
 que illud adjicimus, quod favore Ultimarum Voluntatum, a Testatore,
 in gratiam alterius, aliquid facere, vel non facere iustus, præcise parere
 debeat, nec præstando interesse liberetur, Mantica de Tac. & Ambig.
 Cærv. Lib. 14. Tit. 32. num. 15. minime gentium vero, per alium, qui
 non tam commode, illud perficere posset, oneri inuncto parere queat,
 arg. dd. ll. Bardili d. Disp. de Faciend. Oblig. th. 66.

§. VIII.

Neque tamen minus Salaria integri anni, nonnunquam in Hæredes,
 intra illud tempus defuncti Debitoris, Industr. transmitti, juri, æquitati,
 & praxi, conveniens est, arg. L. 11. in fin. C. de proxim. Sacr. Scrin.
 l. fin. C. de Domest. & Protector. L. 3. C. de Agent. in Reb. l. 1. C. de
 Primpilo. Nimir. Officialibus, quibus ob Operas, Liberales Artes
 respicientes, publice conductis, principaliter non pro labore, sed
 pro Virtute & Industria, salarium annuum præstatur, illud Privilegii
 competit, ut salarium ipsis, vel illorum Hæredibus, integrum, & pro to-
 to tempore debeat, si per ipsos non steterit, quo minus per illud tem-
 pus fervirent, quod indubitati juris esse dicit Gothofredus de Salariorum cap.
 6. §. 10. B. Dn. Bardili Disp. de Salariorum th. 44. idque de iudicibus seu
 Magistratibus, Affectibus, & al. in specie docet Gothofr. d. l. §. 22. de
 Advocatis, Benius de Priv. Jctor. part. 3. cap. 76. Calv. Anr. Prax. §.
 Advocatus, Concl. 7. Procuratoribus, Mev. part. 4. Decis. 200. Professio-
 ribus, Zaunschliffer de Privileg. Professor. apb. 14. Ernest. Cothmann.
 Resp. Acad. 46. de Doctoribus Sylva conf. 28. Decius conf. 7. Walther
 de

de Tr. cap. 8. §. 45. Gothofred. d. l. ubi §. 22. in not. lit. e. in fin. refert. Hæredes, Eguinarij Baronis, ita obtinuisse.

§. IX.

Porro Debitor Industr. spem Creditoris, de ipsius fide, & Integritate, conceptam, minime frustrare, sed Industriz suæ commissa, gnaviter & sedulo expedire debet. Ad quemnam autem Culpæ gradum, ille adstringatur, quæstionis est? Franzk. ad Tit. Pand. Pro Socio num. 106. & 109. & ad Tit. de Neg. Gest. num. 32. propter industriz & diligentiz electionem, quæ in contrahenda societate intervenit, Socium arctius teneri, quam Depositarium, tradit, id quod in societate quidem admittimus: Non tamen exinde catholicam regulam formari posse, arbitramur, vid. Stryk. V. P. M. ad Tit. ad L. Aquil. §. 14. in fin. Sed ex natura & indole contractuum, hoc condiscendum: Illud certum est, in Mandato ad Levissimam culpam obligari contrahentes B. Dn. Lauterb. Tr. Synopt. Tit. P. Mand. §. 2. num. 3. vers. præterea. Esc. B. Respondent. Atavus Joh. Harpprecht. ad §. 8. J. de Mandat. num. 25. seqq. Add. B. Stryk. de Civilitat. Nociva, cap. 5. num. 40. seqq. ubi ad contraria respondent. Fidei enim suscipientis, totum non committitur, sicut Depositum, sed sedulitas, Industria in pleniori gradu, præterea electa est. Atque qui mandatum suscipit, & fidem, & diligentiam, & industriz gradum ultimum promittere censetur Nic. Burgund. de Pericul. & Culpis. cap. 3. num. 6. Idem quoque est, si quis operas suas locet, non tanquam quilibet, sed tanquam peritus Artifex, videtur enim se peritum asserere per L. 25. §. 7. ff. Loc. Cond. & ibi Faber in Rational. arg. L. 31. ff. de Solut. L. 13. & L. 21. C. de Proc. l. 9. §. pen. l. 13. §. 5. ff. Locat. Cond. Carocc. d. Tr. de Loc. Cond. Tit. de Dolo & Culpa n. 2. Vinn. & Wesemb. ad §. 5. Inst. Loc. Cond. n. 3. in fin. B. Dn. D. Harpp. Disp. de jure Aurigar. circ. Contract. th. 24. n. 4. D. Coccej. Collat. Jurid. 2. §. 8. Diff. Frid. Brummer de Loc. Cond. cap. 4. §. 7. in fin. Et in genere, vel tacita, sollicitudinis, Industriz, Peritiz, Scientiz, Aptitudinis, & Prudentiz, a Debitore facta professio, & promissio, ad summum diligentiz gradum obligat, Præsid. B. Parens Joh. David Möling. in Disp. Inaug. de Culpa Leviss. cap. 4. th. 6. in fin. Hæredes vero defuncti Debitoris Industr. aliquando ultra dolum, & latam Culpam non tenentur. L. 40. ff. pro soc. Ill. D. Berger. Syllab. LLum & Capit. Selecth. ex Inst. Lib. 1. Tit. 22.

§. X.

Legatorum atque Ministrorum Industria, hoc maxime effectu a Principibus eligitur, vid. *supr. cap. 3. §. 1.* ut quicquid cum illo, ad quem mittuntur, agant, id Mittens, horum ministerio, egisse, censeatur, adeoque valide exinde obligetur, idque sit terminus instructionis, sancte custodiverint, dubium haberi nullum, arg. *cap. 72. de Reg. Jur. in 6. Regulæ*, quod quis per alium facit, ipse fecisse censeatur, quæ etiam in Princip. expeditionibus locum habet, Stryk. *Disp. de Oblig. Princip. ex fact. Ministr. cap. 2. num. 12. seq. add. Marselaer de Legat. lib. 2. Disp. 3.* omnino congruit, sed si contra secretæ instructionis, formulam, agat Legatus, ob vialatos mandati limites, hoc dubium videri poterat? sed & hoc quoque, casu Ablegans obligatur, Impunitet enim sibi, quod per literas Credentiales, ad omne factum Legati rati habendum, se obligaverit, & in candorem animi, aut prudentiam illius, quem misit, non prius sollicitè inquisiverit, arcana enim illa instructio, quæ ratione Principis Extranei, se habet ad instar reservationis mentalis, quæ verbis generalibus expressis, obesse non potest, bene Grot. *L. 2. cap. 11. §. 12. & Lib. 3. cap. 22. §. 4.* Stryk. *d. l. num. 25. seqq. Kulpis de Legat. Stat. Imper. cap. 12. §. 8.* ubi in fin. inquit, an restitutio in integrum hoc casu locum fortietur? modo alter Princip. bona fide, & absque omni corruptione, & fraude, cum ipso egerit, vel non tale negotium a Legato gestum, quod ipsi a mittente commissum non esse, probabiliter sciri poterat. B. Stryk. *de Jure Epistalm. von Fürstlicher Ordre cap. 4. n. 18.* quamquam negandum non sit, ejusmodi Ministrum, qui fines instructionis secretæ, per imprudentiam, vel sapientiæ suæ nimium confusus, vel quod Principem facile consenturum esse, temere sibi persuaserit, ob temeritatem suam, gravem Culpam contrahere, Schöpffer *Disp. de Culpa Lata Ministr. Stat. cap. 2. num. 9. seqq.* & pœnam imparentiæ promereri, uti *Facult. Jurid. hujus Eberhardinæ, in ardua quadam Caus. Anno 1708. d. 8. Augusti.* respondit, adeo ut ne quidem Clausula, *Cetera Prudentiæ, & iudicio tuo committimus*, ad summam rei mandatæ, secundum arbitrium, & placitum, mutandam, vel tollendam, proficiat, sed occasiones, viasque omnes, quo præscripti mandati metam assequatur, amplecti jubeat Kirchner. *de Legat. lib. 2. cap. 6. num. 31. seqq.* quo laxiora etiamque aut liberiora Mandata dantur, eo arctius se vir cordatus adstringam exiistimet, ut summa Industria obsequium sectetur. Plura elegant

ter hanc in rem differit Marselaer de Legat. lib. 2. Diss. 4. p. m. 276. § 99. Et Melch. Jungker de Legation. Summ. Imper. cap. 7. §. 3. in fin. Idem dicendum, si Princeps Legato, Chartas Puras, Blanquets, dederit, ut advertit Inclyt. Facultas d. Respons.

S. II.

Libris Plebanorum, sive *Calendaris Ecclesiasticis*, plenam fidem conciliat, Electa Ministrorum Ecclesiar, in hisce, fideliter, & diligenter describendis, industria, sunt enim Parochi, suo modo personarum publicar, in sacerdotali dignitate constitutar, quibus in iis, quar munus eorum concernunt, omnino credendum. Nicol. de Passer. de Script. Priv. lib. 5. quest. 1. Befold. & Diether. Thes. Pr. voce Zauff. Bücher. Brunnem. conf. 129. num. 167. Rudiger Cent. 4. Observ. 89. Böhmer de Jure Paroch. Sect. 4. cap. 1. §. 30. Atque omnium Matricularum præcipuum est, quod non tantum affirmative, sed & negative probent, prout, auctoritatibus, exemplis, & quamplurimis præjudiciis Cameræ Imper. probant allegati a B. Strykio Diss. de Matricul. Pomcran. cap. 3. num. 5. Ita per libros Baptismi non tantum constat de ipso baptismo, Böhmer d. l. sed & ætatem plene probari, concludit Joh. Maurit. de Restitut. in Integr. cap. 321. quem post infinitos sequuntur Mascard. de Probat. Concl. 673. & Nicol. de Passerib. d. l. num. 3. Carpzov. Jurispr. for. p. 1. C. 16. D. 26. B. Dn. Bardili Ex. ad P. part. prior. 46. Concl. for. 10. B. Dn. D. Harpprecht conf. 12. n. 10. etiam si non dies nativitatis, sed ille, quo sacro fonte regeneratus, fuerit adscriptus, de Passerib. d. l. num. 5. nisi punctum nativitatis sit probandum, Bardili d. l. in fin. attamen probationem filiationis ex Calendario Ecclesiastico desumptam, contra tertium non sufficere; in primis, si quadam conjecturæ, contra eandem militent, in term. decidit Surd. Decis. 83. Gosw. ab Esb. ad Carpzov. d. l. num. 8. unde si meretrix spurium, Parocho, baptizandum offerat, & patrem illius nominet, quem ille libro baptismali inserit, ne quidem indicium contra eundem, exinde oriri, notat D. Böhmer d. l. in fin. add. Rebuff. de Reg. juris, vel Libris Baptismi. Pariter Matrimonium, Aloys. Ricc. Prax. For. Eccles. Decis. 249. & Mortem, Libri ad hosce actus parati, probant, Martin. Maurath de Vita & morte homin. Theorem. 51. in fin. Nicol. de Passerib. d. l. num. 13. seqq. Richter Vol. 2. conf. 64. num. 21. modo ejusmodi Libri producantur in Originali, nam Extractus valore probandi

bandi destituuntur, Homborg. *Resp. Helmslad.* 94. *num.* 9. *seqq.* § 317. *num.* 13. & non de magno præjudicio agatur, *Carpzov. d. p.* 1. C. 16. *Dec.* 38. *num.* 2. De Probatione Protocolli Judicialis vid. *cap. Præced.* plurib. agit B. Stryk. *de Jure Protocolli*, per tot. *cap.* 6. §. 6. quos nos referimus.

S. XII.

Deniq; ob Electam Judicum Induſtr. Remedio Appellationis via quædantenus præcluditur, quam rationem in Præſecto Prætorii diſertis verbis probat Imper. in d. l. *in ff. d. Præf. Præf. & Scaccia de Appellat. quæſt.* 16. *Limit.* 9. & 10. ad Legatos a Latere, Cardinales, Curias Supremas aliosque a quibus appellari nequit, transfert. Sicut autem a Principis ſententia appellari nequit, ita nec a judicis dati a Principe, cum Clauſ. Appellatione Remota Scaccia d. *quæſt.* 16. *Limit.* 1. *num.* 20. ubi plures allegat & *ſeqq.* At huic, & illum, cujus conſcientiæ negotium eſt relictum, cum communi ſchola, æquiparet, Rob. Lancelot *de Attentat. part.* 2. *limit.* 10. unde, nec ab eo, cui cauſa commiſſa eſt, cum Clauſ. Conſcientiam *nam oner. annuſ* vid. *ſupr. cap.* 2. provocationem concedit Scaccia d. *Tr. quæſt.* 15. *limit.* 15. *num.* 3. vid. Jac. Brunnem. *Diſſ. d. Appellat. Reſcript. Princip. Remot. cap.* 4. §. 6. quia DEUS ſolus ſuperior ſit conſcientiæ, unde ad alios, non pateat regressus, Scaccia d. *Tr. num.* 4. Et quamvis diffidendum non ſit, omnem judicem, ni conſcientiam ſinceram, adhibeat controverſiæ, eam non poſſe ſecundum æquitatem definire, etiamſi mille teſtes, totidemq; ob oculos videat inſtrumenta, adeoq; hoc in caſu, magis ejus rei, quæ alioquin officio judicis continetur, admoneri, quam nova formula delegatum dari, cenſeat Beſold *de Appellat. cap.* 2. §. 18. *in ſin.* Hiſce tamen ex traditis *ſupr. cap.* 3. §. *in ſin.* ſatiſfieri poteſt: Præterea non omnis omnino appellatio hoc in caſu, ſed ſaltem effectu ſuſpenſivo munita, denegatur. ſalvo effectu devotitivo Ægid. Bellamera *Dec.* 18. Lancelot. d. l. *num.* 10. ubi hoc omnes convenire monet, geſta itaq; poſt appellationem a ſententia hujusmodi judicis non quidem revocantur per viam attentatorum. Lancelot d. l. *num.* 9. Ille tamen cujus conſcientiæ, cauſa committitur, non poteſt Leges transgredi, quia intelligitur de conſcientia Lege munita, non quam quilibet ſibi fabricat, hanc E. prius in jure & facto, informare debet, in termin. Alexander. *Lib.* 2. *conf.* 128. n. 4. & 5. Unde Recuſus ad Principem, ſummaq; ipſum repræſentantia Tribunalia, per viam Supplicationis patebit, cum ejuſcemodi

Remedia, nec *Claus. Appellatione Remota*, impediatur, *Mev. p. 2. Dec. 194. Scaccia d. Tr. quest. 16. num. 98. Brunnem. d. Disp. §. 7.* non enim Princeps, qui hoc modo Appellationes rejicit, eo ipso omnem defensionis speciem tollit, sed ne causa semel per Commissarios decisa, per novas instantias, atque appellationum ambages, infringatur, adeoq; celeriter expediatur, voluit, quod si itaq; aliquis notabiliter gravatus fuerit, per Supplicationem ad Principem, hoc corrigi petat: *Jac. Brunnem. d. l. §. 9. §. 12.* ubi addit, & suspensionis quoq; causas adversus Personam ejusmodi Commissarii, hoc modo Principi exponere, integrum esse: Unde adversus illorum quoq; sententias, qui, privilegiis de non appellando gaudent ab Imperatore, ad Summa Tribunalia, & a Judicibus inferioribus, qui eadem prerogativa, vel Statuto, vel Rescripto Principis cluunt, ad Principem supplicari potest, late *Besold. d. cap. 2. §. 20. Rümelin. ad Aur. Bul. Part. 2. Diff. 2. th. 19. & ibi Addit.*

FINIS.

194.
rin-
spe-
tias,
vo-
n ad
: fü-
mo-
ten-
nma
Sta-
late

7.

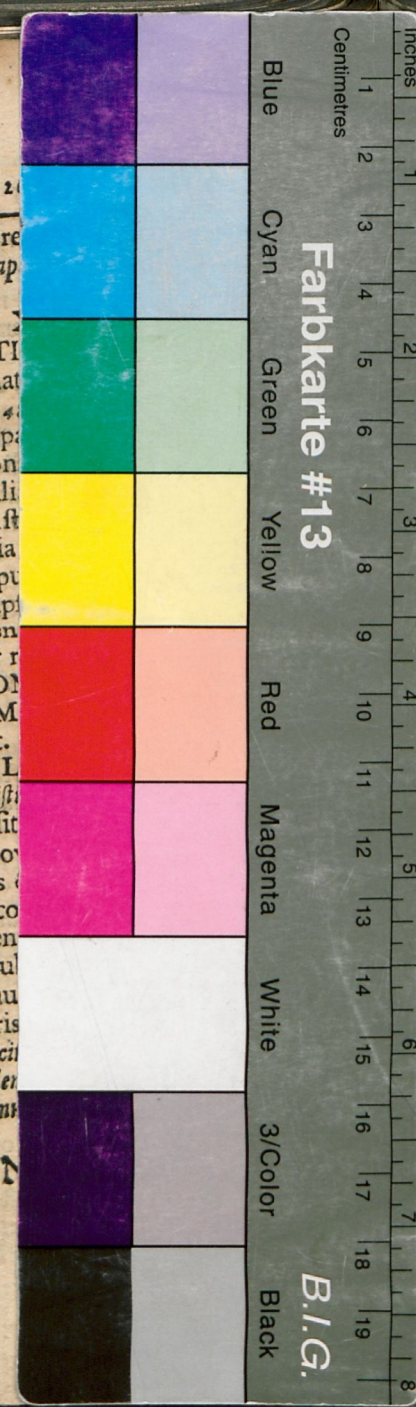
Trübungen, Diss., 17 74/76

ULB Halle 3
004 171 462

Sl.

Q. D. B. V.

SPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA
DE

**ELECTIONE
ERTÆ PERSONÆ
INDUSTRIÆ**

1715, 3.
M

QUAM
ISSU SENATUS AMPLISSIMI
ADSTIPULANTE NOBILISS. JCTORUM ORDINE.

IN
PERILLUSTRI ET PER-ANTIQUA
UNIVERSITATE TUBINGENSI.

**PRO LOCO.
N FACULTATE JURIDICA**

EX MORE JAM DIU RECEPTO RITE ET LEGITIME OBTINENDO
SOLENNI ERUDITORUM GENSURÆ EXPONIT

ACOBUS DAVIDES MOEGLING,
U. J. D. ET INSTIT. IMPER. PROF. ORDIN.

SER. DUCIS WURTEMB. CONSILIARIUS
ATQUE SUPREMI DICASTERII
ASSESSOR.

RESPONDENTE
PHANNE HARPPRECHTO, TUBINGENS.

AD DIEM OCTOBR.
ANNO M. D. CC. XV.
LOCO HORISQUE CONSUETIS.

TUBINGÆ,
TYPIS VIDUÆ GEORG-HENRICI REISII.

